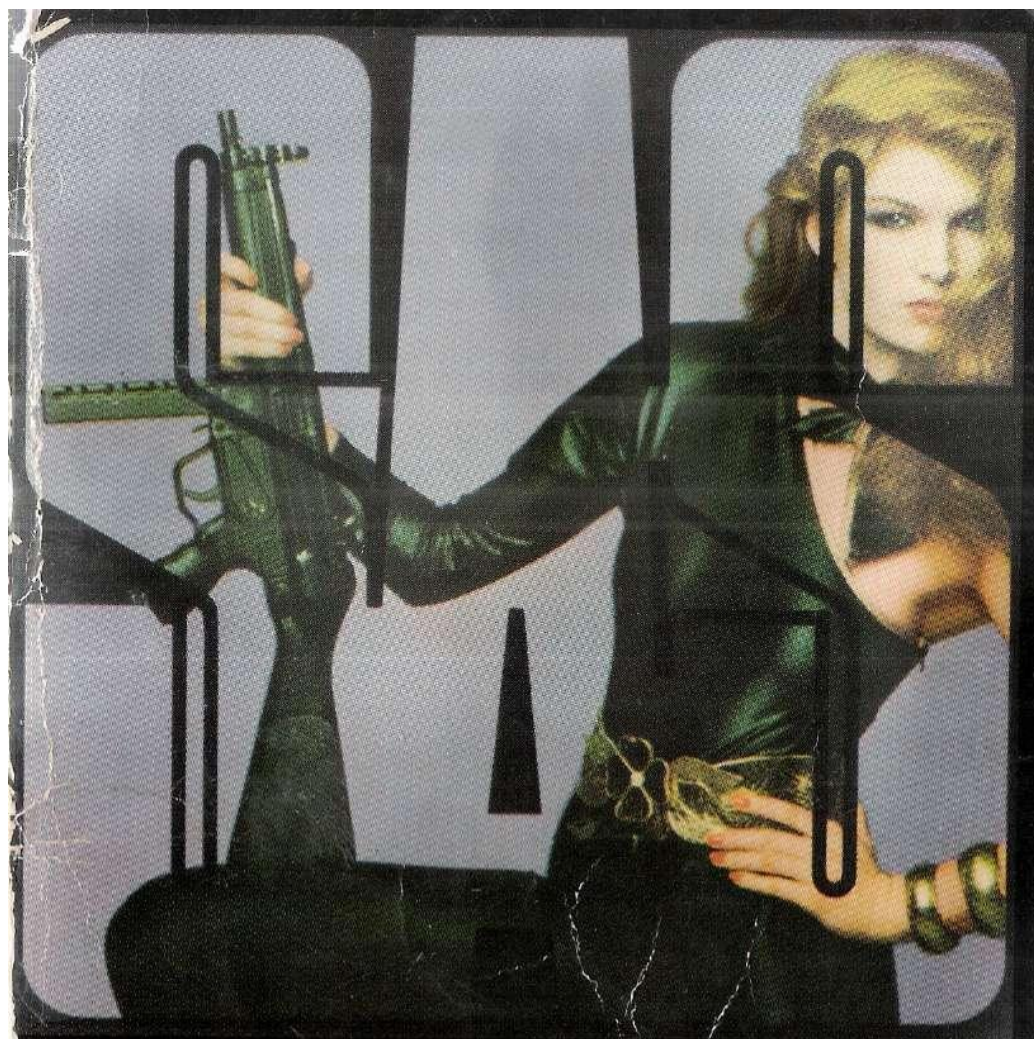

AYETULLAHIN DULU

GERARD DE VILLIERS TAY

**Gerard de
VILLIERS**

SAS

**AYETULLAHIN
DULU**

TAY YAYINLARI

I. BÖLÜM

Şarnılar Hasani yüksek bir bar taburesinin üzerine oturmuş sıkıntılı gözlerle çevresini inceliyordu. New York'un en çılgın diskoteği Area'da yılın en çılgın gecelerinden biri yaşanıyordu. "Egzotik Gece" adı altında düzenlenen parti oldukça kalabalıktı. Üç bin metrekarelik bir hangarın diskoteğe çevrilmesi ve buna eklenen özel odalardan oluşan Area, sadece ünlü ve zenginlerin girebildiği özel bir kulüp niteliği taşıyordu.

Area, egzotik geceye uygun olarak dekorunu tamamen yenilemişti. Dans pistinin, barın ve oturma yerlerinin çevresine içinde yırtıcı kuşların barındığı dev kafesler yerleştirilmiş, yapay egzotik bitkiler her yanı sarmıştı. Kulakları sağır edici müziğin etkisiyle en az bin kişi dans pistinde deli gibi tepiniyordu. Davetliler de geceye uygun olarak akla hayale gelebilecek en garip kılıklara bürünmüşlerdi. Elektrik mavisi ipek bir sarı giymiş olan şarnılar Hasani göğüslerini ve bacaklarını cömertçe sergiliyordu. Görünüşte üzerindeki kıyafet Hintlilerin milli giysisi olmasına rağmen genç kadın yarı yarıya çıplak gibiydi. Boynu, kulakları ve ayak bilekleri paha biçilmez mücevherlerle sarılmıştı. Olağanüstü mavilikteki gözleri loş ışıktaki kedi gözü gibi parlayarak bütün dikkâtlere üzerinde topluyordu. Şarnılar Egzotik Gece'nin davet sahibi olan Tony Abruzzo'ya döndü.

— Buradan sıkıldım, Tony. Gitmek

5

istiyorum.

Tony Abruzzo jet sosyetenin en önde gelen çapkınlarından biriydi. Bu geceyi kendisine elli milyon dolar kazandıracak bir iş anlaşmasını kutlamak amacıyla düzenlemişti. Area'da düzenlediği bu gecenin yankıları sayesinde önünde yeni ufuklar açılacağından emindi.

— Neden sevgilim? Eğlendiğini sanıyordum.

— Peki, biraz daha kalalım.

Bu sırada yanlarından Jamaikalı zenci

şarkıcı Grace Jones ve taşdevri insanlarını andıran sevgilisi geçmişti. Gecenin davetlilerinin çoğu jet sosyete mensubu milyarderler, ünlü şarkıcılar, film yıldızları ve mankenlerdi. Area herkesin elini kolunu sallayarak kolayca içeri dalabileceği bir yer değildi. Ünlü olmayanlar Area'ya girebilmek için kapıda duran Charlie'ye en az elli dolar bahşiş bırakmak zorunda kalıyorlardı. Düzenlenen her partide dekoru değiştirilen Area'da her türlü çılgınlık, hatta sapıklık normal karşılanıyordu. Diskoteğin müdavimleri burada rahatsız edilmeden istedikleri kadar uyuşturucu kullanabiliyorlardı. Area'nın bir diğer özelliği içeri kesinlikle fotoğrafçı alınmamasıydı. New York polisi bile Area'da olup bitenler karşısında eli kolu bağlı kalıyordu. Herkesin ünlü, zengin ve güçlü olduğu bu diskotek, bazıları için gerçek bir yeryüzü cenneti, bazıları içinse tam bir cehennemdi. Müziğin gürültüsü yüzünden konuşma olanağı olmadığından herkes küp gibi içip, kokain çekiyordu. Dans edenler ya da oturanlar, uluorta sevişir gibi öpüşüyorlardı. Tony Abruzzo içkisini yudumlarken ellerini Şarnılar

6

Hasani'nin bacakları üzerinde dolaştırıyordu. Elini tam bacaklarının arasına sokacağı sırada Şarnılar yerinden doğrulup ayağa kalkıvermişti. Tony Abruzzo birkaç saniye sonra sevgilisinin sarışın bir erkekle dudak dudağa öpüştüğünü gördü.

— Mark! Ne tesadüf! Demek sen de buradasın?

— Seni özlemiştim Şarni.

Şarnılar Hasani, Mark adındaki bu mankenle Paris Regine'de tanışmıştı. George V Otel'i'nin kral dairesinde geçirdikleri müthiş aşk gecesi Şarnılar Hasani'nin aklından çıkmamıştı. "Mad Max" adlı filmin kahramanları gibi tepeden tırnağa siyah derilere bürünmüş olan yakışıklı mankenin de o geceyi hâlâ hatırladığı belli oluyordu.

Şarni, Mark'ı elinden tutup Tony Abruzzo'nun yanına sürükledi.

— Sevgilim, sana Mark'ı tanııştırayım.

— Partiniz çok iyi gidiyor, Bay Abruzzo.

— Eğlendiğinize sevindim.

Tony Abruzzo bu beklenmedik davetliyle

tanıştırılmaktan memnun olmuş gözükmüyordu.

Bu gece belki de Şarnılar'la olan ilişkisinin

sonuydu. Kadını parasıyla elinde tutamayacağını

biliyordu. Şarnılar kendisinden daha

zengindi. Üstelik her erkeğin başını döndürebilecek

kadar da güzeldi. Uzun siyah saçları,

lacivertle mavi arası gözleri ve biçimli

vücutuyla en ünlü mankenleri bile cebinden

çıkardı.

— Ben biraz dans edeceğim. Sonra görüşürüz, Tony.

Tony Abruzzo içinden okkalı bir küfür

savurdu. Zaten bağırsa bile bu gürültüde

kimse ne söylediğini anlamazdı. Sarnılar ve

Mark kalabalık dans pistinde çoktan gözden

kaybolmuşlardı. Tony sırtını piste dönüp

cebinden minik bir hap kutusu çıkardı.

Kutudaki kokaini barın üzerine döküp bir

miktarını burnuna çekti. Üzüntülü anlarda en

yakın dostu çocukluğundan beri kokain

olmuştu. Hemen yanıbaşında biten Nazi

subayı kılığına bürünmüş bir zencinin kokainine

ortak olmasına bile sesini çıkaracak hali

yoktu.

Disko müziğin etkisiyle tek vücut olan Mark

ile Sarnılar çevrelerindekiilerin farkında bile

olmadan dans ediyorlardı. Terleyen vücutlardan

fışkıran parfüm kokusu pistin her yanını

sarmıştı. Yanlarında dans eden çiftler arasında

Mick Jagger ve manken sevgilisi Jerry Hail,

İtalyan film yıldızı Clio Goldsmith, Prenses

Stephanie, Caroline Kennedy inip çıkan

yüzlerce omuz ve baş arasında kaybolmuş

gibiydiler. Area'da ünlü ya da zengin olmak,

güneşin her sabah doğması kadar doğal bir

şeydi.

Mark kollarını Hasani'nin boynuna dolamış,

bakışlarını büyülenmiş gibi genç kadının gözlerine dikmişti. Onun gibi bir kadını milyarder sevgilisinin kolundan çekip almak gururunu okşamıştı.

— İyi ki sana rastladım. Yoksa Tony'nin yanında sıkıntıdan ölebilirdim.

— Tony'nin bu kadar kolay peşini bırakacağını sanmıyorum.

— İsterse bırakmasın. Ben kimsenin malı değilim.

Birden Şarnılar'ın sağ kulağındaki elmas küpelerden biri fırlayıp yere düştü. Mark

8

kollarını Şarnılar'ın boynundan çekip yerde küpeyi aramaya başladı. Binlerce tepinen ayak arasında küpe kaybolup gitmişti.

— Özür dilerim. Bulmamız çok zor olacak.

— Üzülme, değmez!

Şarnılar bir ay önce Bulgari'den satın aldığı bir çift küpe için üç yüz elli bin dolar ödemişti. Hiçbir şey olmamış gibi dansa devam etmesi karşısında Mark yüzündeki şaşkınlığı gizlemeyi başaramamıştı.

— Burada dans etmek Metro'ya binmekten beter. Evime gidelim.

— Sen nasıl istersen, Şarnı. Tony'ye veda edecek miyiz?

— Boş ver! Şu anda kokain komasına girmiştir. Bizi tanımaz bile...

Mark Şarnılar Hasani'nin New York'taki evini gözünün önüne getirmeye çalıştı. Belki de yaşamının en güzel gecesi başlamıştı. Kalabalığı yarararak el ele Area'yı bir baştan sona geçmek zorunda kalmışlardı. Gecenin ilerleyen saatleriyle birlikte davetliler daha da coşmuş, ahlak kurallarını çiğnemek için adeta birbirleriyle yarışa başlamışlardı. Area'daki son moda, kadınların çıplak göğüsleri üzerine şampanya döküp yalamaktı. Ünlü bir film yıldızı da bu modaya uymaya kalkınca, önünde kalabalık bir erkek kitlesi oluşmuştu. Şarnılar bir an önce dışarı çıkmak için koşar adımlarla ilerlemeye çalışıyordu.

Sonunda çıkışa yaklaşılabilmişlerdi. James Bond filmlerinden esinlenerek yapılmış bir yeraltı tüneline geçtikten sonra kapıya ulaştıklarında Şarnılar derin bir nefes aldı.

— Kendimi mahşerin dört atlısından biri gibi hissediyorum.

— Tam zamanında çıktık. Kalabalık ve gürültüden kusacak hale geldim. Araban nerede sevgilim?

— Hudson Caddesi'ne bıraktığımı hatırlıyorum. Şarnılar şoförü izinli olduğu için arabayı kendisi kullanmıştı. Gece mavisi Rolls Royce, Area'nın yüz elli metre uzağında olan Hudson Caddesi'nde park edilmişti. Cadde sabahın üçünde her zamankinden sessiz ve boştu.

*

**

Sarnılar arabanın ön kapısını açmak üzereyken, birdenbire arkasında üç adam belirdi. Ortalık karanlık olduğu için yüzleri seçilmiyor, sadece cüsseleri belli oluyordu. Adamlardan ikisi çok uzun boylu, üçüncü ise kısa boylu ve çok geniş omuzluydu. Uzun boylu adamlardan birinin elinde keskin tarafı pırıl pırıl parlayan bir bıçak vardı. Adam çevik bir hareketle Şarnılar'ın kolunu kavradı.

Kadın bir çığlık attı.

— Bırak kolumu. Defol git!..

Neler olduğunu anlamayan Mark öne doğru bir hamle yaptığı anda karnına yediği tekmeyle ikiye katlanmıştı. Beklemediği bir anda canı öylesine yandı ki, ağzını açacak hali bile kalmadı.

Eli bıçaklı adam Şarnılar'ı ite kaka Rolls Royce'un beyaz vizon kaplı koltuklarının üzerine yatırmıştı. Sarnılar sivri bıçağın ucu yumuşak teni üzerinde dolaşırken, başına gelebilecekleri hesaplamaya çalışıyordu. Silahlı saldırı ve ırza tecavüz New York'ta günlük olağan hadiseler gibi kabul ediliyordu.

Tecavüze uğrayan ilk kadın değildi, ne de

10

sonuncu olacaktı. Ancak şimdilik tecavüz en

iyi ihtimaller arasındaydı. Aklına gelebilecek en kötü ihtimalleri kafasından uzaklaştırmaya çalışıyordu. Kısa boylu adam da öbür kapıdan yanına gelmişti. Kapı kapanır kapanmaz ilk olarak yanağında bir tokat saklamıştı. Şarnılar kanın tuzlu tadını dudaklarında hissetti.

Gittikçe paniğe kapılmaya başlamıştı. Adamlar belki de kendisini kaçırmaya karar vermişlerdi. Ancak böyle olsa, çoktan Hudson Caddesi'ni terketmiş olmaları gerekirdi.

Kısa boylu adam cebinden garip bir alet çıkardı. Şarnılar dikkatle bakınca bunun bir limon sıkacağı olduğunu gördü. Dayanacak gücü kalmamıştı. Elinde limon sıkacağı olan adam ön koltuğa doğru eğilip radyonun düğmesine bastı. Sesi sonuna kadar açınca, Şarnılar 'ın çığlıkları iyice bastırılmıştı.

Rolls Royce'un dışında iki büklüm yerde kıvranan Mark ayağa kalkmak için çabalarken birden gözlerinin önünde bir çift basket ayakkabısı gördü. Adamı bacağından yakalayıp yere çekmek için yaptığı hamle boşa gitmişti. Mark çenesine yediği tekmeyle yeniden yere yuvarlandı. Düşmanının elinde bir tabanca vardı. Yakışıklı manken canlı 1 olarak son defa bıyıklı bir adamın kendisine silahını doğrulttuğunu gördü. Bir saniye sonra beyni üst üste sıkılan üç kurşunla paramparça olmuştu. Akan kanı kaldırımı kızıla boyamaya devam ediyordu.

iki adamın arasında sıkışmış olan Şarnılar bütün gücüyle bu olayın bir blöf olduğunu, bu adamların kendisini sadece korkutmak istediklerini tekrarlıyordu kendi kendine.

— Size istediğiniz kadar para verebilirim.

11

Üzerimdeki bütün mücevherleri alın. Beni bırakın, yalvarırım!

Genç kadının sesi titriyor, gözyaşları gözlerini yakıyordu. Mark'ın işini halletmiş olan üçüncü adam arabanın kapısında gözükmüştü.

— Sen çekil. Bu karının işini ben göreceğim. Bana limon sıkacağını ver!

— Peki şef!

îriyari, bıyıklı adam Şarnılar'ın yanına oturdu. Leş gibi ter ve soğan kokuyordu. Genç kadın korkusuna rağmen tiksintisini gizlememişti. Ancak bu tiksinti adamın sadist hislerini daha çok harekete geçirdi. Şarnılar'ın kollarından tutan adama döndü:

— Karıyı çok iyi kavra. Bu anı hep hatırlamasını istiyorum.

Yüzünde korkunç bir ifade beliren bıyıklı adam limon sıkacağına Şarnılar'ın iyice görebileceği şekilde gözlerinin önüne getirmişti. Limonu delerek rahatça suyunu çıkaran alet Şarnılar'ın sol gözünün birkaç milimetre yakınındaydı. Diğer adam kadının kollarını sıkıca kavramıştı. Bıyıklı adam Şarnılar'ın hiç beklemediği bir anda limon sıkacağına sol gözüne batırıp çıkarmıştı. Yuvasından çıkan gözün yerinden oluk gibi kan fışkırmış, Rolls Royce'un beyaz vizon kaplı koltukları bir kan gölüne dönüşmüştü. Radyodan gelen sonuna kadar açık müzik, Şarnılar'ın canhıraş feryadını kolayca bastırıyordu. Kadın şuurunu yitirip olduğu yere yığıldığında bıyıklı adam bir kahkaha attı.

— Cezanı buldun işte! derken, zevkin doruğuna ulaşmıştı.

12

Walter Cortney Area'nın kapısından çıktığında dikkatle etrafına göz attı. Görevi Şarnılar Hasani'nin güvenliğini temin etmektir. Area'nın kalabalığı ve gürültüsü yüzünden kadının ortadan kaybolduğunu yeni farkedebilmişti. Şarnılar Hasani'nin arabasını Hudson Caddesi'ne park ettiğini biliyordu. Yüz metre kadar yürüdükten sonra arabanın aynı yerde durduğunu görerek rahat bir nefes aldı. Kadın belki diskoteğin karanlık bir köşesinde keyfine bakıyor olabilirdi. Arkasını dönüp yürümek üzereyken "Defol buradan" diyen bir ses duydu. Kendisine meydan okuyan ses kısa boylu, geniş omuzlu ve kabak kafalı birine aitti. Walter Cortney, Şarnılar Hasani'

nin arabasının hafifçe aralık kapısını görünce ortalıkta bir şeyler döndüğünü sezdi. Çevik bir hareketle belinden tabancasını çıkarıp kabak kafalıya çevirdi.

— FBI adına konuşuyorum. Ellerini kaldır!..

Walter Cortney cümlesini tamamlamaya fırsat bulamadan beyninin arkasında korkunç bir sızı hissetti. İkinci kurşun kafatasını delip geçmişti. FBI ajanı can çekişmeden anında öldü.

*

**

Şarnılar Hasani polis arabalarının sirenlerini duymakta zorluk çekiyordu. Çektiği dayanılmaz acı yüzünden ölüm kalım savaşı veriyordu. Hudson Caddesi'ndeki silah seslerini duyan Area'nın kapıcısı Charlie sonunda polisleri haberdar edebilmişti. Polis arabası

13

Rolls Royce'un tam karşısında fren yaptığında farları ortalığı gündüz gibi aydınlatıyordu. Arabadan atlayan polis ilk olarak Walter Cortney'i farketmişti. Adamın kimliğini cebinden çıkarıp arkadaşına seslendi:

— Hey! Yerde yatan adam FBI ajanıymış!

Bu sırada arkadaşları kanlar içinde yatan Mark'ın üzerine eğilmişti. Arabadan gelen iniltiyi duyan iki polis aynı anda Rolls Royce'a döndüler, temkinli adımlarla Rolls'un arka kapısına yaklaştılar. Uzun boylu olanı ayağıyla arka kapıyı ittiğinde az kalsın dehşetten donup kalacaktı. Arabanın arka koltuğunda yüzü kan çanağına dönmüş baygın bir kadın yatıyordu. Görüntünün en korkunç yanı kadının sol gözünün haliydi. Genç polis midesinin bulandığını hissederek arkadaşına döndü:

— Çabuk bir ambulans çağır. Sanırım kadın hâlâ yaşıyor, ama hali felaket. Bu kadar güzel bir kadına bu vahşet nasıl yapılır... Diğer polis daha cesurdu. Elindeki fenerle arabanın içini araştırırken beyaz halı üzerinde

garip bir yuvarlak farketmişti. Cisme doğru eğilip kanlı yuvarlağı eline aldığı anda neyi tuttuğunu anladı. Yuvarlak kanlı cisim arabada baygın yatan kadının gözüydü.

14

II. BÖLÜM

New York'ta ılık bir sonbahar günü yaşanıyordu. Manhattan'ın göğe yükselen dev gökdelenleri arasından sızan güneş ışınları sanki yeniden yazın müjdesini verir gibiydi. Area'nın yüz elli metre uzağında öldürülen FBI ajanı Walter Cortney'in şefi, Gerald Mac Carthy ve yardımcısı Doug Frankheimer Queen Bulvarı yakınlarındaki cenaze töreninden dönerken oldukça düşünceliydiler. İkisi de siyah bir Ford'un arka koltuğunda oturuyordu. Gerald uzun süre konuşmadan boş gözlerle caddeyi seyrettikten sonra Doug Frankheimer'a döndü:

— Area'nın kapıcısından ne haber, Doug?

— Cenaze töreninden dönüşte arkadaşlar onu büronuza getireceklerdi.

— Mükemmel. Bakalım ötecek mi?

FBI'nın New York'taki önemli adamlarından biri olan Yüzbaşı Gerald, Walter Cortney'in ölüm nedenini bulmakla görevlendirilmişti.

Şarnılar Hasani saldırıdan sonra katilleri bölük pörçük tarif etmişti. Kadının korku içinde olduğu belliydi. Şimdilik tek bilinen ipucu saldırganlardan birinin o gece Area'ya sızmayı başarmış olmasıydı. Bunu aydınlatacak tek kişi kulübün kapısında duran Charlie'ydi. Saldırganlardan birinin içeri girebilmek için Charlie'ye yüklü bir bahşış bırakması ihtimal dahilindeydi. Gerald ellerini gri saçları üzerinde gezdirdi. Walter Cortney gibi iyi bir ajanın boşu boşuna ölmesini kabul

15

edemiyordu...

*

**

Yüzbaşı Mac Carthy karşısında duran adamı dikkatle inceledi. Charlie yanbaşında duran

iki koruma görevlisi arasında sorgusunu beklerken yüzünde küstah bir ifade vardı. Adam iriyarı, sarışın ve bıyıklıydı. Mac Carthy adamı sorgulamadan önce dosyasını incelemişti. Charlie'nin asıl adı Leonard Gabrisky idi. Daha önce esrar satıcılığı ve şiddet eylemlerinden iki kez hapse girmiş, her defasında da kefaletle yakayı sıyırmıştı.

— Bay Gabrisky sizi buraya neden çağırdığınızı biliyorsunuz. Area'nın yakınlarındaki bir cinayeti araştırıyoruz. Daha doğrusu iki cinayeti... ölenlerden biri FBI ajanıydı. Bu nedenle konuya daha büyük titizlikle eğiliyoruz. Saldırganlar üç kişiymiş. Aralarından birinin sizin yardımınızla Area'ya sızdığını sanıyoruz.

Charlie bu suçlama üzerine oturduğu sandalyeden ok gibi fırladı:

— Hey! Ne oluyor? Ben kulübe girip çıkan herkesi nasıl hatırlayabilirim? Area'ya her gece binlerce kişi girip çıkıyor. Hem silah seslerini duyduğumda polisi arayan benim.

— Bana bak Charlie! Burada senin numaraların sökmez. Şimdi sana üç robot portre göstereceğim. Bu portreleri Bayan Hasani'nin tarifine göre ressamımız çizdi. Resimlere iyi bak. Bu herifleri hatırladığından eminim. Çünkü bu adamların hiçbirinin tipi Egzotik Gece'ye davet edilmeye uygun değil. Ayrıca davetiyesi olmayanı içeri almadığını biliyoruz.

16

Charlie birkaç dakika robot portreleri dikkatle inceledikten sonra Yüzbaşı Mac Carthy'ye döndü:

— Davetiyeleri iki kişilikti. Onlar üç kişi geldiler. Aralarında uzun boylu olanı garip aksanlı bir ingilizce konuşuyordu. İngilizcesi mükemmel sayılırdı, ama yine de aksamından yabancı olduğu anlaşılıyordu. Davetiyesi olmayan arkadaşı için bana yüz dolar bahşiş bıraktı. Kabul edersiniz ki, böyle bir bahşişi kim olsa geri çevirmez.

— Hallerinde bir gariplik yok muydu?
— Asıl bu sorunuz çok garip. O gece Area'ya gelenler arasında garip olmayan tek kişi yoktu ki.

— Sende davetli listesi var mı?

— Üzerimde yok. Ne zaman isterseniz kulüpten aldıratabilirsiniz.

— Gidebilirsin Charlie. Sana yeniden ihtiyacım olabilir. Sakın numara yapmaya kalkma.

Charlie odadan çıktıktan sonra Mac Carthy bir sigara yaktı. Washington'dan gelen bir emirle Şarnılar Hasani adında milyarder bir kadını koruma görevi New York'taki FBI bürosuna verilmişti. İşin ilginç yanı Şarnılar Hasani'nin neden ve kimlerden korunacağı açıklanmamıştı. Gerald hırsıyla biraz önce yaktığı sigarayı tablada söndürdü. Bu işi çözümlemede en iyi iki adamını görevlendirecekti. Sekreterine Doug Frankenhimer ve Gedeon Shubert'i bürosuna çağırmasını söyledi.

*

**

17

Gri Chevrolet 86. ve 87. Sokaklar arasında kalan Metropolitan Müzesi'nin bulunduğu 50. Cadde'de durdu. Arabadan inen Doug Frankenhimer ve Gedeon Shubert önünde durdukları otuz katlı kırmızı tuğla apartmana baktılar. Burası çok lüks apartmanların bulunduğu New York'un en pahallı mahallelerinden biriydi.

— Burada bir daire iki milyon dolardan fazla eder, dedi Doug Frankenhimer.

— Belki de daha fazla, diye cevap verdi Gedeon Shubert. Şimdiden para biriktirmeye başlarsan önümüzdeki bin yıl içinde sen de böyle bir dâirede oturabilirsin...

Apartmandan içeri girip kapıcıya FBI'ın kartını gösterdiler.

— Bay Gholam Sultani sizi bekliyor mu?

— Hayır. Ona sürpriz yapacağız!

— Ama randevunuz yoksa sizi bırakamam.

Kapıcı peşlerinden koşarken iki FBI ajanı çoktan asansöre binmiş, onaltıncı katın düşmesine basmışlardı. Onaltıncı kata vardıklarında asansörden iner inmez koridorun sonundaki dairenin kapısının açık olduğunu gördüler. Kapıda kendilerini bekleyen yaşlı uşak davetsiz misafirlerin geldiğini kapıcının telefonuyla öğrenmişti. Yaşlı uşak zorluk çıkarmadan ikisini XV. Louis tarzı döşenmiş geniş bir salona aldı. Evin sahibi Gholam Sultani birkaç saniye sonra salona girip ajanları selamladı. Doug fazla açıklamaya gerek duymadan cebinden üç saldırganın robot portresini çıkarıp Gholam Sultani'ye uzattı. — Bu adamları tanıyor musunuz? Gholam Sultani fotoğraflara dikkatle baktıktan sonra geri uzattı.

18

— Hayır tanımıyorum. Neden soruyorsunuz?

— Bu adamlar iki kişinin katili. Bir kadına da işkence yapıp gözünü çıkardılar.

Yaşlı iranlı aldığı cevap karşısında bembeyaz kesilmişti. Kendini zorlayarak cevap vermeye çalıştı:

— Baylar, özür dilerim. Bu... Bu adamları hiç görmedim.

iki polis gözlerini hafifçe titreyen yaşlı adama dikmişlerdi. Dışarı adım attıkları anda Gholam Sultani'nin hemen avukatına telefon edeceğini biliyorlardı, iranlı iradesi dışında zorla sorguya çekilebilecek sıradan bir yabancı değildi. Üstelik Amerikan pasaportu taşıyordu. Ancak her haliyle gerçeği sakladığı ortadaydı.

Hudson Caddesi'ndeki olayın üzerinden bir hafta geçmiş ve bu arada Area'da düzenlenen Egzotik Gece'ye katılan bütün davetliler hakkında kısa tutanaklar kaydedilmişti. Davetliler listesinde Şarnılar Hasani dışında İran'la yakın ilgisi bulunan tek kişi Gholam Sultani'ydi.

Doug Frankheimer otoriter bir ses tonuyla yaşlı İranlıya döndü:

— Bay Sultani, bu adamlar sekiz gün önce Area'da düzenlenen bir geceye sızmayı başaran üç İranlıdır...

İranlı gülerek Doug'a karşılık verdi:

— Area benim gibi yaşlıların barınabileceği bir yer değil. Ben yetmiş yaşında, köşesine çekilmiş bir ihtiyarım.

— Olabilir, dedi Doug ısrar ederek. Bu adamlardan ikisinin elinde sizin adınıza gelmiş bir davetiye vardı. Eğer davetiyeyi bu

19

adamlara siz vermediyseniz, yanınızda çalışan personeli de sorguya çekmek zorunda kalacağız.

— Baylar, size tekrar ediyorum: Yanılıyorsunuz. Bu davetiye bana gelen mektuplar arasından çalınmış olabilir. Posta kutum geçen hafta zorlanmıştı.

Değil FBI ajanları, küçük bir çocuk bile Gholam Sultani'nin samimi konuşmadığını anlayabilirdi. Doug sesini daha da ciddileştirerek iranlıya baktı:

— Çok özür dilerim Bay Sultam, ama sanırım bizimle merkeze kadar gelmek zorunda kalabilirsiniz. Adınızın da karıştığı bu iş sandığınızdan çok daha ciddi.

Doug Frankheimer son cümlenin özellikle üstüne basmıştı. Ses tonunun ciddiliği etkisini göstermekte geç kalmadı, Yaşlı iranlı birkaç dakika süren sessizlik sırasında karşısındaki adamların işin ucunu bırakmayacaklarını kavramıştı.

— Baylar, bu yaştan sonra FBI sorgulamalarına dayanacak gücüm yok. Size her şeyi anlatacağım.

Doug ve Gedeon birbirlerinin yüzüne bakarak sessizce anlaştılar. Doug yeniden söze girdi!

— Bu adamlara ilk nerede rastladınız?

— İki hafta önce evime girdiler.

— Onları daha önceden tanıyor muydunuz?

— Özellikle birini. Adı Ardeşir Nassiri'ydi.

Gedeon Shubert yaşlı İranlının bütün söylediklerini küçük bir deftere kaydetmeye

başlamıştı. En azından isimlerin belirlenmesi ilk önemli adım olacaktı.

20

— Bize Ardeşir Nassiri'den bahsedebilir misiniz?

— Ardeşir de benim gibi Baas mezhebinin üyesiydi. Ancak rejim değiştikten sonra ayetullahların yanına geçti. Bu arada bizim tarikatta Şah yanlısı olanları teker teker ortadan kaldırdı. Kısa zamanda ayetullahların gizli polisi Savama'da önemli bir göreve atandı. Ancak size yemin ederim, onun New York'ta olduğundan haberim yoktu.

— Ya diğerleri

— Kafası kazınmış olanı Perviz Baghay' dır. Onu yakından tanımam, ama hakkında biraz bilgim var. Daha önce Şah'ın gizli polis örgütü Savak'ın üyesiydi. Rejim değiştikten sonra o da mollaların yanına geçti. En büyük özelliği her türlü işkencenin uzmanı olmasıdır. Mollaların elinde daha iyi bir işkence uzmanı bulunmadığı için yaşamasına izin verildi...

— Üçüncü adam kimdi?

— Aralarında en uzun boylu olanı ve aynı zamanda da en tehlikelisi... Adı Hürmüz Sansar. Fanatik bir Humeyni hayranıdır. Rejim değişikliğinden sonra mollalar onu "Dini Polis" ilan ettiler. Şah yanlısı generallerin kızlarının ırzına geçmesiyle ünlüdür. Tebriz'de onun adını duyanlar korkudan taş kesilir.

Doug Frankenheimer duydukları karşısında tiksintiyle yüzünü buruşturdu. Gholam Sultani saldırganları tarif ederken bir yandan da Humeyni rejimine olan tepkisini kusuyor gibiydi.

— Bu adamlarla görüşmeyi nasıl kabul ettiniz?

Gholam Sultani konuşmaya devam edebil-

21

inek için derin bir nefes aldı.

— Siz bu adamların ne kadar gaddar olabileceklerini hayal bile edemezsiniz. Harlem'deki

zenciler bile bu adamların yanında
melek kabul edilebilir. Evime geldikleri zaman
Hürmüz Sansar cebinden bir çakı çıkararak en
değerli tablolarımdan birini parçaladı.

Yaşlı İranlı birkaç adım atıp bir koltuğun
arkasında duran tabloyu aldı ve Doug ile
Gedeon'a gösterdi. Değerli Renoir tablosu
paramparça olmuştu.

— Eğer kendilerini dinlemezsem evimdeki
bütün tabloları paramparça edeceklerini söylediler.
Tehditlerini yerine getireceklerinden
emin olabilirsiniz.

— Onların yukarı çıkmasına izin vermeyebilirdiniz.

— Ardeşir Nassiri kapıcının telefonunda
bana önemli bir mesaj getirdiğini söyledi.

İran'a ithal edeceğim mallarla ilgili birtakım
kâğıtlar imzalamam gerektiğini belirtti.

— Anlayamadım, dedi Frankeneimer.

Hâlâ Humeyni'yle ne ilginiz kalmış olabilir?
Sizi İran'dan sürdürenlerin başında Humeyni
yok muydu?

Gholam Sultani'nin yüzünde acı bir
tebessüm belirmişti:

— İran'dan sürülürken bütün mal varlığıma
ve bankalardaki paralarım el konuldu.

Yaşamak için artık çalışmak zorundayım.

Şimdilik evimdeki değerli antikaları satarak
yaşamımı sürdürmeye çalışıyorum. Ancak bir
süre sonra elimde hiçbir şey kalmayacak. İran'a
birtakım mallar satabilirim, biraz rahatlayabileceğimi
umuyorum.

— Anlıyorum Bay Sultani. Şimdi bu üç

22

adamın evinize neden geldiğini anlatır mısınız?

— Nereden öğrendiğini bilmiyorum, ama
Ardeşir Nassiri Area'daki parti için oğluma bir
davetiye geldiğini haber almış. Oğlum yaşamını
Londra'da sürdürüyor. Dolayısıyla partiye
katılamazdı. Bizim aile hâlâ zengin sanıldığı
için çeşitli davetler almaya devam ediyoruz.

— Davetiyeyi Ardeşir Nassiri'ye verdiniz
mi?www.cizgiliforum.com

— İstemeyerek vermek zorunda kaldım

diyebilirim. Eğer reddedersem İran'a satacağım mallardan ümidimi kesmemi söylediler.

Hatta oğlumun hayatını tehlikeye attığımı da eklediler. Dediklerini yapacaklarını biliyorum. Şah'ın kızkardeşinin oğlunu nasıl öldürdüklerini size hatırlatabilirim.

FBI ajanlarının aklından benzer olaylar gelip geçti. Şah'ın birçok devlet adamının ailesi dünyanın çeşitli yerlerinde kimliği bilinmeyen caniler tarafından vahşice katledilmişti.

— Hürmüz istedikleri davetiyeyi kendilerine veririm geleceğim açısından çok yararlı bir iş yapacağımı söyledi. Humeyni'ye durumumu aktaracağını belirtti. İran'da hâlâ ailemden birçok kişi yaşıyor. Humeyni'nin adamlarına yardım etmem belki bir gün ülkeme geri dönebilmemi sağlayabilirdi.

— Davetiyeyi neden istediklerini açıkladılar mı?

— Hayır. Ben de sormaya cesaret edemedim. Bu tür adamların işine burnumu sokmak başıma bela açabilirdi...

Doug Frankenhimer kısa bir süre düşündü, sonra Gholam Sultani'ye baktı:

— Size son bir sorum daha var. Şarnılar

23

Hasani'yi tanıyor musunuz?

— Hayır, ama Hasani soyadını taşıyan bir ayetullah tanıyorum. Belki oğluyla ilgili olabilir. Mustafa Hasani'nin oğlunu çok güzel bir kadınla evlendirdiğini duymuştum, ama kadını ne gördüm ne de tanıdım.

Doug ve Gedeon ayağa kaldılar. Doug dostça elini uzatarak yaşlı İranlıya güven vermeye çalıştı.

— Size kartımı uzatıyorum. Bu adamlar yeniden size ulaşmaya çalışırlarsa beni kartımda yazılı numaradan arayabilirsiniz. Güvenliğinizi üstleneceğimize FBI adına söz veriyorum. Gholam Sultani kendini zorlayarak gülümsemeye çalıştı:

— Teşekkür ederim. Bir şey olursa sizi arayacağıma söz veriyorum.

İki adam salondan çıktıklarında umutsuzca koltuğuna çöktü. Humeyni karşısında FBI'ın ne kadar güçsüz olduğunu Amerikalılar hâlâ anlayamamışlardı. Kendisini sorguya çeken polisler gerçeğin bir kısmını söylemişti. Area'nın yakınındaki saldırının nedenini şimdi çok daha iyi anlamıştı. Bundan sonra olacakları düşündüğünde elinde olmadan titredi. Onun için Humeyni, Tanrı'nın yeryüzüne gönderdiği şeytandan farksızdı.

*

**

Doug Frankenheimer öğleden sonra Gholam Sultani'nin evinde öğrendiği bütün bilgileri telefonla Yüzbaşı Mac Carthy'ye aktarmıştı. Kaleminin ucunu emerek Doug'un anlattıklarını dinleyen Mac Carthy "Ben seni sonra ararım" diyerek telefonu kapadı. Sonra

24

sekreterini arayarak CIA'nın New York bürosunu bağlamasını söyledi. Birkaç dakika sonra yeniden telefona sarılarak yardımcılardan birini odasına çağırttı.

— Beni iyi dinle, On kişilik bir ekip Amerikan Göç Bürosu'nun bütün fişlerini inceleyecek. O üç iranlı Amerika'ya doğal yollardan sızdılar. Eğer isimlerle resimler tutmuyorsa bunları Gholam Sultani'ye gösterin. Bay Sultani'nin dairesinin kapısına gece gündüz bekleyecek dört kişilik bir ekip istiyorum. Ayrıca telefonuna da dinleme aygıtı yerleştirilsin. Hata yapan olursa bundan sonra görevini Alaska'daki büromuzda devam ettirir. Anlaşıldı mı?

Aynı anda telefon çaldı. Sekreter "CIA New York bürosu" diyerek hattı Yüzbaşı Mac Carthy'ye bağladı.

25

III. BÖLÜM

Doug büronun kapısını kapayıp dosyaların arasına gömülmüş olan Yüzbaşı Mac Carthy'ye yaklaştı.

— Yeni haberler var mı, şef?

— Hem de nasıl. Gel, otur! Elimde Şarnılar Hasani'nin dosyası var. Kadının kaç milyon dolar değerinde olduğunu bir tahmin et bakalım.

— Zenginlerin servetleri hakkında pek fikrim yok. Ama çok parası olduğuna eminim.

— Kadının serveti tam iki yüz elli milyon dolar.

Doug Frankheimer duyduğu rakam karşısında ıslık çalmaktan kendini alamadı.

— Peki ama bu servete nasıl sahip olmuş?

Mac Carthy önünde duran dosyada yazılı olanları özetlemeye başladı:

— Şarnılar Hasani'nin asıl soyadı Buton'muş. Babası İngiliz, annesi ise Hintli. Humeyni'ye en yakın mollalardan birinin oğlu ile evlenmiş. Kocası Hüseyin Hasani'yle Londra'da tanışmışlar. Hüseyin Hasani'nin işi İran ordusu için silah ve tank almak. Ancak Tahran'da patlayan bir bomba genç adamın ölümüne neden oluyor ve güzel karısı da dul kalıyor.

— Ve tabii büyük bir servete konuyor, diye ekledi Doug.

— Hüseyin Hasani'nin bütün parası İsviçre ve Panama bankalarında yatıyor. İki yüz elli milyon dolarlık servetin tek mirasçısı ise

2fi

Şarnılar Hasani: Kadın dul kaldığı günden beri çılgınca bir hayat sürüyor. Hatta bir defasında Rolls Royce'sunun sigara tablası dolu olduğu için kadın hemen yeni bir araba satın almış. New York, Paris, Londra başta olmak üzere, dünyanın her yerinde evleri var. İki yüz elli milyon dolarlık servet dışında diğer yatırımları da yılda kendisine yirmi milyon dolarlık ek gelir sağlıyor.

— Şarnılar Hasani'nin güvenliğinden ben sorumlu olmak isterdim...

— Çok geç! dedi Mac Carthy. CIA'nın iki ajanı gece gündüz kadının peşinden ayrılmıyor.

— Şarnılar Hasani tek gözlü bile olsa

önemini koruyor. Saldırıdan sonra neler söyledi?

— Şu anda durumu iyi, ama konuşmaya korkuyor. Kendisine saldıranları hiç tanımadığını söyledi. ÜÇ iranlının mücevherlerinin peşinde olduğunu sanıyor ya da öyle sanmamızı istiyor. Yalan söylediğinden eminim Bu işin içinde bir bit yeniği var.

— Dosyada başka neler var?

—Uluslararası Jet sosyetenin en önde gelen isimlerinden biri. Dünyanın bütün gece kulüplerinde tanınıyor. Çok seyahat ediyor ve sık sık sevgili değiştiriyor. Erkeklere karşı büyük bir zaafı var.

— Bir gözünü bu yüzden kaybetmedi ya?

Bence İranlılar kadından intikam aldılar.

— Ben de aynı fikirdeyim, ama önce o üç İranlıyı yakalamamız gerek. Araştırmalar iki gündür sürüyor, ama daha sonuç alınamadı, ölü ya da diri o üç caniyi ele geçireceğiz...

27

Prens Malko Linge Danimarka'dan döndüğünden beri bütün vaktini Liezen'deki şatosunun onarım çalışmalarına ve sevgilisi Alexandra'ya ayırıyordu. Şatonun kulelerinden birinin yeniden eski haline gelebilmesinin kaç patlayacağını hesaplarken Alexandra kollarını Malko'nun boynuna doladı.

— Birgün olsun şu lanet olası şatonla ilgilenmesen olmaz mı?

— Şimdi bitiyor, inşaat malzemesi fiyatları dolardan bile daha hızlı yükselmeye başladı...

— Monte-Carlo'da gözlerini senden ayırmayan o kadın şimdi burada olsa, eminim Liezen Şatosu'nu çökmeye terkederdin. Öyle bir kadın insana inşaat malzemesi fiyatlarını bile unutturabilir...

— Başlama yine, Alexandra! Kadın gözlerini belki benden ayırmadı, ama onu doğru dürüst hatırlamıyorum bile. Hem biliyorsun, gözüm senden başkasını görmez.

— Malko, sen yalan söylemek konusunda tam bir dahisin. Belki şu anda o karının vücut

ölçüleri geçiyordur kafandan...

Aynı anda çalışma masası üzerinde duran telefon çalmaya başlamıştı.

— İzin verirken telefona cevap vereceğim.

— Canın ne isterse onu yap, dedi

Alexandra çalışma odasından çıkarken.

Malko ahizeyi kaldırdığında bir kadın sesiyle karşılaştı.

— Alteslerini Viyana'dan arıyorum. Bay

John Lucas sizinle görüşmek istiyor.

John Lucas, CIA'nın Viyana bürosu

şefiydi. Malko'nun burnuna yeni göreve tayin

28

edileceğinin kokusu gelmeye başlamıştı. Asıl sorun, Alexandra'yı ikna edebilmektir. Kadının yanında birkaç gün bile kalamadan yeni bir görev alması kuşkusuz büyük bir kavganın daha patlamasına neden olacaktı.

*

**

Gedeon Shubert elinde birkaç dosyayla

Yüzbaşı Mac Carthy'nin borusuna daldı. FBI ajanının yüzünde heyecanlı bir ifade vardı.

— Müjde, şef! Onları buldum!

— Üçünü de mi?

— Evet. Üçünü de...

Gedeon kâğıtları Mac Carthy'nin çalışma masasının üzerine bıraktı. Aranan üç İranlıyla ilgili dosyalarda Amerika'ya nasıl sızabildikleri yazılıydı. Ardeşir Nassiri ve Hürmüz Sansar Amerika'ya öğrenci pasaportuyla girebilmişlerdi. Perviz Baghay ise Birleşmiş Milletler delegasyonuna bağlı İranlı bir diplomat olarak Amerika'ya sızmıştı.

Gedeon Shubert dosyadaki adresleri işaret ederek:

— Şu anda üçü de New York'ta olmalılar, dedi.

— Kontrol ettirdiniz mi?

— Henüz değil.

— Hemen Birleşmiş Milletler delegasyonunu arayıp Göçmen Bürosu'ndan olduğunuzu söyleyin. Ülkeye ne zaman girdiklerini belirlemenizi

istiyorum. Ben adreslerle ilgileneceğim.
Ayrıca, üç kişilik bir komando ekibi
hazırlansın. Herifler arandıklarından habersiz
olabilirler. Şansımız yaver giderse, hiç olmazsa
birini evinde yakalayabiliriz.

Gedeon Shubert hemen Birleşmiş Milletler'i

29

arayıp Perviz Baghay'ı sordu. Aldığı cevapta
adamın birkaç gün önce İran'a döndüğü
söylendi. Birkaç saniye yüzüne kapanan
telefon ahizesiyle şaşkın şaşkın bekleyen
Gedeon hemen ülkenin sınır karakollarının
aranmasını istedi.

— Harekete geçmeden önce İranlıların
kesinlikle ülkeden ayrılıp ayrılmadıklarını
tespit etmeliyiz, şef!

— Haklısın Gedeon, diye cevap verdi
yüzbaşı.

İki adam sabırsızlıkla dosyalarda belirlenmiş
adreslerin doğrulanmasını beklemeye
başladılar. Hudson Caddesi'ndeki olayın
üzerinden on gün geçmişti. Bir saat süren uzun
bir beklemeden sonra nihayet FBI araştırma
merkezinden Robert Collen'in telefonuyla
Mac Carthy sonucu öğrendi.

— Ardeşir Nassiri ve Hürmüz Sansar
ortadan toz olmuşlar. Amerika'dan hangi
yolla çıktıkları bilinmiyor. Bugün öğleden
sonra Manhattan'ın güneybatısında bir apartman
dairesinde büyük bir patlama olmuş.

Olay yerine koşan polisler dairenin Hürmüz
Sansar'a ait olduğunu belirlemişler. Dairenin
içinde tek bir eşya bile yokmuş. Bulunan tek
şey, Humeyni'nin duvara asılı dev bir
posteriymiş. Haberler çok kötü. Maalesef
elimiz kolumuz bağlandı. Yapabileceğimiz bir
şey varsa emirlerinizi bekliyoruz, yüzbaşım...

— Teşekkürler, Robert! Yeni bir gelişme
olursa seni yeniden ararım.

Gerald Mac Carthy ahizeyi kırarcasına
telefonun üzerine çarptı...

30

IV. BÖLÜM

Fransız Havayolları'na ait Concorde, Kennedy Havaalanı'nın 70 numaralı pistine inerken Malko oldukça düşünceliydi. Liezen' den ayrılmadan önce Alexandra'yla yaptıkları kavga kafasını kurcalıyordu. New York'a uçacağını söylediği zaman, Alexandra cevap olarak kafasına kıymetli bir Rönesans vazosu atarak cevap vermişti. Sevddiği kadının gönlünü alabilmek için dönüşte çok pahalı bir armağan getirmek zorunda kalacaktı. Malko CIA'nın Viyana bürosu şefi John Lucas'ın telefonundan sonra hemen Viyana'ya hareket etmiş, Viyana'daki ön görüşme sırasında da New York'ta önemli bir görevi yerine getirmesi gerektiğini öğrenmişti. Tatlı sesli bir hostesin alana iniş anonsundan sonra Malko yerinden kalkıp el çantasını aldı. Merdivenlerden inerken çam yarması iki adamın üzerine doğru geldiğini gördü. Gözlerini hafifçe kısararak kendisine doğru yürüyen adamlara baktığında büyük bir sürprizle karşılaştı.

— Chris!.. Milton!.. Nereden çıktınız siz?

— Sizi yeniden görmek ne büyük bir zevk prens hazretleri! dedi Chris.

Chris ve Milton yan yana geldiklerinde yürüyen bir dağı andırıyorlardı. İki dev hararetle Malko'nun elini sıktılar. Malko Chris ve Milton'un bellerindeki tabancaları hemen farketmişti.

— Elko Krizantem'den ne haber? diye

31

sordu Milton

— Her geçen gün daha da azıtmaya başladı. Karşısına kim çıkarsa canına okuyor.

Elko Krizantem Malko'nun hem en yakın dostu, hem de en büyük yardımcısıydı.

— Beni nereye götürüyorsunuz çocuklar?

Chris Jones beceriksiz bir tavırla esrarengiz bir gülümseme yerleştirdi dudaklarına.

— Doğrusu bilmiyoruz. Bunu ancak patron açıklayabilir. Seni World Trade Center binasının restoranında bekliyor.

— Ya siz?

— Biz cezalıyız. Siz Fransız yemekleri yerken biz hamburgerle yetineceğiz...

Malko eski arkadaşlarına cezalarının ne olduğunu sormadı. Chris ve Milton dev cüsselerine rağmen kimi zaman çocuktan farksız olurlardı. Gümrükten geçmeleri çok kolay olmuştu. CIA kartını gören gümrük memuru Paris'ten gelen Malko'yu büyük bir nezaketle karşılamıştı. Chris Jones'un kullandığı her tarafı dökülen bir Oldsmobil ile New York'un merkezine doğru ilerlerken, Malko uzaktan görünen Manhattan'ın gökdelenlerini izliyordu. New York'a geri gelmekten çok memnundu. Ancak görevinin ne olduğunu bilmediği için New York'un tadını çıkarıp çıkaramayacağını bayağı merak ediyordu.

*

**

World Trade Center binasının 108'inci katından görünen New York manzarası nefes kesiciydi. Malko oturduğu yerden, yeniden restore edilmekte olan Hürriyet Heykeli'ni bile görebiliyordu. Karşısında oturan CIA'nın New York bürosu sorumlusu Emil Kauffman

32

konuya girmek için Fransız konyağı ile kahvenin gelmesini beklemişti. Kahvelerini içerken Emil Kauffman cebinden bir mikroteyp çıkarttı ve düğmesine bastı:

— Şimdi söylenenleri dikkatle dinleyin.

Malko bütün dikkatini teybe yöneltmişti.

Birkaç saniye süren parazit dalgasından sonra teypten kötü bir aksanla İngilizce konuşan bir erkek sesi duyuldu: "İRAN DEVRİMİNDEN ÇALDIĞINIZ PARALARI GERİ VERMEK İÇİN SADECE ON GÜNÜNÜZ VAR.

SÖZÜNÜZÜ TUTMAZSANIZ BAŞINIZA GELECEKLERDEN BİZ SORUMLU DEĞİLİZ".

Emil Kauffman teybin düğmesine basıp kaseti susturdu.

— Söylenenlerden bir şey anladınız mı?

— Hayır. Ne demek oluyor bu tehdit?

— Sesin sahibi Humeyni'nin en önemli ajanlarından Ardeşir Nassiri'ye ait. Çok tehlikeli biri. Elinde İranlılardan oluşan bir komando birliği var. Amerika'ya sahte bir pasaportlagirip çıkrmış.

— Tehdidini kime yöneltiyor?

— Hedefi Şarnılar Hasani. Kadın genç bir ayetullahın dul eşi. Şarnılar Hasani bir ay önce New York'ta saldırıya uğradı. Saldırganlar kadının bir gözünü çıkarttılar.

Emil Kauffman cebinden bir resim çıkarıp Malko'ya uzattı. Resmi inceleyen Malko gözlerine inanamıyordu. Alexandra'nın delice bir kıskançlık krizine neden olan kadının resmiydi elinde tuttuğu. Birkaç ay önce Monte-Carlo'da Kızılhaç balosunda karşılaşmışlar, ama hiç konuşmamışlardı. Onun gibi bir kadının başına böyle bir felaket gelmesi Malko'yu üzmüştü.

— Fotoğrafa çok uzun süre baktınız.

Şarnılar Hasani'yi daha önceden tanıyor muydunuz?

— Pek sayılmaz. Sadece Monte-Carlo'da karşılaşp hiç konuşmadan gülümsemiştik. Aslında, Şarnılar gece boyunca gözlerini Malko'dan ayırmamıştı. Kadın ertesi gün Monaco'dan ayrılmasa Alexandra'nın tatili kısa kesmek için ısrar edeceğinden emindi.

— Bu konuşmayı sekiz gün önce banda aldık. Şarnılar Hasani'nin yattığı hastane odasına yerleştirdiğimiz dinleme cihazları sayesinde adamın kimliğini tespit edebildik. Ancak konuşma çok kısa sürdüğü için yerini tespit edemedik. Ayrıca başka bir ülkeden de arıyor olabilirdi...

— Bana Şarnılar Hasani hakkında biraz daha bilgi verebilir misiniz?

— Tabii, dedi Kauffman. Şarnılar Hasani bir İngiliz pilotuyla bir Hintli kadının kızı. İngiltere'de öğrenimini tamamladıktan sonra mankenliğe başlamış. 1980 yılında moda dergilerinin paylaşamadığı bir mankendi. Bir gün babası genç kızı Persepolis'i görmesi için

Tahran'a götürüyor. Dönüşte genç bir ayetullahla tanışıyor. Hüseyin Hasani'nin görevi Avrupa ülkelerinden İran için silah satın almak. Hüseyin Hasani aynı zamanda babasının Humeyni'ye yakınlığıyla da tanınıyordu. Genç ayetullah ünlü mankene deli gibi aşık oluyor ve sonunda evleniyorlar.

— Buraya kadar her şey yolunda gitmiş, dedi Malko.

— 28 Temmuz 1981'de İslam Partisi merkezinde patlayan bir bomba sonunda
34

Hüseyin Hasani hayatını kaybetti. Şarnılar Hasani bu sırada Londra'da bulunduğu için kurtulmuş. Bu arada Hüseyin Hasani'nin babası da hayatını kaybedenler arasında yer alıyordu. Şarnılar Hasani dul kaldıktan sonra milyarderleri bile kışkandıracak bir yaşam sürmeye başladı. İngiliz gizli haberalma servisi kadının birdenbire aşırı hızlı bir hayat sürmesini araştırmaya başladı.

— Bu iş gittikçe ilginçleşiyor, dedi Malko.

— Hem de nasıl. Sonunda Hüseyin Hasani'nin İran Devrim ordusunu dolandırdığı ortaya çıktı. Iraklılara karşı koyabilmek için Humeyni'nin yeni tanklara ihtiyacı vardı. Avrupa'da öğrenim gördüğü için silah satın alına işini en iyi yürütebilecek kişi Hüseyin Hasani'ydi. Hüseyin Hasani silah ve tank satın alabilmek için Devrim ordusunun bütçesinden tam 252 milyon dolar çekmiş ve bu parayı Zürih'te bir bankaya yatırmış. İşbirliği yaptığı yüksek rütbeli bir ordu mensubunun yardımıyla işi akla gelebilecek en mükemmel şekilde kalıbına uydurmuş. Hüseyin Hasani'yle işbirliği yapan bu adamın çoktan kurşuna dizildiğini öğrendik.

— Bu işten kârlı çıkan tek kişi Şarnılar Hasani.

— Pek sayılmaz. Kadın bir gözünü kaybetti. Hâlâ çok güzel, ama artık tek gözlü.

— Bu bilgileri nasıl edinebildiniz?

— Şarnılar Hasani New York'a gelmesinden

bir süre sonra avukatı aracılığıyla FBI'ın Washington merkezini arayıp can güvenliğinin korunmasını istemiş. Ancak kadına yapılan saldırı sırasında adı Walter Cortney olan FBI ajanı da hayatını kaybetti. Bundan Şarnılar

35

Hasani'ye yöneltilen tehdit dolu mektup ve telefonların ciddi olduğu ortaya çıkıyor. Sizin anlayacağınız, FBI olayı ciddiye almamasını pahalı ödedi. Eğer Şarnılar Hasani zamanında ciddi bir korumaya alınsaydı iki kişi ölmeyecek, kadın da bir gözünü kaybetmeyecekti.

— Şarnılar Hasani şu anda ne yapıyor?

— Size komik gelecek, ama bilmiyoruz.

FBI işi beceremeyince, Washington görevi CIA'ya bıraktı. Biz de Chris Jones ve Milton Brabeck'i görevlendirdik. Ancak o aptallar kadını gözden kaçırdılar. Şarnılar Hasani bizimkileri Park Avenue yakınlarında bir kuaför dükkânındayken ekmiş. Chris ve Milton kadını dükkânın ön kapısında beklerken o arka kapıdan sıvışıp uzaklaşmış...

Malko, Chris ve Milton'un neden cezalı olduklarını nihayet anlamıştı.

—Şarnılar Hasani'nin böyle davranmasının nedeni var mı? Kadın önce korunmak istiyor, sonra kendini koruyanların elinden kaçıyor. Çok esrarengiz bir durum... Hem saldırganlar hem de kurban iz bırakmadan ortadan kayboluyorlar.

— Bu durumda iki seçenek kalıyor, dedi Emil Kauffman. Kadın iyi korunduğundan emin değildi, ya da kendisine saldıran İranlılarla anlaşma yolunu seçti.

— Evet, ama Şarnılar Hasani'nin iz bırakmadan ortadan kaybolması kadının artık korunmak istemediğini de gösteriyor. Korunmak istemeyen birini korumak için neden çaba gösteriyorsunuz?

Emil Kauffman konyağından bir yudum alıp yeniden konuşmaya başladı:

— Şarnılar Hasani bizi çok özel bir şekilde

36

ilgilendiriyor. Hüseyin Hasani ölmeden önce Zürih'teki bir banka kasasına Humeyni ve üst düzeydeki ayetullahlarla ilgili çok önemli belgeler koymuş. Bu belgelerin Humeyni'nin işbirliği yaptığı devlet adamlarıyla ilgili olduğunu sanıyoruz. Genç adam İran devrimiyle ilgili bütün bildiklerini bu kasada saklıyordu. Ölümünden sonra bu kasayı sadece dul eşi Şarnılar Hasani açabildi. Kasanın şifresini sadece kadın biliyor. Eğer belgeler ortaya çıkarsa çok kişinin yüreği ağzına gelecek. İranlılar kadının üzerine oturduğu servetten çok bu belgelerin peşindeler. Tabii, Amerikalılar da... Belgelerin ortaya koyacağı gerçek büyük bir skandala yol açabilir...

— Şimdi daha iyi anlıyorum. Biz CIA adına Şarnılar Hasani'yi koruyacağız, o da bize Zürih'teki belgeleri geri verecek'...

— Belgelerin içinde Amerikalı silah tüccarlarıyla ilgili bilgiler olduğunu sanıyoruz.

Amerika Birleşik Devletleri İran'a silah ambargosunu sürdürüyor, ama İran ordusu hâlâ Amerikalılardan aldığı silahlarla savaşıyor.

— Şarnılar Hasani'nin nerede olduğunu haber almak için ne yapıyorsunuz?

— Şimdilik FBI ile işbirliği içindeyiz. FBI ile CIA birbiriyle kedi köpek gibi geçinir, ama bu defa birlikte çalışmak zorunda kaldık.

— Bu durumda ben ne yapacağım?

— Şimdilik bekleyin. Kadının izini bulur bulmaz sizi arayacağız. Bu arada size Park Avenue'deki Mayfair-Regent Oteli'nde çift odalı bir daire ayırttık. Bizden haber gelene kadar keyfinize bakabilirsiniz. Milton ve Chris

37

de sizinle beraber gelecek. Şarnılar Hasani'den belgeleri alabilmek için kadınları tavlamaaktaki bütün maharetinizi göstermek zorundasınız.

— Umarım, görünce beni hatırlar...

*

**

— Malko! Bu ne güzel sürpriz! New

York'ta olduğunu bilmiyordum...

— Amerika'ya gelir gelmez aradığım ilk kadın sensin, Gina. Görüyorsun, ben eski dostlarını unutmayan bir erkeğim...

— Harika! Yarın akşam beraber olabiliriz. Kocam bir iş seyahati için Avrupa'ya gidiyor. Bu gece serbest değilim, ama yarın akşam sabaha kadar seninle olmaya hazırım. Regine' de yer ayırt. Seni öpüyorum. Carlo yanıma gelmek üzere... Kapatmak zorundayım... Gina Rossi, Malko'nun tanıdığı en ateşli İtalyan kadındı. New York'a her gelişinde kadını aramadan edemezdi. Malko ertesi akşamı düşünerek yatağına uzandı. Üzerinde elbisesiyle uyuyakalmıştı. Birkaç saat sonra telefonun ziliyle yataktan fırlayıp ahizeye uzandı:

— Ben Emil Kauffman. Tatiliniz uzun sürmediği için özür dilerim. Yarın sekiz otuz uçağıyla Virgin Gorda'ya uçuyorsunuz. Milton ve Chris sizi havaalanında bekliyor olacak. Size bol şans dilerim!..

Malko aldığı habere hiç sevinememişti. Gina Rossi'yle geçireceği gecenin iptal olması, gün içinde aldığı en kötü haberdi...

38

V. BÖLÜM

Aceleyle valizini hazırlayan Malko bir yandan da Virgin Gorda'yı düşünüyordu. Bakire Takımadaları içinde Virgin Gorda tabiatı ve iklimiyle insanın bütün sorunlardan uzaklaşabileceği bir tatil cennetiydi. Malko özel olarak imal edilmiş yassı tabancasını valizin en altına yerleştirdi. Virgin Gorda'ya tatil geçirmek için değil 250 milyon dolar değerinde genç bir dudu ikna etmek ve korumak için gidiyordu. Eğer üç İranlı cani hâlâ Şarnılar Hasani'nin peşindeyseler, Virgin Gorda'da sıcaklık mevsim tahminlerinin üzerinde olacaktı. Malko New York'ta bırakmak zorunda kaldığı Gina'yı düşünerek içini çekti ve valizini alıp çıktı.

Malko havaalanında kendisini bekleyen

Chris ve Milton'u görünce kendini gülmekten alamadı. İki dev havai stili desenli gömlekleri ve beyaz bermuda şortlarıyla tipik Amerikalı turistlere benzemeye çalışmışlardı. Ama, goril oldukları bakışlarından bile kolayca anlaşılıyordu. Malko bekleme salonunun pencerelerinden dışarıya baktığında, New York'un birkaç saate kadar yağmura boğulacağını düşündü. Görevini aklından çıkarmayı başarabilse New York'un karanlık bulutlarından uzağa uçtuğuna sevinebilirdi. Uçağın kalkış saati 8.30 olarak belirlenmişti: Ama uçak ancak iki saat rötarla 10.25'te havalanabildi. Bütün yolcular kemerlerini çözdükten sonra Malko yan

39

koltukta uyuklamaya başlayan Chris'i koluyla dürttü:

— Chris, Şarnılar Hasani'nin izi nasıl bu kadar çabuk bulunabildi?

— FBI ve CIA işbirliğinin ortak bir başarısı diyebiliriz. Kadın dinlenmek üzere Virgin Gorda'ya uçmuş. Bizimkilerin söylediğine göre, Little Dix Bay otelinin kral dairesini kiralamış. Bunun dışında bir yat ve bir de sürat teknesi kiraladığını biliyoruz.

— Şarnılar Hasani gibi bir kadının bir turist grubuyla tatile çıkacağını düşünmüyorsun ya?

— Onu bilemem, ama karı bizi gördüğüne hiç memnun olmayacak...

— Bakalım, göreceğiz! dedi Malko bulutları seyrederek.

*

**

CIA, Malko ve goriller için Şarnılar Hasani'nin kaldığı Little Dix Bay otelinde iki oda ayırmıştı. Malko valizini odasına bıraktıktan sonra otelin sahildeki barına inip tropikal bir içki ısmarladı ve sahilde güneşlenenleri seyretmeye başladı. Tatil için Virgin Gorda'ya gelenlerin hemen hepsinin yaşı yetmişin üzerindeydi. Plajda canlılık yerine büyük bir sakinlik vardı. Buna karşılık, tabiat nefes kesecek kadar güzeldi. Palmiye ağaçları,

beyaza yakın sarılıktaki kumlar ve zümrüt yeşili deniz, seyredende bir kartpostal manzarası hissi uyandırıyor. Yarım saat sonra Chris ve Milton bara geldiklerinde Malko yine gülmesini tutamadı. İki goril ancak körlerin takabileceği siyahlıktaki gözlükleriyle dikkat çekmemeye çalışıyorlardı! Ancak, bara girer girmez en ilgisiz turistleri bile güldürdüler.

40

— Ben Şarnılar Hasani'nin nerede olduğunu öğreneyim. Birazdan dönerim, dedi Malko. Sonra, otel resepsiyonundaki sarışını tepeden tırnağa gözden geçirdi. Kız hem çok güzel, hem çok ilgiliydi:

— Selam. Ben Şarnılar Hasani'nin yakın bir arkadaşım. Ona bir sürpriz yapmak istiyorum, ama nerede olduğunu bilmiyorum.

— Bayan Hasani'nin sürat motoru şu anda limanda demirli. Leydi her gün yatıyla değişik bir koyda güneşleniyor. Yatına kadar Excalibur adlı sürat motoruyla gidip geliyor. Limana inmek istiyorsanız size bir taksi çağırayım.

— Teşekkürler. Taksi gelene kadar ben de arkadaşlarımı bulayım, dedi Malko.

Otelden Virgin Gorda'nın merkezi sayılan limana gitmek taksiyle üç dakika bile sürmemişti. Limandaki birbirinden lüks son model sürat tekneleri ile yatlar adaya gelenlerin cebinden paranın taşığının kanıtı sayılabilirdi. Milton, Chris ve Malko taksiden inip doğruca limanın iskelesine doğru yürümeye başladılar. Tahta iskeleye demirlenmiş yüzlerce tekne arasında Excalibur'u bulmak kolay olmayacaktı.

Ancak, beş dakika bile geçmeden Şarnılar Hasani'nin sürat teknesini görmekte gecikmediler.

Yirmi metre uzunluğundaki kırmızı ve siyah renkli teknenin üzerinde en az elli santim boyundaki harflerle Excalibur yazılıydı.

— Şarnılar Hasani'ye de ancak bu boyda bir sürat motoru yakışır, dedi Chris.

Excalibur'un arka tarafında beyaz tişörtlü zenci bir gemici sigara içiyordu. Malko adama

doğru yaklaştı:

— Günaydın. Ben Şarnılar Hasani'nin

41

arkadaşıyım. Sanırım bu tekne ona ait.

— Evet, Sir.

— Şu anda kendisi nerede?

— Taylor Körfezi'nde. Yatıyla açıldı.

— Yatının adı neydi?

— Stormy Weather.

— Tamam yanılmamışım. Beni ve arkadaşlarımı

Bayan Hasani'nin yanına götürebilir

misiniz? Bizi görünce çok memnun olacak.

— Özür dilerim, Sir. Kesin emir aldım.

Leydi kimseyi görmek istemiyor. Ayrıca yakın

arkadaşlarının geleceğini de haber vermedi.

— İşin güzel yanı da bu işte. Müthiş bir
sürpriz olacak.scanned by darkmalt1

— Üzgünüm Sir, ama emirler böyle.

Zenci gemici sigarasını denize atıp Malko'

ya sırtını döndü. Dümene doğru yürürken

Malko Excalibur'un içine atlamıştı bile.

— Size hayır adedim. Çabuk çıkın buradan.

Gemici daha sözünü tamamlarken Milton

ve Chris de teknenin içine atlamışlardı. Bir

anda iki dev adamla burun buruna gelmek

zenciye şaşırtmıştı. Milton gemiciye dönüp bir

vahşi gibi dişlerini gösterdi:

— Bizi bayanın yanına götür, yoksa seni
yerim...

— Sizin yüzünüzden başım belaya girecek.

Ne laf anlamaz adamlarsınız...

— Tekneyi benim kullanmamı ister misin?

dedi Malko.

— Hayır olmaz. Sizinle başa çıkılmaz.

Stormy Weather'a ulaşınca beni zorladığınızı
söyleyeceğim.

— Haydi motoru çalıştır. Zaten çok vakit
kaybettik...

Zenci gemici kaptan köşküne girip motor-

42

lan çalıştırmak üzere kontağı çevirdi. Malko

adamın bir numara çevirmemesi için hemen

peşinden gitti.

— Bizi boşuna oyalamadan doğru Taylor Körfezi'ne götüreceksin. Eğer vaktinde oraya varmazsak Chris ve Milton'un sana verecekleri dersi ömrünün sonuna kadar unutamazsın. Zenci gemici iki dev Amerikalıyı görünce Malko'nun şaka yapmadığını anlamıştı. Excalibur arkasında beyaz köpükler bırakarak zenci gemicinin kumandasında limandan ayrıldı. Sürat teknesi çırpıntılı denizin üzerinde yağ gibi kayıyordu. Tekne açığa çıktıktan sonra burnunu güneye çevirdi. Malko teknede bulunan yol haritasından doğru yönde ilerlediklerinden emin olmuştu. Uzaktan bakıldığında Virgin Gorda'nın manzarası en duygusuz insanı bile büyüleyecek kadar güzeldi. Açık denizde adım başı demirlemiş duran yatlara rastlıyorlardı. Yirmi dakika kadar zümrüt rengi deniz üzerinde yol aldıktan sonra, zenci gemici Malko'ya eliyle Stormy Weather'i işaret etti.

— Birkaç dakikaya kadar Bayan Hasani'nin yatına varmış olacağız.

Malko Taylor Körfezi açıklarına demirlemiş yatlar arasında kolaylıkla Stormy Weather'i seçebilmişti. Elli metre uzunluğundaki yat gözden kaçacak gibi değildi. Stormy Weather, Virgin Gorda limanından kiralanabilecek en görkemli yattı. Şarnılar Hasani'nin milyonlarca doların zevkini en iyi şekilde çıkardığı belli oluyordu.

Zenci gemici Excalibur'a yanaşmak üzereyken, gürlemeyi andıran kalın bir ses Malko'nun irkilmesine neden oldu.

43

— Burada ne arıyorsun, aptal herif? Sana bu saatte gelmeni kim söyledi? Hem bunlar da kim oluyor?

— Benim suçum yok, kaptan. Bayan Hasani'yi görmek istediklerini söylediler. Ne yapabilirdim ki?

— Bizi zor kullanmaya mecbur etti, diye ekledi Malko. Adım Prens Malko Linge. Bayan Hasani'ye haber verin lütfen.

Kaptan "bekleyin" diyerek gözden kayboldu.
Birkaç dakika sonra yeniden ortaya
çıktığında yüzü ilk karşılaştıkları andan daha
sert ve kararlıydı.www.cizgiliforum.com
— Tom, bu adamları derhal geri götür!
Excalibur yatın bir metre yakınındaydı.
Malko gözüyle yata atlayıp atlayamayacağını
kestirdi. Aynı anda Milton ve Chris de
Malko'nun yata atlama emrini bekliyordı.
Malko sürat teknesiyle yat arasında az bir
mesafe kaldığı sırada, Stormy Weather'a
atladı. Malko'yı Milton ve Chris takip etti.
Ancak Geminin güvertesinin ıslak zemini
üzerinde ayağı kayan Chris yere düştü. Stormy
Weather'ın kaptanı dikkatini Chris'e kaydırdığı
an, Malko adamın kollarını arkasından
yakaladı.

— Bana bak kaptan, biz buraya kavga
çıkarmaya gelmedik. Eğer mesele çıkarmak
istiyorsan şu iki goril bir işaretimle seni silindir
gibi ezer.

Chris Jones ayağa kalktıktan sonra tabancasını
kaptana çevirdi. Excalibur'da olup
biteni izleyen zenci gemici ise donup kalmıştı.
Malko kaptanı etkisiz hale getirip üstünlük
sağladığı anda bir kadın sesine doğru başını
çevirdi.

44

— Demek korsanlık yirmıncıyüzyılda bile
devam ediyor!..

— Mandy, sen ha!.. Her şey aklıma gelirdi
de, sana burada rastlayacağımı tahmin
etmezdim.

Mandy Brown'ın üzerinde sadece varla yok
arası bir bikiinin altı vardı. Kadının göğüsleri
tamamiyle çıplaktı. Uzun siyah saçları rüzgârın
etkisiyle göğüsleri üzerinde uçuşuyordu.

— Kaptanı serbest bırakabilirsin. İlk anda
seni reddetmemizin nedeni başka birinin de
Malko Linge adını kullanma korkusuydu.
Malko kaptanın kollarını serbest bıraktı.
Chris'in elinde hâlâ tabancası duruyordu.
Malko Chris'e tabancasını cebine koymasını

işaret etti.

Mandy Brown çıplak ayaklarının üzerinde yükselerek Malko'nun dudaklarına uzun bir hoş geldin öpücüğü kondurdu. Mandy'yi Honolulu'da tanımıştı. Mandy o zamanlar gece kulüplerinde striptiz yaparak hayatını kazanıyordu. Bir gece, gösterisini izleyen milyarder bir Suudi Arabistanlı kadına aşık olmuş ve evlenme teklif etmişti. Malko bundan sonrasını bilmiyordu. O zamandan beri de Mandy Brown'ı ilk kez görüyordu.

— Beni nasıl buldun Malko? Çok değişmiş miyim? Ne dersin?

— Cevabımı tahmin edebilirsin. Yine çok güzelsin, Mandy...

— Gel sana yatı gezdireyim. Seni yeniden gördüğüme ne kadar memnun olduğumu anlatamam. Sıkıntıdan patlamak üzereydik. Yatta üç kadınız. Tabii gemicileri, ahçıyı ve kaptanı saymazsak. Sonunda onların eline kalacağız bu gidişle...

45

— Üç kadın mı dedin? Kimler var?

— Ben, Saba adında bir Suudi Arabistanlı, Linda ve...

— Şarnılar Hasani, dedi Malko. Etti dört kadın...

— İyi tahmin ettin. Onu daha önceden tanır mıydın?

— Evet, ama tahmin ettiğin nedenle onu aramıyorum. Bu önemli bir iş...

— Gelin size mayo, havlu gibi şeyler vereyim. Yol arkadaşların hiç de fena değil. Aptal görünümlü devlere bayılırım. Şimdiden hangisini seçeceğime karar veremedim. Mandy ve Malko önde, arkalarında Chris ve Milton güvertede ilerleyerek kamaralara inen merdivene yaklaştılar. Birden Malko durdu.

— Yelkenin arka tarafında bir kadın var. Bu Şarnılar olabilir mi? Sadece sırtını görebildim.

— Bilmiyorum. Olabilir. Tekne o kadar

büyük ki, herkesin nerede güneşlendiğini takip edemiyorum, diye cevap verdi Mandy.

Malko yatın kış tarafında kalan yelkene doğru birkaç adım attı. Saçları omuzlarına dökülen bir kadın sırtını dönmüş, açık denizi seyrediyordu.

— Bayan Hasani?

Birdenbire nereden çıktığı belli olmayan bir motor Stormy Weather'ın kış kısmına yaklaşılmaya başladı. Malko motordaki adamın elinde bir silah olduğunu farkettiğinde çok geç kalmış, adamın kadına doğrulttuğu tabancanın kurşunları çoktan hedefini bulmuştu bile. Motor geldiği hızla geri dönüp birkaç mil açıkta demirlemiş bir yata doğru uzaklaşıyor-
46

du. Kurşunu yiyen kadın boş bir çuval gibi denize düştüğünde Malko hiç beklemeden denize atladı. Şarnılar Hasani'yi kurmak için sarfedeceği son çabaydı denize atlayışı.

Malko denize atladıktan sonra birkaç kulaçta kadını yakaladı. Ancak beklemediği bir sürprizle karşılaşmıştı. Az önce vurulan kadın Şarnılar Hasani değildi. Monte-Carlo' da ilk karşılaşmalarından bu yana Şarnılar Hasani'nin yüzü beynine kazılmış gibiydi. Bir an neye sevinip neye üzüleceğini bilemedi. Peşinden denize atlayan Milton'un yardımıyla vurulan kadını yata çıkarmayı başardı. Mandy silah seslerinden sonra çığlık çığlığa bağırarak ağlamaya başlamış, yatın bütün mürettebatı da güvertede toplanmıştı. Malko suni teneffüs için artık çok geç olduğunu anladı. Kurşunlar hedeflerine vardıkları anda kadını öbür dünyaya göndermişlerdi.

— Yatımdan defolmanız için size bir dakika veriyorum!

Malko üzerine eğildiği cesetten başını kaldırdı. Dünya güzellik kraliçesini bile tahtından edecek güzellikte vücudu olan bir kadın elindetuttuğu altın tabancayı Malko'ya doğrultmuştu. Kadının beline kadar uzanan siyah saçları yüzünün sol yanına örtüyor, altın

renginde tek parça mayo vücudunu ikinci bir ten gibi sarıyordu. Görünen sağ gözün lacivertle mavi arasında olağanüstü bir rengi vardı. Kusursuz bir burun ve dolgun dudaklar yüze değişik bir anlam veriyordu. Özellikle çıkık elmacık kemikleri kadının güzelliğine egzotik bir hava katıyordu. Rüzgâr kadının saçlarını geriye doğru savurduğunda, Malko kanının donduğunu hissetti. Şarnılar Hasani

17
tam karşısında duruyordu. Ancak bir gözünün üzerinde eski İsrail Başbakanı Moşe Dayan'ınki gibi siyah bir bant vardı...

48

VI. BÖLÜM

Malko elinde tabancayla bir heykel gibi hareketsiz duran Şarnılar Hasani'ye baktı. Kadının her halinden sinirlerinin çelik tel gibi gerilmiş olduğu belli oluyordu. Malko böyle durumda olan insanların sonradan pişman olabilecekleri bir iş yapmalarına birçok kez şahit olmuştu. Şarnılar Hasani tabancanın horozunu kaldırmış, ateş edip etmemesi an meselesine kalmıştı. Malko vakit kazanarak kadını ikna edebileceğini düşündü.

— Ben buraya kadar sizi öldürmeye değil, korumaya geldim. Beni Virgin Gorda'ya gönderenler CIA'dır... Ayrıca, Milton ve Chris'i daha önceden tanıyorsunuz. New York'ta sizi korumakla görevlendirilmişlerdi.
— Size yatımdan defolup gitmenizi emrettim! dedi Şarnılar Hasani titretilen bir ses tonuyla.

Malko göz ucuyla Chris ile Milton'a baktı. Her iki adam da bu beklenmedik durum karşısında çaresiz kalmışlardı. Ani bir hareket her an kadının tetiği çekmesine neden olabilirdi. Birden Mandy bir adım öne fırladı.
— Şarni, inan bana bu adamlar dost. Kötü bir niyetleri yok...

— Bu iş seni ilgilendirmez, diye cevap verdi Şarnılar Hasani kuru bir sesle.

Malko kadını vazgeçirebilmek için son

çareye başvurmaya karar verdi. CIA'nın adı
bir işe yaramamıştı.

— Şarnılar, diye söze girdi, sizinle daha

49

önce Monaco'da düzenlenen Kızılhaç balosunda
karşılaşmıştık. Siz Prenses Caroline'in
masasının arkasında, italyan arkadaşlarınızla
birlikteydiniz. Yanımda bir hanım arkadaşım
olduğu için sizinle tanışma fırsatı bulamamıştım...

Şarnılar Hasani kısa bir süre durakladı,
ama yerinden kımıldamadı. Birkaç dakika
önce yatında misafir ettiği yakın arkadaşı
Laura öldüğü için beyninin içinde binbir çeşit
şüphe dolanıyordu. İlk anda Laura'nın Malko
ile gorilleri tarafından öldürüldüğünü sanmıştı.

— Nasıl olur? Siz o Avusturyalı prens
misiniz?

— Evet. Adım Malko Linge

— Peki bu adamlarla işiniz ne?

— Onlar sizi korumamda yardımcı olacaklar.
Hayatınızın tehlikede olduğunun farkındasınız.
Biraz önce öldürülen arkadaşınız size
olan benzerliğinin kurbanı oldu. Aslında size
ateş açılmıştı.

Şarnılar Hasani biraz yumuşamış gözükmesine
karşılık tabancasını hâlâ elinde tutuyordu.

— Yine de bir gariplik var. Ölüm tehditleri
aldığım için daha önce FBI'a başvurmuştum,
ama Hudson Caddesi'nde o caniler gözümü
oyarken hiçbir şey yapamadılar. Tam sizin
geldiğiniz anda yakın bir arkadaşım vuruluyor,
siz yine eliniz kolunuz bağlı duruyorsunuz.
Artık Amerikalılara güvenmemi bekleyemezsiniz,
değil mi?

— Yatınıza girerken tam bir karışıklık
yaşadık. Kaptanınız, mürettebat hepsi çevremizi
sarmıştı. Aniden ateş açıldığı için
maalesef arkadaşınızı kurtaramadık. Kuş gibi
50

uçararak adamların peşine takılmamızın imkânsız
olduğunu siz de kabul edersiniz.

Mandy Brown Şarnılar Hasani'ye döndü:

— Malko'nun sözlerine güvenebilirsiniz,

Şarni. Onu iyi tanırım. Yanındaki adamlar da CIA'nın seni korumak için ayarladığı güvenlik görevlileri... Lütfen şu tabancayı indir artık.

— Peki. Bir hata yapmadığımı umarım, dedi Şarni. içeri gelin, Bay Linge.

— Bana Malko diyebilirsiniz.

Malko, Şarnılar Hasani'nin peşinden yürüyüp yata salonuna indi. Salon aşırı lüks, hatta abartılı bir tarzda döşenmişti. Şarni U şeklinde bir kanepenin ucuna oturdu, tabancasını yakınında duran kristal camlı bir sehpayaya bıraktı. Malko tabancayı incelediğinde en az on bin dolar olduğunu düşündü.

— Şu işi baştan konuşalım, dedi Malko. Öldürülen arkadaşınızın adı neydi?

— Laura Dyer. Yeni tanıdığım, ama çok sevdiğim biriydi. Ona ateş açan ya Laura'yı ben sandı, ya da bana gözdağı vermek istiyordu.

— Aslında, bir gözünüzü oyarak sizi yeterince korkuttular zaten...

Beyazlar giymiş bir kamarot Malko ile Şarnılar'ın ne içeceklerini sordu. Malko bir Rus votkası, kadın ise bir Fransız konyağı söyledi. Kristal bardaklar içinde yapılan servisten sonra kamarot aynen geldiği gibi sessizce ortadan kaybolmuştu. Malko votkasından bir yudum aldı. Şarni gözlerini Malko'dan hiç ayırmamıştı.

— Adınızın Malko Linge olduğunu biliyorum, ama göreviniz tam olarak nedir?

— CIA başı sıkıştığı zaman bana başvurur.

51

Bu defa sizinle irtibat kurmam istendi.

CIA'nın amacı sizi korumak...

— Artık Amerikalılara güvenim kalmadı.

Onlar dünyanın en ikiyüzlü insanları. Verdikleri hiçbir sözü tutmazlar...

— Başınıza gelen olaydan neden sadece Amerikalıları sorumlu tutuyorsunuz? Size saldıranlar İranlıydı.

— Meseleyi yine baştan almak zorundayım.

Uzun süreden beri tehdit telefonları alıyordum.

Ayrıca birçok tehdit mektubu da geldi. Ancak bunların hepsi tehditti. Adamlar niyetlerini belli eden bir hareket yapmamışlardı. New York'a gelmemden birkaç gün sonra garip bir yemek teklifi aldım. Adam Amerika Birleşik Devletleri sivil savunma bürosunda çalışan bir görevli olduğunu söyledi. Amacı kocamın Zürih'te bir kasaya gizlediği belge ve dokümanları ele geçirmekti. Dokümanları Amerikan hükümetine verdiğim takdirde her türlü tehdite karşılık geniş güvenlik tedbirleri alınacaktı. Ayrıca, bana ömür boyu geçerli olacak bir Amerikan pasaportu sağlanacaktı.

— Siz ne yaptınız?

— Düşünmek için süre istedim. Güvenliğim FBI tarafından sağlanacaktı. Daha sonra adamın bana verdiği numarayı aradım. Karşı tarafta onu tanıyan kimse yoktu. Bana sahte bir isim vermiş de olabilirdi. Beni yeniden aradığı zaman kendisiyle işbirliği yapmayacağımı bildirdim. Adam yine de FBI'nın beni korumaya devam edeceğini söyledi. Bu konuşmanın ardından sekiz gün geçmeden Hudson Caddesi'nde saldırıya uğradım. Biri arkadaşım, biri FBI'nın ajanı olmak üzere iki adam öldürüldü. Benim gözümü çıkardılar.

52

Artık kime inanacağımı bilmiyorum. FBI beni koruyacağını söylüyor, sonra iranlıların karşısında çaresiz kalıyor. Tehdit telefonlarının çok ciddi olduğunu Amerikan hükümeti de biliyordu. Sanıyorum Zürih'teki dokümanlar Amerikalılar için de tehlike teşkil ediyordu. Beni öldürmek isteyenler Amerikalı da olabilirdi. Tekneye girdiğinizde size hemen güvenemezdim.

— Bu arada bir FBI ajanının da öldürüldüğünü unutuyorsunuz?

— Bu palavra olabilir. Amerikalılar onlara güvenmem için sahte bir cinayet bile düzenleyebilirler. Öldürülen ajanın hâlâ yaşamadığı ne malûm? Şimdi işin içine bir de CIA girdi.

— Sizi temin ederim ki, saldırganların üçü de gizlice Amerika'ya sızmış fanatik canilerdi.

Hepsinin de Humeyni'nin adamı olduğu tespit edildi.

— Ben yine de iranlıların bana saldırımları için Amerikalılar tarafından tutulduğunda ısrar ediyorum. Kocam öldüğünden bu yana çok güvenilir araçlar sayesinde iran'la olan ilişkiyi sürdürdüm. Yine bu araçlar sayesinde Humeyni'ye bir mesaj iletebildim. Mesajımda başıma gelenleri açıklayıp olup bitenden onu sorumlu tuttuğumu, ama hâlâ dimdik ayakta durduğumu da belirttim. Humeyni'den gelen mesajda bana saldıranların kesinlikle kendisi tarafından gönderilmediği yazılıydı. Üstelik mesajı bizzat kendisi imzalamış.

— Bu bir şey ifade etmez ki, diye cevap verdi Malko. Diplomatlar ve siyasetçiler nefes alır gibi yalan söylemeye alışkıdır.

— Olabilir, ama bana neden yalan söylesin?

53

Malko salonun penceresinden dışarı baktı. Hava yavaş yavaş kararmaya başlamıştı. Deniz bir örtü kadar hareketsizdi.

— Gerçeği ortaya çıkarabilmenin tek yolu, o canileri bulabilmek. Eminim yine ortaya çıkacaklardır. Artık ben ve arkadaşlarımla sizinle beraber kalmasına izin veriyor musunuz? Eğer yeniden atağa geçerlerse kendi yöntemlerimizi kullanacağız.

— Karşılığında ne istiyorsunuz? CIA hiçbir işi karşılık beklemeden yapmaz...

— Tek bir amacımız var, o da sizi korumak. Eğer samimi olduğuma inanırsanız bu konuşmanın gerisini getirebiliriz. Şarnılar Hasani acı acı gülümsedi.

— En azından yalancı birine benzemiyor - sunuz, Malko. Kalmanıza izin veriyorum. Mandy sizi yeniden gördüğüne çok sevindi.

— Sonunda uzlaşmamıza sevindim. Güvenliğiniz açısından şimdilik Little Dix Bay oteline dönmeniz uygun olmaz. Sizi Stormy Weather üzerinde korumamız daha kolay olacak. Benim ve arkadaşlarımla bagajları otelde

kaldı. Excalibur'u limana gönderip eşyalarımızı
aldırmamız gerek. Ayrıca uzun süre yatta
kalacağımız için yiyecek stoğu yapmak
zorundayız.

— Bunlar değil. Sahil korumayı
arayıp Laura'nın cesedini aldirtmalıyız.

— Bu işleri Chris ve Milton halledebilirler.
Şimdilik dinlenmeye çekilebilirsiniz. Heyecanlı
dakikalar yaşadınız...

Şarnılar Hasani ayağa kalkmıştı. Yüzünde
daha sakin ve güvenli bir ifade vardı. Malko
kadını ikna edebildiği için kendini tebrik etti.
Hiç de kolay olmamıştı bu iş!

54

— İki saate kadar yemek hazır ol
Yemekte size bir arkadaşımı daha tanıtacağım.
Adı Saba.

Kadın arkasını dönüp salonun kapısından
çıktığında, Malko artıları ve eksileri karşılaştırdı.
Mandy, Saba ve Şarni... Üç Amazonla
aynı tekne üzerinde günlerce yaşamak zevkli
olacaktı. Oysa, ölüm çevrelerinde kol geziyordu...

*

**

Taylor Körfezi'ne gecenin karanlığı basmıştı,
ama yusuvarlak ay ortalığı gündüz gibi
aydınlatıyordu. Hava çok sıcak olmasına
karşılık tatlı tatlı esen rüzgâr Stormy Weather'
in güvertesinde akşam yemeği yiyenleri
serinletiyordu. Çarşaf gibi sakin suyun
üzerinde ay ışığından yansıyan yakamozlar
parıldıyordu. Laura Dyer'ın cesedi Virgin
Gorda hastanesinin morguna götürülmüştü.
Malko araya CIA'yı soktuğu için ceset sahil
koruma polislerince sorun yapılmamıştı.
Chris ve Milton daha şimdiden bir şişe
viskinin dibine yaklaşmışlardı. Mandy Brown
iki devin arasına oturmuş, içkisini yudumluyordu.
Görünüşte onun da keyfi yerine gelmiş
gibiydi. Yatın ahçısı tarafından hazırlanan
mezelerin tadı enfesti.
Şarnılar Hasani Malko'ya dönüp Dom
Perignon dolu kadehini kaldırdı:

— Yeniden karşılaşmamızın şerefine!..
Malko kadehini Sami'nin kadehiyle tokuşturdu.
Kadın ay ışığı altında her zamankinden
daha çarpıcı duruyordu. Özellikle, bir gözünü
saran siyah bant kadına yüzyıllar öncesinin
kadın korsanları gibi bir hava vermişti. İnce

55

askılı ipek- bir bluzun altına saten bir şort
giymişti.

Mandy başıyla karşısındaki boş iskemleyi
işaret etti:

— Saba geç kaldı...

Cümlesini bitirdiği anda masadaki üç
erkeğin de kafası sağa döndü. Saba ince uzun
nefis bir Arap güzeliydi. Sirtında dolgun
göğüslerini açıkta bırakan dekolte bir elbise
vardı. Chris ve Milton büyülenmiş gibi kadını
izliyorlardı. Saba normal bir kadın gibi değil,
uzaydan gelmiş bir yaratık gibi karşılanmıştı.
Ağzını ilk açtığı anda, Milton Saba'nın konuşabilmesine
şaşımış gibiydi.

— Özür dilerim, geciktim!

Saba masaya otururken göğüslerinin tamamı
meydana çıkmıştı. Şarnılar Hasani
misafirini Malko, Chris ve Milton'a tanıştırdı.

— Saba ile Londra'da tanıştım. Babası
Suudi Arabistan'ın önde gelen emirlerinden.
Onu kendi seçtiği biriyle evlendirecekti. Saba
adamdan kurtulmak için benden yardım istedi.
Şimdilik benimle kalıyor...

— Saba New York'ta da benimle kalacak,
dedi Mandy Brown.

Goriller nereye bakacaklarını şaşırmışlardı.
Mandy, Saba ve Şarnılar Hasani başlarını
döndürmüştü. İş için geldikleri Virgin Gorda'
da bu kadar güzel vakit geçirebileceklerini
tahmin etmiyorlardı. İşin garip yanı, üç kadın
da küp gibi içiyordu. Malko bunu geçirdikleri
şoka bağladı. Yemek ve servis mükemmeldi.
Görünmez adam gibi hareket eden iki kamarot
misafirleri en iyi şekilde ağırlamak için
ellerinden geleni yapıyorlardı. Kahve servisinden
sonra Şarnılar Hasani Malko'ya döndü:

— Burada oturmaktan sıkıldım. Excalibur'a atlayıp bir tur atalım.

— Bu tehlikeli olabilir ama...

Şarni omuz silkerek cevap verdi:

— Gelmek istemiyorsan, yalnız dolaşırım.

Malko "başımıza bela aldık" diye düşündü.

Laura Dyer'ın katilleri her an ortaya çıkabilirlerdi.

VII. BÖLÜM

Milton Brabeck de yerinden kalktı:

— Biz de sizinle geliyoruz!

— Hayır olmaz. Henüz canımın istediğini yapmakta özgürüm, diye cevap verdi Şarnılar.

Malko gözüyle Milton'a işaret ederek ısrarın yersiz olduğunu anlattı. Israr ters tepki yaratabilirdi. Mandy bir kurtarıcı gibi ortaya atılıp gerilen havayı yumuşattı:

— Saba ve ben burada sizi beklerken gitmeniz doğru olur mu, Milton?

Chris, Saba ile birlikte kalmaya dünden razı olunca mesele halledilmiş oldu. Şarni salınarak yatın öbür ucuna yürümeye başladı. Saten şortun altında kadının son derece tahrik edici bacakları vardı. İçinden bulundukları sıkıntılı durum olmasa, şahane bir gece olabilirdi, ama Şarnılar Hasani kararından caymıyordu.

— Ben Excalibur'la dolaşmaya çıkıyorum. Bu "benimle gelmek zorundasın" demenin başka türlü söylenişi gibiydi. Malko'nun kadını yalnız başına bırakması söz konusu olamazdı. Şarnılar yüksek topuklu ayakkabılarına aldırmadan Excalibur'a atlayıverdi.

Malko da Şarni kontağı çevirmek üzereyken tekneye geçme fırsatını yakaladı. Komuta şimdilik Şarnılar'ın elindeydi. Bir süre denizin üzerinde adeta yağ gibi kaydılar. Stormy Weather oldukça geride kalmıştı. Aralarındaki gerginlik sürüyordu. Sessizlik yine Sami'nin sesiyle bozuldu:

— Yıldızlara bak! Sanki elimle tutabilecekmişim

gibi geliyor.

Ayın parlaklığı ve yıldızların altında Şarni bir peri kızı kadar güzel duruyordu. Malko bu kadar çekici bir kadına o korkunç saldırının nasıl yapılabildiğini düşündü bir an. Konuyu yine Şarni'ye getirmeye karar verdi:

— Bana biraz kendinizden bahsetsenize...

— Aslında anlatacak pek bir şey yok.

Herhalde Hüseyin'le nasıl tanıştığımı merak ediyorsun. Beni sakalıyla cezbetmedi. Tanıdığım bütün erkeklerden farklıydı o. Bana çok değerli mücevherler hediye ettiği halde bir kez bile yatma teklifinde bulunmamıştı. Çok kibar, tam bir beyefendiydi. Su gibi para harcıyordu benim için. Paranın nereden kaynaklandığını merak ediyordum. Bir gün İran hükümetinin parasını yediğini açıkladı. Tabii Humeyni işin farkında değildi. Farkettiği anda Hüseyin'i idam ettirirdi. Bana evlenme teklif ettiği akşam çok mutlu oldum. Yalnız tek bir isteği vardı, müslümanlığı kabul etmem. Aksi halde beni İran'da kabul ettiremezdi.

— Kabul ettin mi?

— Neden etmeyecekmişim ki? Benim için ister müslüman, ister hristiyan, hiç farketmez.

Yakınlarından geçen bir sürat motorunun sesiyle irkildiler. Motor hızla yanlarından geçip gözden kaybolmuştu.

— Evet, devam edin!

— Tahran'da evlendik, ama Hüseyin işlerini takip edebilmek amacıyla Londra'ya yerleşmek kararını bildirdi Humeyni'ye. Hayalimden bile geçmeyecek şekilde lüks bir yaşantımız vardı. Hüseyin durmadan seyahat

59

ediyordu. Seyahatinin nedeni İran ordusu için silah satın almaktı. Sonra bir gün Zürih'te bir banka kasası kiralamamı söyledi. Hüseyin'in bana vereceği belgeleri bu kasaya yerleştirecektim. Çok basit bir işti...

— Hiçbir şeyden korkmadınız mı?

— Belgelerin ne olduğu hakkında en ufak

bir fikrim bile yoktu, ama bu işi büyük bir gizlilik içinde yapmam garip gelmişti. Kısa bir süre sonra Hüseyin İran'dan kesinlikle kopacağını söyledi.

— Neden?

Şarnılar bir an durakladı. Yutkunduktan sonra yeniden söze başladı:

— Dikkat çekecek kadar lüks yaşıyorduk.

Sonunda Hüseyin bana gerçeği açıkladı.

Çevirdiği büyük bir dalavera sonunda hayatımızın sonuna kadar milyarderler kadar zengin yaşayabilecektik. Hüseyin'in İran hükümetinden sızdırdığı parayı ikimizin adına çeşitli bankalara yatırdım.

— Hüseyin korkmuyor muydu?

— Bana Zürih'te bir kasaya sakladığım belgelerin Humeyni'yle ilgili önemli sırlar taşıdığını söyledi. Hüseyin elindeki bilgiler sayesinde Humeyni ve ayetullahlarına kolayca kafa tutabilirdi.

Yeniden araya kısa bir sessizlik girdi.

Şarnılar'ın ölü kocasını hatırlayarak üzüldüğü belli oluyordu.

— Ya sonra?

— Her şey yolunda gitti. Ancak bir Irak uçağının Tahran'ı bombalayabileceğini hesap edememiştik. İşin korkunç yanı Hüseyin bir gün sonra İran'dan kaçacaktı. Ama olmadı...

— Siz de iki yüz elli milyon dolarlık bir
60

servetin tek sahibi oldunuz.

Eğer Hüseyin Hasani bir bombanın kurbanı olmasaydı, işler yolunda gidecekti. Genç adam şantajını ömür boyu sürdürerek milyarder hayatını devam ettirebilirdi. Ama şimdi Şarnılar Hasani, Humeyni'nin canilerine karşı tek başına kalmıştı.

Şarni aniden yerinden fırlayıp elini kontağa uzattı. Malko kadından daha önce davranıp kontak anahtarını yakalamıştı.

— Biraz daha dolaşmak istiyorum. Canım hız yapmak istiyor.

Bu sırada birbirlerine iyice yaklaşmışlardı.

Malko anahtarı cebine attı. Şarnılar bu hareketin arkasından neler geleceğini bekliyordu. Malko kollarını genç kadının boynuna doladı. Kolları yavaşça Sami'nin önce sırtına sonra kalçalarına doğru indi. Elleriyle saten şortu indirmek üzereyken Şarni aniden kolları arasından kurtulup yana çekildi.

— Hey, ne oluyor?

Malko kadına doğru bir adım attı.

— Beni arzulamıyor musunuz?

— Bunu da nereden çıkardın? Sadece hoşuma gitmiştin, o kadar...

Malko kadını yeniden kolları arasına aldı.

Bu defa elinden kaçırmamak için Şarni'yi daha sıkı kavramıştı. Şarni boşuna boşuna birkaç saniye debeleli'di. Arzu dolu olduğu belli oluyor, arna bilinmeyen bir nedenle bunun önüne geçmeye çalışıyordu. Malko dudaklarına yapıştığı anda direncinde bir zayıflama oldu. Malko ani bir el hareketiyle saten şortu kadının kalçalarından aşağı çekti. Aynı anda Şarni de Malko'nun pantolonunun fermuarını indirmeye başlamıştı. Birbirlerine kavuştukları

61

anda çevrede tek şahitleri deniz ve gökyüzündeki yıldızlardı. Şarnılar Malko'nun tahmininden çok ateşli sevişiyor, sevişirken çıkardığı sesler vahşi bir hayvanın çığlıklarını andırıyordu.

*

**

Birbirlerinden koptuklarında, Excalibur'un güvertesinde yan yana yatmış, yıldızları sayıyorlardı. Sevişmekten yorgun düşmüşlerdi, ama hayatlarından memnundular.

— Kendimi ilk kez iyi hissediyorum.

Başıma gelen o korkunç olaydan sonra hiçbir erkekle birlikte olmamıştım. Beni korumak için CIA senden iyisini görevlendiremezdi.

— Merak etme. Seninle sevişmek için CIA'dan para almıyorum.

Şarni yerinden doğrulup yeniden Malko'nun üzerine yattığında:

— Zürih'teki kasadaki belgelerde neler var?

diye sordu Avusturyalı.

— Humeyni ve ileri gelen ayetullahlar hakkında önemli bilgiler.

— O bilgileri görmek isterdim.

— Komik olma. O belgeleri kimse görmeyecek.

— Şarni.durumun ne kadar ciddi olduğunun farkında değilsin. Hâlâ kafanın dikine gidiyorsun.

Birkaç saat önce yakın bir arkadaşın öldürüldü. İranlılar hâlâ tehditlerini sürdürüyorlar.

Onlara karşı bir şeyler yapman gerek.

— Bu iş kendiliğinden hallolacak.

— Nasıl bu kadar emin konuşabiliyorsun?

Şarnılar cevap vermedi.

— Sana saldıranların Amerikalılar tarafından yollandığını mı sanıyorsun?

62

Şarnılar omuz silkti.

— Boyun eğmeyeceğini CIA'ya bildirmemi istiyorsun, değil mi?

— İyi bildin.

— Ya yamlıyorsan? Sana saldıranların Amerikalılarla ilgisi yoktu.

— İnşallah

— Bundan sonra neler olacak?

— Birkaç gün daha böyle zevkli anlar yaşayabiliriz.Sonra seni Thomas Limam'na bırakırım, CIA'ya boyun eğmeyeceğimi bildirirsin, olur biter.

— Samimi olamazsın?

— Çok ciddiym. Hatta Laura'yı öldürenlerin de Amerikalılar olduğunu sanıyorum.

Aptal herifler korkup hemen senin kollarına atılacağımı sandılar. Herhalde beni çok aptal sanıyorlardı.

Hava yeniden gerginleşmişti. Şarnılar şortunu ve bluzunu giydi.

— Neden benimle seviştin o halde?

— Sebebi çok basit. Bir erkeğe ihtiyacım vardı. Seni de Monaco'da gördüğüm zaman çok beğenmişim.Artık bu konulardan bıktım. Yata dönelim.

Malko gömleğinin düğmelerini iliklerken

düşünceye dalmıştı. Şarnılar'ın söylediklerinde gerçek payı olabilirdi. CIA gerçekten kadının elindeki belgelere sahip olabilmek için o üç caniyi saldırtmış olabilirdi. CIA'nın ne yapacağı belli olmazdı. Örgüt melekler tarafından yönetilmiyordu. Daha önce şahit olduğu olaylar Malko'nun CIA'ya olan güvenini çoktan sarsmıştı. Şarnılar o kadar emin konuşuyordu ki, Malko kadının doğru düşündüğüne inanacaktı neredeyse!

63

Dönüşte Excalibur'u Malko kullanmıştı. Yata yaklaşırken Malko hâlâ derin derin düşünmeye devam ediyordu. Laura'ya ateş açanlar nasıl olsa geri geleceklerdi. Genç kadını öldürdükten sonra birkaç mil öteye demirlemiş bir yata doğru yol almışlardı. Yata yaklaşp yeniden güverteye çıktılar. Şarnılar içini dökebildiği için daha rahatlamış gözüküyordu. En azından kartları açık oynamışlardı. Malko Şarni'yi kamarasına kadar götürdü. Yarı açık kapıdan içerde yuvarlak bir yatak görünüyordu.

— Sayende bu gece rahat uyuyabileceğim, yarın görüşürüz, dedi Şarni.

Eliyle Malko'nun yanağına bir öpücük kondurdu kapıyı kapamadan önce. Malko kamarasına döndüğünde uyuyamayacağını biliyordu. Şarnılar'ın güvenini kazandığını sanmıştı, ama şimdi yanıldığını anlıyordu. Üzerindekileri çıkarıp yatağa uzandı. Bir süre dinlendikten sonra güverteye çıkıp hava almaya karar verdi. Çıplak vücuduna bir mayo geçirip güverteye döndü. Ay ışığı ortalığı hâlâ gündüz gibi aydınlatıyordu. Yakınında duran bir sehpanın üzerinde bir dürbün gördü. Çevredeki tekneleri incelemek iyi olacaktı. Bir süre bakındıktan sonra birden korktuğunun başına geldiğini gördü. Laura Dyer'ı öldürdükten sonra kaçanların gittikleri yat Stormy Weater'ın çok yakınındaydı. Ancak yatın üzerinde hiç ışık olmadığı için hayat belirtisi yok gibiydi.

Katiller geri dönmüşlerdi...

64

VIII. BÖLÜM

Malko birkaç dakika boyunca yanılp yanılmadığından emin olabilmek için dürbünle bir milden biraz fazla uzakta demirlemiş beyaz yatı inceledi. Katiller beyaz yatın içinde pusuya yatmış olabiliyorlardı. Yeniden geri dönmeleri başka türlü açıklanamazdı. Ya gerçekten Şarnılar'ın söylediği gibi CIA tarafından kiralanmışlarsa?.. Bu düşünce Malko'nun beynini kemiriyordu. Birden, arkasında bir gölge belirdi. Geri döndüğünde Şarnılar'ı gördü. Kadının üzerinde siyah bir kimono vardı.

— Burada ne arıyorsun? Çoktan uyuduğunu sanıyordum, dedi Malko.

— Uyuyamayınca kamarana baktım. Göremeyince güvertede olabileceğini tahmin edip buraya çıktım.

— Seninkiler geri geldi. Dürbünü alıp sağ tarafına bak!

Şarnılar Malko'nun işaret ettiği yöne doğru baktı.

— Ben Chris ile Milton'u uyandırayım. O heriflerin ziyaretine gideceğiz.

Malko Chris'in kamarasına girdiğinde, goril Mandy Brown'ın kolları arasında tatlı dakikalar geçiriyordu.

—Eğlencenizi bozdum, ama buraya iş için geldik, Chris. Milton'u alıp güverteye gelin! Malko kamaradan çıkıp yeniden güverteye döndü. Excalibur'a binmek yanlış olacağı için şişme botu kullanmak zorunda kalacaklardı.

65

Excalibur'un motorları hareket ettiği anda çıkaracağı ses Virgin Gorda'nın öbür ucundan bile duyulabilirdi.

Üç dakika geçmeden Milton ve Chris üzerlerine birer tişört ve mayo geçirip hazır olmuşlardı. Bir ağızdan Malko'yu soru yağmuruna tuttular.

— İranlılar geri geldi! diye cevap verdi

Malko.

Bu arada Şarnılar Hasani'nin ortadan kaybolduğunu farketmemişti. Kadını siyah bir tulum giymiş ve elinde altın tabancasıyla görünce şaşırırmaktan kendini alamadı.

— Gelmeye kararlı olduğun belli oluyor.

— Acele edelim.

Birkaç dakika sonra içinde dört kişiyi taşıyan şişme bot Stormy Weater'dan uzaklaşmaya başlamıştı. Bot, iki insan azmanı Milton ve Chris'in ağırlığıyla hemen hemen suya batmış gibiydi. Malko motoru çalıştırmıştı. Bir millik yolu kürekle gitmek sabahı bulabilirdi. Şişme botun motorunun sesi Excalibur'un sesi yanında vızıltı gibi kalıyordu. Yolculuk yirmi dakika sonunda sona erdi. Malko beyaz yata yaklaşırken motoru susturdu.

— Bundan sonra kürekle devam edeceğiz.

Dua edelim, bu sessizlikte biri botun sesini duymamış olsun!

Yata yaklaşırken Malko teknenin uzunluğunun otuz metre olduğunu tahmin etti. Ay ışığı yatın adının kolayca görülmesini sağlıyordu. Yatın üzerinde Hürmüz Jersey yazılıydı.

Bu arada yata girebilecek kadar yaklaşmışlardı.

Şişme bottan önce Milton atladı. Milton'un peşinden Şarnılar geldi. Malko botu yata bağladıktan sonra Chris'in peşinden tekneye

66

bindi. Bir dakika sonra dört karaltı güvertede ilerlemeye başlamıştı. Ortalıkta kimse görünmüyor ve korkunç bir sessizlik hüküm sürüyordu. Malko güvertenin çevresinde bir tur attı. Laura Dyer'a ateş açıp kaçan tekne çevrede görünmüyordu. Teknedekiler Virgin Gorda'ya inmiş olmalıydılar. Ortada kimsenin gözükmemesinin nedeni bu olmalıydı. Ancak yine de teknede bir ya da iki kişi bulunuyor olabilirdi. Bu tür teknelerde mürettebat ön taraftaki kamaralarda yatardı.

— Siz burada kalın, dedi Malko. Ben

Sarni'yle içeri sızacağım.

Malko sağ elindeki yüzüğe dokununca

ortalığı hafifçe aydınlatan cılız bir ışık ortaya çıktı. Mürettebatın bulunduğu kamaraları bulabilmeleri için ellerindeki tek ışık bu yüzük. Malko merdivenlerden inip dar koridorda yürümeye başladı. Şarnılar temkinli adımlarla Malko'yu takip ediyordu. Çıplak ayakla yürüdükleri için tahta zemin üzerinde ses çıkarmıyorlardı. Koridorda altı oda vardı. Malko ilk odanın kapısını ayağıyla iterek açtı. Şarnılar her an ateş etmek üzere parmağını tetik üzerinde tutuyordu. İçerde kimse yoktu. Yatak bozulmamıştı. Dört odayı da aynı şekilde taradılar. Hiçbirinde uyuyan kimse yoktu. Sıra en son kapıya gelmişti. İçinden bir ses odanın boş olmadığını fısıldıyordu Malko'ya. Sonuçta yanılmadığı ortaya çıktı. Altıncı kamarada yatan biri vardı. Malko aceleyle elektrik düğmesine bastı. Yatağın içinde yatan adam birkaç saniye ışığın etkisiyle gözlerini kırptırdı. Yabancılarla karşı karşıya olduğunu anlayınca başucunda duran tabancasını almak için boşu boşuna bir hamle yaptı.

67

Malko tabancayı adamdan önce gördüğü için bir karate darbesiyle silahı odanın öbür ucuna fırlattı. Elinde altın tabancasını tutan Şarnılar: — Onu hemen tanıdım. Gözümü çıkaran cani, bu herif! diye bağırdı. Yüzünde nefret ve öfkeyle karışık bir ifade vardı.

Yatakta kıpırdamaya cesaret edemeden duran adam iriyarı ve bıyıklı bir İranlıydı. Irkının bütün özelliklerini taşıyordu. Çıplak esmer vücudu kıllarla kaplıydı.

— Yatta başka kim var? diye sordu Malko.

— Sadece ben varım. Öbürleri Virgin Gorda'ya indiler.

Şarnılar birkaç adım öne attı. Tabancası adamın kafatasının hizasında duruyordu.

— Haydi, çık yataktan!

— Ne yapmak istiyorsun, Şarni?

— Onu yanımda götüreceğim...

Şarnılar Hasani'nin sözlerinde ciddi olduğu ses tonundan belli oluyordu. Malko çaresizlikle

ellerini iki yana açtı:

— Giyin, seni götürüyoruz.

— Hayır böyle gelecek. Üzerinde ne varsa.

İranlı bir külot dışında, tamamen çıplaktı.

Tabancanın korkusuyla adam hiç itiraz etmemişti. İranlı önde, arkasında Şarnılar ve Malko olduğu halde koridoru geçip yeniden Milton ve Chris'in beklediği güverteye vardılar. Bir dakika sonra küçük şişme bot beş kişiyle Hürmüz'den ayrılmıştı.

Malko İranlıya döndü. Acemce olarak adını sordu. Adam biraz şaşırarak "Hürmüz Sansar" dedi. Şarnılar Hasani adama karşı duyduğu nefreti gizleyemiyordu. Ateş edip İranlının beynini dağıtmak fikriyle doluydu kafası.

68

Sonunda, Stormy Weater'a geri döndüler.

Malko işin bu kadar kolay bitmesinden memnundu. Eğer teknede birkaç kişi olsaydı ve geldikleri farkedilseydi, şüphesiz aralarından biri hayatını kaybetmiş olacaktı. Stormy Weater'a çıktıklarında yatın iki gemicisi yeni yolcuyu karşıladılar. Şarnılar adamlarına döndü:scanned by darkmalt1

— Bu adamı makine dairesine götürün.

Dikkatli olun, çok tehlikelidir. Milton ve Chris de size eşlik etsin.

Malko kadının yüzünün nefretle gerilmiş olduğunu gördü. Şarni ateş etmemek için kendini zor tutmuştu. Malko genç kadına döndü:

— Lütfen, dinlen artık! Daha fazlasına dayanacağını sanmıyorum. Çok heyecanlı bir gün geçirdin.

— Haklısın. Artık bittim!

Şarnılar gözden kaybolduğunda Malko saatine baktı: Sabahın üçünü kırk dakika geçiyordu. Yeniden dürbünü alıp Hürmüz'e döndü. Yatta hayat belirtisi yoktu. Yapılacak tek iş uyumaktı. Malko kendini yorgun hissetmeye başlamıştı. Chris ve Milton'u güvertede bırakıp kamarasına çekildi. Goriller

sabaha kadar nöbet tutarken dinlenebilecekti. Birden aklına Şarnılar Hasani geldi. Kadının odasına küçük bir ziyaret yapmaya karar verdi. Ancak kapıyı araladığında Malko'yu bir sürpiz bekliyordu. Sami'nin yatağı bozulmamıştı. Telaşla güverteye dönüp Milton ve Chris'e Şarnılar'ı sordu. Onlar da kadını görmemişlerdi. Birden, Malko Şarnılar Hasani'nin ne yaptığını buldu. Onu bulabileceği tek yerin makine dairesi olabileceğini tahmin

69

etmek için çok büyük bir zekâyâ gerek yoktu. Koşarak makine dairesinin kapısına geldi. Kapıyı zorlamasına karşılık açamamıştı. Demir kapı içerden kilitlenmişti.

— Şarnılar, orada olduğunu biliyorum!

Malko cevap alamadı, ama kadının içerde olduğundan emindi. Bir an durakladı. İçerden bir erkeğin iniltisi geliyordu. Ardından iniltiyi canhıraş bir feryat takip etti.

Şarnılar Hasani elleri ve kolları zincirlenerek tamamen etkisiz kılınan Sansar'a işkence yapıyordu.www.cizgiliforum.com

İlk çılgılığı kulakları sağır eden ikinci bir çılgılık takip etti. İranlı tuzağa düşürülmüş vahşi bir hayvan gibi bağırıyordu. Şarnılar Hasani gözünü çıkaran caniyeye korkunç bir işkence uyguluyordu ve Malko'nun kadını engellemeye gücü yoktu...

70

IX. BÖLÜM

Şarnılar Malko'yu aldatmayı çok iyi başarmıştı. Yorgun olduğunu bahane edip odasına çekileceğini söylemiş, Malko da bu yalana kanmıştı.

İşkence Hürmüz Sansar gibi birine de uygulansa, yine de karşılarında bir insan vardı. Malko kaptanın yanına çıkıp makine dairesinin anahtarlarını istemeye karar verdi. Kaptan aceleyle makine dairesinin kapısına geldiğinde kulakları sağır eden bir çılgılık daha duyuldu.

— Bu kapıyı açmamız gerek, kaptan!

— Bu imkânsız bir iş, efendim. Kapı

içerden kilitlendiyse dışardan açmaya olanak yoktur.

— İçeriye sesimi duyurabileceğim bir telefon var mı?

— Sağınızdaki kutunun içinde olması lazım. Sanırım çalışıyor...

Malko ahizeyi eline alıp makine dairesinin numarasını çevirdi. Karşı taraftan zil çalmasına karşılık açan yoktu. Şarnılar telefonun sesini bile duymayacak kadar kendini işkenceye kaptırmıştı...

*

**

Hürmüz Sansar'ın sessizleşmesi Şarnılar'ın daha çok sinirine dokunmuştu.

Genç kadın çevresine bakınıp işkenceye devam edebilmesi için yeni bir alet aradı.

Gözüne ilk çarpan şey kerpeten odu. Şarnılar aleti eline alıp Hürmüz Sansar'ın burnunun

71

dibine getirdi.

— Bana yaptığını hatırlıyor musun?

İranlı cevap verecek halde değildi. Şarnılar Hasani gözündeki siyah bantı çıkarttı.

— Görüyor musun bana ne yaptığını? Beni tek gözle yaşamaya sen mahkum ettin. Eğer başına daha kötü bir şey gelmesini istemiyorsan konuş... Yoksa parmaklarını teker teker kerpetenle koparacağım. Sözlerimde ciddiyim.

— Beni... Beni öldürürler.

— Ya demek öyle. Seni benim öldürmemi tercih ediyorsun.

Şarnılar Hasani adamın küçük parmağını kerpetene kısıtıp bastırmaya başladı. İranlının küçük parmağındaki kemikler tuz buz olmuştu. Kemiklerin çıtırdısını can acısıyla çıkan bir ses izledi.

— Beni zorladılar!

Adamın sesi kesik kesik çıkıyordu. Çene kemiği kırık olduğu için konuşmakta zorlanıyordu.

Şarnılar adamı öldürürse hiçbir şey öğrenemeyeceğini anlamaya başlamıştı. Ancak işkenceden de vazgeçmemeye kararlı gözüküyordu.

Makine dairesinde çalan telefon sesini duyacak halde değildi. Şişedeki votkadan bir yudum daha çekti...

*

**

Gün ağarmaya başlamıştı. Malko yorgunluk ve uykusuzluktan bitkindi. Eli kolu bağlı durmak canını sıkıyordu. Şarnılar'ın neler yaptığını merak ediyordu. Makine dairesinde çığlıkların arkası kesilmişti. Birden, Chris Jones' un koşarak yanına geldiğini gördü. — Beyaz yata bir sürat teknesi yanaştı. Adı Zodiac sanırım.

72

Malko Chris'in peşinden güverteye koştu. Dürbünü alıp baktığında Hürmüz'ün yanına yanaşmış bir sürat teknesi olduğunu gördü. Malko ve Chris nefeslerini tutarak beklemeye başladılar. Birazdan Sansar'ın teknede olmadığı nasıl olsa farkedilecekti. Adamlar her an saldırıya geçebilirlerdi. Ancak bekledikleri olmadı. Bir süre sonra Hürmüz'ün güvertesinde iki denizci gözüktü. Denizciler demir alıyorlardı. Hürmüz Sansar'ın yokluğunun farkedilmemiş olması imkânsızdı. Tekne demir aldıktan sonra burnunu Tortola Adası yönüne çevirip hareket etti. Zodiac adlı sürat teknesi yatın peşinden geliyordu. Katiller arkadaşlarını aramaya bile gerek görmeden ayrılmışlardı. Malko, tekne gözden kaybolana kadar dürbünle bakmaya devam etti. Sonra dürbünü indirip yeniden Şarnılar Hasani'nin neler yapabileceğini düşünmeye başladı.

*

**

— Yalvarırım, yeter!.. Bırak beni!.. Şarnılar Hasani'nin yüzünde korkunç bir ifade vardı. Yüzü ve vücudu intikam ateşiyle gerilmişti. Hürmüz Sansar'ın sağ elindeki bütün parmaklarını kırmış, ama adamı konuşturmayı başaramamıştı. Bu sırada kapının vurulduğunu duydu. Malko makine dairesinde olduğunu çoktan anlamış olmalıydı. Hürmüz

Sansar'ın gözünü çıkarırken yüzünde beliren ifade gözlerinin önünden gitmiyordu. Ani bir öfkeyle siyah tulumunun cebindeki altın tabancasını eline aldı. Altın tabancayı önce İranlının sağ gözüne dayadı. Tetiği çekerken öfkesini ve nefretini kusar gibiydi. Ardından tabancayı adamın ağzından içeri dayadı.

73

Kurşun adamın ağzını paramparça ederken gözlerinden kanlar fışkırdı.

Genç kadın, bir et yığını olmuş eserinin karşısına geçti.

— Cezanı buldun, köpek! dedi.

Kapının yumruklandığı aklına geldi. Gidip kapıyı açtığı anda karşısında Milton, Chris ve Malko'yu endişeli gözlerle kendisine bakarken buldu. Üç erkek makine dairesinde gördükleri ceset karşısında midelerinin alt üst olmasını engelleyemedi.

— Onu öldürdün, dedi Malko.

— Evet, ama konuştu. İntikamımı en iyi şekilde aldım. Ölsem bile mezarımda rahat uyurum. Ben bir ömür boyunca bu acıya katlanacağım. O sadece birkaç saat dayandı. Şarnılar arkasını dönüp makine dairesinden çıkarken Malko'ya döndü:

— Artık eminim. Bana saldıranlar Amerikalıların adamı değildi.

74

X. BÖLÜM

Malko Şarnılar Hasani'nin sözlerinin gerisini getirtmek için peşinden kamarasına daldı.

Genç kadın panter desenli bir örtünün üzerine yatmış, üzerindeki siyah tulumun fermuarını sonuna kadar açmıştı. Malko makine dairesine girdiği ilk anda, Hürmüz Sansar'ın cesedine dikkat ettiğinden kadının sol gözündeki bandın yerinde olmadığını farketmemişti. Kadının kamarasına girdiği anda Şarnılar'ın bir gözünün feci görüntüsüne içi burkularak baktı.

— İşte, gözümün haline sen de gördün! O herifi işkence çektirip öldürmemek gerekirdi.

Malko, yüzümün çirkinleşmesine dayanamıyorum.

Şarnılar bu sözlerden sonra hıçkırıklara boğuldu. Saatlerdir yaşadıklarına dayanmış ve sonunda patlamıştı. Malko bir şeyler yapmazsa kadının büyük bir bunalıma gireceğini biliyordu. Şarnılar ağlayarak Malko'ya döndü:

— Yüzümün bu haline gördükten sonra benimle yine sevişebilecek misin?

Malko yapacağı tek hareketin ne olduğunu biliyordu. Üzerindekileri çabucak sıyırdı.

Adım atacak gücü kalmamasına rağmen, Şarnılar Hasani'yle sevişmek zorunda olduğunu biliyordu. Yavaşça genç kadının üzerine uzandı. Siyah tulumu bir el hareketiyle çıkarıp attı. Şarnılar'ın çıplak vücudu panter desenli yatak örtüsü üzerinde her zamankinden çekici

75

görünüyordu. Sevişme boyunca Şarnılar ağlamayı bırakmış, yaşadığı anın tadını çıkarmaya başlamıştı. Sevişmeleri bittiğinde Malko önemli bir iş başardığını biliyordu.

— Teşekkürler, Malko! Bunu benim için yaptığını biliyorum. Tek gözü oyulmuş bir kadın olarak bir daha hiçbir erkeğin beni arzulamayacağını sanıyordum...

— Ne söylesem senin yaşadıklarını hissedemem.

Ama paran sayesinde eskisinden daha da güzel olabilirsin. Küçük bir operasyonla gözün eskisinden farksız olacak...

— Bunu ben de biliyorum, ama hayatımın sonuna kadar tek gözlü bir kadın olarak yaşamak zorundayım...

Malko yeniden konuya dönmeye karar verdi. Sarni'yle sevişerek genç kadının güvenini yeniden kazanmıştı.

— İranlıyla neler konuştun?

— Laura'yı öldüren Hürmüz Sansar'mış.

Ancak, ölen kadının ben olduğumdan emin olmadıkları için geri gelmişler. Laura bana çok benzediği için yanıldıklarını düşünmeleri normal.

— Bence İranlılar için senin ölün önemli değil. Eğer sen ölürsen ne kocandan kalan servete, ne de Zürih'teki kasaya gizlediğin

belgelere sahip olabilirler...

Şarnılar cevap vermeden önce bir sigara yaktı.

— Paranın önemi yok. Hükümetten para çalan o kadar çok İranlı var ki!.. Onları korkutan belgeler. Eğer ben ölürsem belgeler sonsuza dek bankanın kasalarında kalacak. Saldırı düzenleyerek beni korkutmak istediler, ve bunu çok iyi başardıklarını da söyleyebili-

76

rım...

— Eğer sen ortadan kalkarsan belgeler kimin işine yarayacak?

— isviçreli banka yetkililerine öldüğüm takdirde belgeleri dünyaya ilan etmelerini istedim. Ama bunu yapmayacaklarını biliyorum. Hiçbir zaman iranlıları kızdırmak istemezler. Ayetullahların çoğunun İsviçre bankalarında yüklü hesapları var. Bu yüzden sana Zürih'teki kasanın şifresini söylemeye karar verdim.

Şarnılar sigarasını söndürüp yataktan kalktı. Gidip antika bir dolabın çekmecesini açtı. Elinde beyaz ve mavi renkte, kredi kartını andıran bir kart vardı.

— Bu kart sayesinde kasayı açabilirsin. Ancak bu kartı bilgisayara vermek de yetmez. Ana bilgisayara şifre olarak sadece benim bildiğim bazı sırlar verdim. Eğer sorulardan birine bile cevap vermezsen kasa açılmaz. Elimdeki kartın bir kopyası daha var. Eğer vaktinden önce ölürsem kasayı açıp bütün belgeleri CIA'ya teslim edebilirsin.

— Seninkisi bir tür güvenlik sigortası sayılır!

Ortalık tamamen aydınlanmış, güneş ışınları kamaranın pencerelerinden içeri sızmaya başlamıştı. Malko karşısında duran aynaya yansıyan yüzüne baktı. Gerçekten çok berbat gözüküyordu. Bütün olup bitenlerden ve Şarnılar Hasani'yle iki kez sevişmesinden sonra daha iyi görünmesi beklenemezdi. Ancak tam iz üzerindeydi. Soru sormaya

devam etti:

— O halde sadece seni ilgilendiren o küçük sırları bana söyleyeceksin...

77

— Daha değil. Sana bu sırrı vererek kendime ortak bulmuş oldum.

Malko kadının şeytana pabucunu ters giydirecek kadar akıllı olduğunu anlamıştı. Böylece kendisi de Şarnılar kadar tehlikenin içine düşmüş oluyordu.

— Bu işte benim ya da CIA'nın kârı ne? Bütün kartları sen elinde tutuyorsun.

— Olabilir, ama hayat böyle. Cevabını söyle...

— Kabul! Başka ne söyleyebilirim ki? Sonra neler olacak?

— Bilmiyorum. Zaman kazanmak gerek. Bütün bu olaylar tam bir karabasana dönüştü. Eğer tamamen güvenliğimi sağlayan bir çare bulursan belgelere sahip olabilirsin. O kahrolası belgeler beni zerre kadar ilgilendirmiyor. Benim amacım hayatım boyunca rahat yaşamak. Tabii, huzurlu olarak. İki yüz elli milyon dolarla bunu rahatlıkla başarabilirim.

— Ya hayır deseydim? diye sordu Malko.

— Yola tek başıma devam edip başımın çaresine bakardım.

Malko kadının güvenini kazanarak belgelere sahip olmanın en iyi yol olduğunu düşündü.

— Yeniden teşekkürler, Malko! Sonunda uyuyabileceğim. Başıma gelenlerden sonra ilk kez uyuyabileceğim. Geceler boyunca Hürmüz Sansar'a neler yapacağımı planlamıştım. İntikamımı aldım.

Malko odadan çıktı. Şarnılar ne yaptığını çok iyi biliyordu. İyi korunma karşılığında belgeleri verecekti. Ancak yapacağı ilk iş yatağa uzanıp derin bir uyku çekmekti. Saatlerdir deliksiz bir uykunun hayaliyle yaşıyordu.

78

Stormy Weather gün boyunca yol almıştı. Vakit akşam üzerine yaklaşıyordu. Malko

koyu bir kahve içtikten sonra güverteye çıktı. Yaklaşmakta oldukları Charlotte Amalie çok şirin bir sahil kasabasına benziyordu. Eski bir Danimarka sömürgesi olan kasaba palmiyeler arasına sıkışmış pembe renkli evleriyle göz okşayan bir manzaraya sahipti. Bu sırada, üzerinde varla yok arası bir şort bulunan Mandy Brown da güverteye çıktı.

— Çok hoş bir yer, değil mi?

— Haklısın. Tatil güzel gidiyor!

Malko tatilin berbat gittiğini düşünüyordu.

Şarnılar Hasani gibi bir kadına daha önce rastlamamıştı.

— Dün gece garip gürültüler duydum. Yine ne oldu acaba?

— Merak etme Mandy. Önemli değil.

Hallettik.

Yat açık denizde ilerlerken Milton ve Chris, Hürmüz Sansar'ın cesedini balıklara yem etmişlerdi. Ceset karaya vursa bile nasıl olsa tanınmayacak halde bulunacaktı. Şarnılar hâlâ uyanmamıştı. Limana girerken goriller de güverteye çıkmışlardı. Malko limana yaklaşırken yeni bir sürprizle karşılaşmamayı diliyordu. Ancak, limana demirlemiş olan Hürmüz'ü farkedince yeniden midesi kasılmaya başladı.

— Yalnız olmayacağız...

Şarnılar giyimli olarak güvertede görünmüştü.

Kadının üzerinde beyaz ipek bir elbise vardı. Çok sade olmasına karşılık, duru bir güzelliğe sahipti.

— Hürmüz'ün buraya bizden önce gelebile-

79

ceğini tahmin ettin mi?

— Şüpheleniyordum. Haklı çıktım.

*

**

Charlotte Amelia Limanı festival yeri gibi kalabalıktı. Dünyanın çeşitli ülkelerinden gelen zengiler ve adanın zenci halkı hiç yerlerinde durmadan hareket halindeydiler. Malko ve Şarnılar Hasani limanda küçük bir tur atmışlardı. Tam yata dönecekleri anda,

Şarni "Ben gelmiyorum. Başka bir işim var" dedi.

— Nereye gittiğini öğrenebilir miyim?

— Şu yata küçük bir ziyaret yapacağım.

— Delisin sen! Senden Sansar'ın öcünü alabilirler...

— Hayır. Bunu yapamayacaklar.

Şarnılar yüksek topuklu ayakkabılarının üzerinde salına salına yürümeye başladı.

Malko kadının peşinden koştu:

— Ben de seninle geliyorum.

— Onlara yarım saat içinde dönmezsem senin ve arkadaşlarının beni kurtarmaya geleceğinizi söyleyeceğim.

Malko kadının kafasının dikine gideceğini" biliyordu. Vazgeçirmek için ne kadar uğraşırsa uğraşsın sonuç alamayacaktı. Bu arada Şarnılar yata iyice yaklaşmıştı. Malko Stormy Weather'a döndüğünde, Chris ve Milton'u karşısında buldu.

— Bayan Hasani nerede?

— İki yüz metre uzağa bakın. Şu anda Hürmüz'ün içine girmiştir.

Aynı anda Saba ile Mandy elleri ve kolları paketlerle dolu olarak yata dönmüşlerdi.

Şarnılar'ın nerede olduğunu bile sormadan

80

yeni kıyafetlerini denemek üzere karmaralarına çekildiler. Malko heyecanlı bir bekleyişin içine girmişti. Şarnılar geri dönmezse neler yapabileceğini hesaplıyordu. Dakikalar bir asır gibi geçmeye başlamıştı.

**

— Yata gidiyor muyuz?

Chris Jones bir an önce saldırıya geçmek için yerinde duramıyordu.

Malko saatine baktı. Tam yirmi dokuz

dakika geçmişti. Son saniyeye kadar bekleyecekti.

Sonunda otuz dakika doldu.

— Tamam çocuklar! Hürmüz'e!

Tam o sırada, Şarnılar beyaz elbisesinin

içinde bir kuğu gibi süzülerek iskelede

görünmüştü. Malko kadının geri gelebileceğinden

ümidi kestiği anda, Şarnılar'ı karşısında
görünce çocuklar gibi sevindi.

— Eğer ortaya çıkmasaydın, harekete
geçmek üzereydik.

— Bunu biliyordum. Ne de olsa değerli bir
malım ben. Ama önce bir şey içmem lazım.
Ağzım kurudu.

Kamarot genç kadına buzlu bir kadeh
şampanya doldurup uzaklaştı.

— Şefleriyle konuştum. Ardeşir Nassiri'ye
gerçeği olduğu gibi anlattım. Belgelerin beni
koruman karşılığında Amerikalılara verileceğini
söyledim. Hürmüz Sansar'a ne olduğu
onları hiç ilgilendirmiyor. Senin anlayacağın,
artık sen de benim kadar diken üstündesin.

— Senin şeytanla bir akrabalığın var mı,
Şarni?

Şarnılar Hasani neşeyle kahkaha attı:

— Kolay oyuna gelmeyeceğimi söyledim.

81

İstersen CIA ile temasa geç ve durumu bildir.
Şimdi kendimi daha iyi hissediyorum. Üstümü
değiştirip biraz alışveriş yapacağım. Akşama
adanın en eski oteli olan 1829'da yemek
yiyelim. Otelin lokantası rahatlıkla Paris
Maksim's ile boy ölçüşebilir...

Malko limana inip CIA'yı postanedeki
telefondan aramaya karar verdi.

*

**

Telefon hatlarındaki cızırtıya rağmen Malko
Gary Rockhouse'un öfkeli sesini yanında
hissediyor gibiydi. CIA'nın en önemli yetkililerinden
biri olan Rockhouse sinirlerine hakim
olamadan bağırdı:

— Yani bu karı her an İranlılarla işbirliği
yapabilir mi?

— CIA'ya ne olacağı onu ilgilendirmiyor.
Önemli olan kendisine en iyi teklifi yapanı
seçip aradan sıyrılmak. Eğer İranlılarla
anlaşabilirse, Amerikalılara hiçbir şey borçlu
olmayacak. İşini çok iyi biliyor...

— İranlılar sözlerini tutmazlar. Belgeleri

elinden alıp karyı hemen öldürürler. Bir ekip gönderip o herifleri yakalatacağım.

— Hayır, Bay Rockhouse. Bu çok büyük bir risk olur. Ardeşir Nassiri'yi yakalasak bile Humeyni bir başkasını görevlendirir. Böylece işin sonu gelmez.

— O halde beklemek zorundayız. Şarnılar Hasani'nin peşini bırakmayın.

Malko telefon kabininden çıktığında ter içindeydi. Bir an önce akşam serinliğinin bastırmasını diledi içinden. Yata dönüp akşamı beklemekten başka işi kalmamıştı. Vakit geçirmek için sahildeki kahvelerden

82

birine girdi. Bir kadeh votka zihnindeki bulanıklığın çözülmesine yardımcı olacaktı. Malko üçüncü kadehten sonra kendini yine formda hissetmeye başlamıştı. Stormy Weater'a döndüğünde kaptan kendisini karşıladı:

— Bayan Hasani sizi "Ma Folie"de bekliyor.

Ma Folie, Charlotte Amalie tepelerinde çok güzel manzaraya sahip nefis bir bardı. Malko bir taksi kiralayıp Ma Folie'ye hareket etti. Bardan içeri girdiğinde Şarnılar Hasani'yi tek başına bir masaya oturmuş manzarayı seyrederken buldu. Kadın akşam üzeri giydiği kıyafeti değiştirmişti.

— Yeni kıyafetimi nasıl buluyorsun?

— Harikası! Bu iltifatı bekliyordun, değil mi?

Şarnılar bütün vücudunu eldiven gibi saran sarı bir elbise giymişti. Gözüne taktığı siyah bant kadına daha değişik bir hava veriyordu.

— Otur, Malko! Farkındaysan çevremizde kimse yok. Senin için barı kapattırdım. Burası sadece aşıkların mutlu olabileceği bir yer.

— Yine neler planlıyorsun, Şarni? Beni oyununa yine alet mi edeceksin?

— Bırak bu lafları, Malko. Hiç olmazsa bir süre için işi unutalım ve tatlı şeylerden söz edelim.

Şarnılar kollarını Malko'nun boynuna

dolayıp dudaklarını dudaklarına yapıştırmıştı bile.

*

**

"1829" adlı otelin lokantası akşam oldukça kalabalıktı. Otelin bütün dekoru, 1829 yılından beri hiç değişmemiş gibi duruyordu.

83

Masada altı kişiydiler. Saba ile Mandy, Milton ve Chris'i aralarına almış, durmadan şerefe kadeh kaldırıyorlardı. Orkestra neşeli latin melodileri çalıyordu. Şarnılar sarı elbisesinin içinde herkesten çok dikkat çekiyordu. Malko kadında karşı konulmaz bir çekicilik olduğunu düşünüyordu. Üstelik, bu gece bir kedi kadar munisti. Kadındaki bu ani değişiklik Malko'yu korkutmaya başlamıştı. Bu sırada masaya bir garson yaklaştı:

— Bayan Hasani'yi telefondan istiyorlar efendim.

Şarnılar kalbi yerinden çıkacakmış gibi bir heyecanla yerinden kalkıp telefonun bulunduğu kabine doğru ilerledi. Malko endişeyle genç kadını takip ediyordu. Şarnılar birkaç dakika sonra masaya döndüğünde, rengi iyice solmuştu. Mandy ve Saba içki ve eğlenceden başlarını kaldıramadıkları için Şarnılar'ın durumunun farkında bile değillerdi. Milton ve Chris de işi bir yana bırakmış, kendilerini eğlenceye vermişlerdi.

— Ne oldu?

— Gerçeği bilmek ister misin?

— Tabii, dedi Malko.

Cesaret vermek için genç kadının buz gibi ellerini avuçlarına aldı.

84

XI. BOLUM

Çevrelerindeki insanlar gülüyor, konuşuyor kahkahalar atıyorlardı. Mandy ve Saba Milton ile Chris'e işlerini unutturmuş gibiydi. Malko Şarnılar'a doğru eğilip konuşmayı sordu:

— Adını bilmiyorum. Ayetullah Humeyni

adına konuştuğunu söyledi. Sesi zor duyuluyordu.
Eminim, Amerika'dan arıyor. Adanın
içinden arasaydı daha kolay anlardım söylediklerini.
Bana çok ileri gittiğimi ve Humeyni'
yi çok kızdırdığımı söyledi. Bana ait olmayanı
hemen geri vermelimişim.

— Parayı mı istiyor?

— Hayır belgeleri. Yarına kadar bir adama
belgeleri teslim etmemi söyledi.

— Kime?

— John Birch diye birine.

Tropikal iklimin tek kötü yanı, hiç
beklenmedik bir anda göğün dibi delinmişçesine
yağmur yağmasıydı. Otuz saniye içinde
bardaktan boşanırcasına bir yağmur başladı.
1829'daki gürültüye bir de gök gürültüsü
eklenince Malko ve Şarnılar kulaktan kulağa
konuşmaya başladılar.

— Eğer dediğini yapmazsan ne olacak?

Şarnılar bir dikişte nefis şarabı bitirdi:

— Bizi öldürecekler!

Malko genç kadına cesaret vermek için
kollarını beline doladı.

— Korkma! Henüz ölmedik!

— İkinci gözümü de kaybetmek istemiyo-

85

rum.

— Hayır. Seni hiç bırakmayacağım. Milton
ve Chris en az on kişiye bedeldir. Eğlendiklerine
bakma. Gözleri hep üstünde.

— Bu durum yıllarca süremez ki! Humeyni
intikam almaya karar verirse sırf benim için
yüz sene daha yaşar.

— Belgeleri İranlılara verirsen seni öldürmeyeceklerini
söylüyorlar. Ya Amerikalılara
verirsen ne olacak?

— Aynı şeyi ben de sordum. İntikam için
beni işkence ederek öldürecekler.

— Ama belgeleri versen de öldürülmeyeceksin
diye bir garanti yok.

— Ne yapacağımı bilmiyorum, Malko.

Malko, Chris ile Milton'u yanına çağırıp
durumu anlattı. Bir an önce Stormy Weather'a

dönmeleri gerekiyordu. Saba ve Mandy olup bitenlerden habersiz oldukları için surat astılar. Onlar için gece yeni başlamış gibiydi. İki kadını 1829 da bırakıp yata dönmek en akıllıca çareydi. Boşuna onları da tehlikeye atıyor olabiliyorlardı.

Malko kiraladığı jipe doğru koştu. Jipin üstünü kapayana kadar sıırıslam olmuştu. Diğerleri de jipe bindiler. Yatların bağlandığı iskelede beklemedikleri bir sürprizle karşılaştılar. Hürmüz yerinde yoktu. Şarnılar Malko'ya sarıldı. Kadın paniğe kapılmıştı.

— Çok üşüyorum!

— Sıcak bir kahve seni kendine getirir, diye cevap verdi Malko. Bu arada kaptana hareket emri vermek için Şarnılar'dan sıyrıldı. Hassel Adası'na doğru yola çıktıklarında herhangi bir saldırıya karşı Milton ve Chris'i güvertede nöbetçi bırakmıştı. Saba ve Mandy'yi ertesi

86

gün alacaklardı. 1829'dan ayrılmalarından birkaç dakika sonra, kadınların yeni birer sevgili bulduklarından emindi.

*

**

Malko, Şarnılar Hasani'nin kamarasına girdiğinde kadını altın tabancasını incelerken gördü.

— Bu tabancayı satın aldığımda kullanacağımı hiç sanmıyordum. Benim için bir oyuncaktı sadece. Oysa bu tabancayla bir adam öldürdüm. Ama bu tabancayı yine kullanmaktan çekinmem. Ölmek için buna zorunluyum.

— Mecbur kalırsam ben de adam öldürebilirim. Kendini suçlama,

— Malko, öp beni. Moralim çok bozuk.

Malko Şarnılar'ı güçlü kolları arasında kavradı.

— Sana her şeyi anlatmadım, Malko. Yarın yine limana dönmek zorundayız. Bu gece emniyette olabiliriz, ama ne yapar eder bizi bulurlar. Telefondaki ses Palm Passage'da

John Birch'in beni bulacağını söyledi. Gitmezsem neler olacağını tahmin etmek bile istemiyorum.

— Ben de seninle geleceğim, diye cevap verdi Malko.

Bu arada Sami'nin üzerindeki gece elbisesini sıyırmıştı. Genç kadının da beklediği buydu. Yuvarlak yatağın üzerinde yuvarlanmaya başladılar. Genç kadın yatakta da çok zekiymiş. Aşk oyunları üzerine bir uzmandı sanki...

*

87

Ertesi gün limana döndüklerinde, Mandy ile Saba'yı iskelede buldular. Malko'nun tahmin ettiği gibi iki kadın da yalnız değildi. Kavalierleri Saba ve Mandy'yi Stormy Weather'a bindirip yeniden buluşmak üzere randevu aldılar. Milton iki yakışıklı Amerikalıyı öfke saçan gözlerle izliyordu.

Malko, Şarnılar Hasani'nin yattan inmesine yardım etti. Palm Passage adlı iş merkezi, Main Street Caddesi'ndeydi. Kalabalığı yararak zorlukla ilerliyorlardı. Malko emniyet için yassı tabancasını ceketinin iç cebine yerleştirmişti. Sami'nin tabancası çantasındaydı.

Palm Passage'ın altındaki kahveye girip beklemeye başladılar.

— Palm Passage'a hoş geldiniz!

Malko ve Şarnılar Hasani sesin sahibine döndüler. Altmış yaşlarında atletik vücutlu, yanık tenli bir adamdı bu.

— Adım, John Birch. Dün akşam 1829'dan sizi arayan dostum benimle temasa geçmenizi söylemiş. Görüyorum, tam vaktinde geldiniz. Büroma çıkalım. Orada daha rahat konuşabiliriz. John Birch'ün bürosu, Palm Passage'ın ikinci katında bulunuyordu. İçersi son derece lüks ve pahalı döşenmişti. Duvarlarda kıymetli tablolar ve değişik köşelere yerleştirilmiş heykeller göze çarpıyordu. Malko çalışma masası üzerinde duran bir fotoğrafa dikkatle baktı. John Birch fotoğrafta eski İran şahı ve

eşiyile görölüyordu.

— Hemen konuya girsek iyi olur, dedi Malko.

— Haklısınız. Çok uzun zamandan beri İran'la yakın ilişkiler içindeyim. Şah zamanın-
88

da da yeni rejim sırasında da ilişkilerim bozulmadı. Her iki yönetimin ileri gelenleriyle dost kalmayı başardım. Belki şaşıracaksınız, ama Şah rejiminin ileri gelenleri Humeyni İran'ında da çok önemli yerlere geldiler. Dün akşam sizi arayan ve beni bulmanızı söyleyen dostum da öyle biri.

Malko John Birch'ü inceliyordu. Adamın söyledikleri ya tamamen yalan, ya da kelimesi kelimesine doğruydu.

— Şu anda bu dostunuz ne yapıyor?

Soruyu Şarnılar Hasani yöneltmişti.

— Çok önemli bir görevi var. Humeyni'ye çok yakın bir kişi. Bayan Hasani'nin derdine çare bulacak tek kişi o.

John Birch bir sigara yaktı. Misafirlerine içki servisi yapmayı ihmal etmemişti. Adam Malko'nun tahmininin aksine çok dostça davranıyordu.

— Peki ne yapmamı istiyor?

— İran hükümetini ve özellikle Ayetullah Humeyni'yi ilgilendiren çok önemli belgelere sahipsiniz. Bu belgeleri geri verirseniz canınıza dokunulmayacak. Üstelik, kocanızdan kalan parayı da dilediğinizce harcayabileceksiniz. Çok güzel bir öneri, değil mi?

— Öyle diyebiliriz, ama ya reddedersem?

Şarnılar bu soruyu çok soğuk bir şekilde sormuştu. Ancak John Birch'in cevabı da buz gibiydi:

— Mezarınızda uyurken iki yüz elli milyon doların tadını çıkaramazsınız.

89

XII. BÖLÜM

Odanın içi sessizliğe gömülmüştü. Perdeler yarı yarıya örtülü olduğu için ortalık oldukça sessizdi. Malko söze girmenin zamanı olduğunu

biliyordu.

— Amerikan hükümeti Bayan Hasani'nin güvenliğini koruma karşılığında belgelere sahip olmak için bekliyor.

— Amerikan hükümeti biraz becerikli olsaydı, Tahran'daki rehineleri kurtarırdı. Bu defa da işi yüzüne gözüne bulaştırır. Eğer Humeyni intikam almayı aklına koyarsa, asla korkmaz. Üstelik, İranlılar çok sabırlı insanlardır. İntikam için bir ömür boyu bekleyebilirler.

Bayan Hasani'ye ayağını denk almasını tavsiye ederim. Yoksa... Yoksa canından olur. Açık, değil mi?

— Neler yapmamı bekliyorsunuz?

— Çok basit. Zürih'e gidip belgeleri kasadan alacaksınız. Orada bir adamım sizi bulacak. Belgeleri teslim ettikten sonra bir kuş kadar hür olacaksınız. Ancak bu iş çok çabuk yapılmalı. Humeyni'nin sabrı taşmak üzere.

— Teklifinizi düşünüp cevabımı yarın sabah size bildiririm.

— Sabahın sekizinden itibaren burada olacağım.

John Birch, Malko ve Şarnılar Hasani'yi kapıya kadar geçirdi. Chris ve Milton Palm Passage'ın kapısında bekliyorlardı. Şarnılar bir robot gibi başı önünde yürümeye başladı. Malko kadına fikrini sormaya cesaret edemi-

90
yordu. John. Birch açık konuşmuştu. Belgeleri İranlılara vermezse hayatını kaybedebilirdi. Şarnılar Hasani peşinden gelen Malko, Chris ve Milton'a döndü:

— Yalnız kalmak istiyorum. Düşünmek için kafamı toplamalıyım. Yatta buluşuruz.

— Chris ve Milton seni rahatsız etmeden peşinden gelsinler.

— Hayır, Malko. Kimseyi istemiyorum. En azından yarın sabaha kadar güvenlikte sayılırım. Vereceğim cevap kaderimi çizecek.

*

**

Malko, John Birch'in kimliğini araştırmaya

karar verdi. Adada bulunan CIA bürosu, Governor's House adında bir restorandaydı. Küçük lokanta yemeklerinin kötülüğü nedeniyle pek müşteri çekmiyordu. Mutfağında tencereden çok dünyayla her an temasa geçmeye yarayan birçok telsiz ve dinleme cihazı vardı. Malko kulaklığı takmış, CIA'nın New York bürosundan gelen John Birch'le ilgili bilgileri dinliyordu.

— Umarım, yeterince bilgi toplanmıştır.

— Fena değil, diye cevap verdi hattın öbür ucundaki araştırma görevlisi. John Birch son yirmi beş yıldır İran hükümetiyle çok sıkı fikıymış. İran petrolünü dış ülkelere pazarlıyor. Bu yüzden çok yolculuk yapıyor.

— Bunları geç!

— John Birch İsrail-İran ortaklığıyla kurulmuş Tadiran şirketinin temsilcisi. Bu şirket Mossad'a bağlı olarak telefon santralleri kuruyor.

— John Birch Mossad ajanı olabilir mi?

— O sadece kendi çıkarlarını gözetten biri.

91

Mossad'la iş yapması İsrail'in tarafında olduğunu göstermez. John Birch'ün kimlerle ilişkide olduğunu bildiren fişi teleksle gönderiyorum.

— Teşekkürler, dedi Malko.

Kafası yeniden karışmıştı. Şimdi de İsraililer girmişti işin içine. Humeyni ve İsrail arasındaki ilişkiler çok gizli olarak sürdürülüyordu.

İran'da en azından kırk bin yahudi vardı. John Birch'ün görevi iki taraf arasında iletişim sağlamaktı anlaşılan.

Malko Governor's House'dan çıktığında oldukça düşünceliydi. Şarnılar Hasani'yi tek başına bırakmakla büyük bir riski göze almıştı. Chris ve Milton'u alıp jipin direksiyonuna geçti. Bir an önce Stormy Weather'a ulaşmak istiyordu. Güverteye çıktığında kaptan, "Bayan Hasani'nin size bir mesajı var" dedi.

Malko koşarak Sami'nin kamarasına indi. Yatağın üzerine bir mektup bırakılmıştı.

Yırtarak zarfı açtı:

"Beni affet, Malko. John Birch'ün teklifini kabul etmekten başka çarem yoktu. Yaşamak istiyorum. Üç güne kadar geri döneceğim." Malko "Lanet olsun!" diye bağırarak mektubu yere fırlattı. Kadına güvenerek çok büyük bir hata yapmıştı. Üç gün hiç geçmeyecek gibi geldi.

*

**

Gary Rockhouse avaz avaz bağıırıyordu. Sesi üç bin kilometre uzaktan gelmesine rağmen, Malko'nun kulağının dibinde gibiydi.

— Nasıl böyle eliniz kolunuz, bağlı bekleyebiliyorsunuz? Bayan Hasani'yi ikna edeceğinizden emindik. Belgeler kuş gibi

92

elimizden uçup gitti.

— Ne yapmamı bekliyorsunuz? Bir kadının hayatı söz konusu. Zorla peşine düşemem. Beni atlattı, ama bir nedeni vardı. Şarnılar Hasani yaşamak istiyor.

— Bana bakın, Bay Malko Linge. CIA için çalıştığınızı aklınızdan çıkarmayın.

— Yerime başka birini gönderin. Zorla Şarnılar Hasani'nin peşine düşemem...

— Pekâlâ. Şu andan itibaren CIA için çalışmadığınızı bildirmek zorundayım.

Malko elinde ahizeyle kalakalmıştı. Gary Rockhouse öfkeyle telefonu yüzüne kapamıştı. Milton Malko'nun omzuna dokundu:

— Bu adamları bilirsiniz, Malko. Masa başından dünyayı idare etmeye çalışırlar.

*

**

Yata döndüklerinde Mandy Brown Malko'yu hararetle karşıladı. Artık Milton ve Chris'e pek yüz vermiyordu. Mandy bikinisinin üzerine giydiği şeffaf tişörtle çok tahrir ediciydi.

— Kamarama gelir misin, Malko? Seninle konuşmak istiyorum.

Mandy Brown'in kamerası Şarnılar Hasani'ninkinin yanında çok basit kalıyordu.

Malko kadının niyetini tahmin etmişti.

— Evet Mandy, konuşalım.

Mandy cevabını Malko'nun dudaklarına yapışarak verdi. Malko gömleği ve pantolonunun üzerinden yırtılır gibi çekildiğini hissetti.

— Şarni'nin gitmesi iyi oldu. Bu an hiç gelmeyecek sanıyordum.

— Ben de seni özlemişim, Mandy.

— Yeni numaralarım var, diye cevap verdi

93

Mandy Brown. Yatağın üzerinde çıplak kalmıştı.

* ,.

*

Malko, Mandy'nin elinden zor kurtulmuştu.

Kadın doymak bilmeyen bir seks makinesi gibiydi. Şimdi 1829'un barında oturmuş elindeki Playboy dergisini karıştırıyordu.

Şarnılar'ı beklerken saatler geçmek bilmiyordu.

Kadından haber alamamıştı. Bu sırada, yanına yaklaşan bir garson telefonda arandığını bildirdi. Malko telefon kabinine girdiğinde kalbi yerinden çıkacak gibi atıyordu.

— Malko, seni nihayet bulabildim!

Şarnılar Hasani'nin sesi endişeliydi.

— Zürih'ten arıyorum. Uçağa binip yanına geleceğim.

— Ne oldu?

— Sözlerini tutmadılar.

— Bunu tahmin ediyordum.

— İran hükümeti bankalardaki paraya el koymak için hakkımda dava açtı.

— Çok üzüldüm.

— Üzülme. Artık onlara güvenmiyorum. Bu işten sen kârlı çıkacaksın.

94

XIII. BÖLÜM

Malko Şarnılar'ın söylediklerini yanlış duyduğunu sandı bir an.

— Anlayamıyorum. Neden benim işime yarasın?

— Çok basit. Çünkü intikam almaya karar verdim. Sıra bende. Onlar sözlerini tutmadıklarına

göre, benim de sözüme sadık kalmama gerek kalmadı. Belgeleri sana vereceğim. Telefonda Şarnılar Hasani'nin sesi oldukça kötü duyuluyordu. Bir süre parazitlerin geçmesini bekledi:

— Belgeleri John Birch'ün adamına vermedin mi?

— Verdim, ama önlemimi almıştım.

— Belgelerin kopyaları hâlâ sende mi demek istiyorsun?

— Söylediklerin anlaşılmıyor Malko. Beni bekle Yüz yüze daha rahat konuşuruz.

*

**

Malko küçük bir havaalanı olan Thomas'ta sabırsızlıkla bekliyordu. Sonunda alana inmeye hazırlanan Boeing 727'yi görünce rahat nefes aldı. Şarnılar Hasani'nin dönebileceği tek uçak buydu. New York'tan kalkış saatini hesaplamış ve Milton'la Chris'i de yanına alarak Thomas Havaalanı'na gelmişti. Malko dikkatle çevreyi inceliyor, Şarnılar Hasani'yi bekleyen bir iranlı olup olmadığına bakıyordu. Kadının takip ediliyor olması ihtimal dahilindeydi. Sonunda uçağın merdivenlerinde

95

Şarni gözüktü. Kadın oldukça solgun gözüküyordu, ama her zamanki gibi çok güzeldi.

Stormy Weather'a gelene kadar hiç ağzını açmadı. Bu arada omzundaki çantayı iki eli arasından hiç çıkarmamıştı. Kamarasına girer girmez, Malko'ya döndü:

— Şu kâğıtları görüyor musun, Malko? Bu kâğıtlar uğruna bir gözümden oldum. Ama bunları artık sana veriyorum.

Malko'nun yüzünde acı bir gülümseme belirdi.

— Seninle açık konuşmam gerekiyor.

CIA'nın seni ömür boyu koruma fikrine ben de inanmıyorum. Belgeleri onlara teslim etmenden sonra ellerini üzerinden çekerler. Bu konuda çok acımasız olduklarını benim kadar iyi bilemezsin. Senin canın onların umurunda

bile değil. İstediklerini alınca seni ortada bırakacaklar, eminim bundan.

— Olabilir. Ama o belgeler İranlıların eline geçmeyecek. Kendimi korumak için bir ordu besleyecek kadar servetim var. Üstelik sen de yanımdasın.

— Ben sonsuza dek yanında kalamam Şarni.

Şarnılar Hasani elbisesinin düğmelerini açmış, kadının dik göğüsleri ortaya çıkmıştı. Malko "Zürih'te ne oldu?" diye sordu.

— Seni atlatıp ilk uçakla Zürich'e geldim. Belgeleri banka kasasından çıkarıp John Birch'ün adamının beni bulmasını beklemeye başladım.

— Adam nasıl biriydi?

— Sanıyorum İranlıydı, ama mükemmel İngilizce konuşuyordu. Belgeleri teslim aldıktan sonra her işin yoluna girdiğini ve paramı

96

istediğim gibi harcayabileceğimi söyledi. Üstelik İran'a girip çıkmak için vize bile vereceklerdi. Yaşadığım korkunç karabasanın bittiğini sanıyordum. Gece rahat bir uyku uyudum. Sabah dokuzda bankanın müdürü beni aradı. Humeyni'nin avukatları parama el koymak için hakkımda dava açmışlardı. Onlara güvenmekle hata ettim...

Malko duydukları karşısında şaşırmamıştı. Böyle bir davranışı bekliyordu. Şarnılar belgelerin bulunduğu zarfı Malko'ya uzattı.

— Şunları al!scanned by darkmalt1

Malko zarfı aldı. Bir soru hâlâ beynini kurcalıyordu.

— John Birch'ün adamı nasıl biriydi? İsmi söyledi mi?

— Hayır. Ama çok iyi tarif edebilirim. Elli yaşlarında, esmer, saçları arkaya taralı. Gözlük takıyor ve çok çirkin dişleri var.

— Şarnılar, beni burada bekle. Çok önemli bir işim var. John Birch'ü görecekim. Seni Milton ve Chris'e emanet ediyorum. Eğer onları atlatmaya kalkarsan bir daha ellerinden

kurtulamazsın. *

**

— Girin!

John Birch çalışma masasında oturuyordu. Malko'yu görünce ayağa kalktı. Davranışları geçen defâki gibi yine dostçaydı.

— Her şey yolunda mı?

— Hayır. Sizi görmeye gelmemin nedeni de bu.

— Anlayamadım. Ters giden bir şey mi var?

— Önce size şunu belirteyim. CIA için çalışıyor olabilirim, ama eğer Zürih'teki

97

belgeler Bayan Hasani'nin hayatını tehlikeye sokuyorsa onları CIA'ya teslim etmemeyi tercih ederim.

Malko, Şarnılar Hasani'ye atılan kazığı anlattı. John Birch sakın sakın söylediklerini dinledikten sonra:

— Beni akşama doğru görmeye gelin, dedi.

Malko yapabileceği bir şey olmadığı için itiraz etmeden kabul etti. John Birch'ün cevabını merakla bekliyordu.

*

**

Malko için yine sıkıntılı bir bekleyiş başlamıştı. 1829'un barına gitmeye karar verdiği anda Mandy Brown'la karşılaştı.

— Nereye Mandy?

— Bilmem, canım sıkılıyor. Alışverişe çıktım.www.cizgiliforum.com

— Bir oda bulalım, dedi Malko. Benim de canım çok sıkılıyor.

Kötü düşüncelerden uzaklaşmak için Mandy mükemmel bir ilaç gibiydi. Yatakta saatler süren boğuşmadan sonra Malko saatine baktı. Epey vakit geçmişti. John Birch'ün işleri yoluna sokabileceğini umuyordu.

**

John Birch'ün bürosunun kapısı aralıktı.

Malko içeri girmeden kapıya vurdu. Cevap gelmedi.

— Bay Birch?

Yine cevap yoktu. Kapıyı itip içeri girdiğinde John Birch'ü gördü. Adam kanlar içinde yatıyordu.

98

XIV. BÖLÜM

Malko cesedin yanına gitmeden önce odaya göz gezdirdi. Her yer darmadağınktı. Lambalar kırılmış, tablolar yerlerinden düşmüştü. Malko ilk anda, içinde fotoğraf bulunmayan bir çerçeveyi farketmişti. John Birch'ün ölümünün üzerinden fazla zaman geçmemişti. Yerdeki kan henüz ıslaktı. Adamın başına odada bulunan değerli bir biblo heykelle vurulmuştu. Malko çekmeceleri açıp kapadı. Çekmecelerden birinde birkaç bin dolar para vardı. Paraya dokunulmadığı cinayetin hırsızlık için işlenmediğini gösteriyordu. John Birch'ün gözleri açık olduğu için ziyaretçisiyle önce konuşmuş olduğu anlaşıyordu. İki kişi arasında korkunç bir ölüm kalım mücadelesi olmuş ve John Birch bu işten zararlı çıkmıştı. Odadaki kırık dökük eşyalar John Birch'ün epey direndiğini gösteriyordu. Ayrıca kafasına vurularak öldürülmüş olması, tabanca kullanılmadığını gösteriyordu. Beklenmedik bir tartışma karşı tarafın saldırıya geçtiğinin kanıtıydı. Malko Governor's House'a dönüp, CIA New York bürosunu aramaya karar verdi.

*

**

Gary Rockhouse Malko'nun sesini duyunca oldukça soğuk davrandı:

— Artık bizimle ilişkinizin kalmadığını sanıyordum.

— Bırakın şimdi yakınmayı. Bayan Hasani

99

belgeleri bana verdi. Hâlâ CIA için çalışıp çalışmadığımı öğrenmek istiyorum.

— Ne diyorsunuz? Müthiş bir haber!

Çabuk buraya gelin. Tebrikler!

— Belgeleri Milton ve Chris'le yollarım. Bu

arada Bayan Hasani'yi yalnız bırakamam.
Bir şey daha var. John Birch öldürüldü.
— Önemi yok. Belgeler birkaç saat içinde
elime geçmeli. Geçen gün sert davrandığım için
özür dilerim. Çok iyi bir iş başardınız!

*

**

Chris:

— Demek tatil bitti! dedi.
— Evet. İlk uçağa atlayıp buradan
ayrılıyorsunuz. Sıkı giyinin. New York'ta
havalar buradaki gibi değildir.
— Milton'a söyleyeyim, bagajlarını hazırlasın.
Siz ne zaman ayrılıyorsunuz?
— Ben bir süre daha Bayan Hasani'yle
ilgileneceğim.
Chris Malko'ya göz kırpıp sırtını döndü.
Malko Stormy Weather'in güvertesinde
yemek yerken oldukça dalgındı. Chris ve
Milton çoktan yola çıkmışlardı. Saba ve
Mandy ise limana inip yeni avların peşine
düşmüşlerdi. Her ikisi de erkeğe doymuyorlardı.
Biraz saat içinde, CIA peşinde olduğu
belgelere kavuşacaktı. Ancak bu olayda hâlâ
eksik kalmış noktalar vardı. Sami'ye John
Birch'ün öldüğünü söylediği zaman kadın hiç"
tepki göstermemişti. Sanki bütün olup biten
Şarnılar Hasani için geçmişte kalan bir anı
gibiydi. Malko Şarnılar'ın sesiyle kendine
geldi.
— Sen ne zaman gidiyorsun Malko?

100

— Bilemiyorum.
— Ben Avrupa'ya dönmeye karar verdim.
Bütün hayatını benimle geçiremeyeceğine göre
yakında ayrılacağız.
— Evet seni özleyeceğim, Şarni.
— Malko bir çılgınlık yapalım. Excalibur'a
atlayıp kendimize boş bir kumsal bulalım.
Seninle son birkaç saat daha geçirmek
istiyorum.

*

**

Yıldızların pırıl pırıl parladığı aydınlık bir geceydi. Malko kumsalda küçük bir kamp ateşi yakmıştı. Çıplak vücutları ateşin yanında patlamaya hazır iki barut fıçısı gibiydi. Kumların üzerinde alt alta, üst üste yuvarlanarak akla gelebilecek bütün aşk oyunlarını denemişlerdi.

— Bu geceyi ömrüm boyunca hatırlayacağım, Malko. Harikaydın!

— Sen de öyle Şarni. İnan, senden ayrılmak çok zor derken yalan söylemiyorum.

— Hayat tesadüflerle dolu. Yine karşılaşabiliriz.

— Belki, diye cevap verdi Malko.

Hâlâ çok düşünceli ve dalgındı. Önsezileri yakında yine karşılaşacaklarını söylüyordu.

**

Malko, Thomas'tan kendisini Washington'a götürecek uçağa bindiğinde şiddetli bir yağmur başlamıştı. Ayrılmadan önce Şarnılar'ın kamarasına uğramamıştı. Böylece, birbirlerinden kopmaları daha kolay olmuştu. CIA'dan aldığı özel bir emirle acele olarak Washington'a çağrılan Malko, alana iner

101

inmez Chris ve Milton tarafından karşılanacaktı.

Uçakta viskisini yudumlarken Şarnılar'ı bekleyen tehlikeleri düşündü. Vakit geçirmek için hostesten istediği yerel gazetenin ilk sayfasında John Birch'ün resmi vardı. Yazıda katilin bulunması için büyük çaba gösterildiği belirtiliyordu. Malko John Birch'ün odasının fotoğrafına baktı. Yerde boş bir çerçeve vardı. Ancak bu Birch'ün Şah'la çektiği fotoğrafın çerçevesi değildi. Cebinden bir büyüteç çıkartıp çerçeveyi inceledi. Katil fotoğrafı yırtarak çıkarmıştı. Fotoğrafi alan kişi odadan hiçbir şey almamış, sadece çerçevedeki resmi götürmüştü.

Malko'nun aklı yeniden Şarnılar'a gitti.

Humeyni'nin genç kadını cezalandırmamasını dilemekten başka çaresi yoktu.

*

**

Tropikal iklimden sonra Washington, Kuzey Kutbundan farksızdı. Chris Jones soğuktan morarmış dudaklarıyla son derece keyifsiz görünüyordu. Malko ise, Chris ve Milton'un yol boyunca yaptıkları esprilere gülmedi bile. Şarnılar için çok endişeleniyordu. Humeyni'nin gazabına uğraması kadının sonu olabilirdi.

Washington'daki CIA bürosunda Malko'yu karşılayan Ronald Fitzpatrick iriyarı, İrlanda asıllı bir Amerikalıydı. CIA'daki büyük etkinliği tartışılmazdı;

— Çok iyi bir iş başardınız, Bay Linge!

— Teşekkür ederim.

— Belgeler elime geçtiği zaman, doğrusunu söyleyeyim, hayal kırıklığına uğradım.

102

— Anlayamadım.

— Şunu söylemek istiyorum. Belgeler hiç de iranlıların korktuğu gibi önemli devlet sırlarıyla ilgili değilmiş. Hele Humeyni hakkında yazılanları bütün gizli servisler çok daha önceden biliyordu. Ancak, burası sizi ilgilendirmez. Siz CIA adına görevinizi en iyi şekilde yaptınız.

Malko bir süre daha Ronald Fitzpatrick'in yanında kaldı. Kendisini zorlayarak adamın esprilerine gülmüştü. Belgelerde önemli bilgilerinin bulunmayışı çok şaşırtıcıydı, iranlılar bu önemsiz belgeler için neden bu kadar uğraşmışlardı? Aynı şekilde aylardan beri Amerikalılar da bu belgelerin peşindeydi. Asansörde Milton ve Chris Malko'nun halinden endişelenmeye başlamışlardı.

— Şarnılar Haşani belgeleri CIA'ya verdi ve iş bitti. Siz hâlâ düşünceli görünüyorsunuz. Nedenini bize de anlatır mısınız? dedi Chris.

— Sami'yi düşünüyorum. Onu bekleyen tehlikeler beni korkutuyor. Ayrıca, Fitzpatrick'in söyledikleri de çok düşündürücü.

Belgelerin içinde dişe dokunur tek bir sır bile yokmuş. Bütün bunlar çok garip. Bu bilmece henüz bitmiş sayılmaz.

Malko bütün endişelerini dökmemişti. Baştan beri, İranlılardan kaçan Şarnılar neden aniden fikir değiştirip belgeleri Zürih'teki bankadan alma riskine girmişti? Onun kadar zeki bir kadının böyle bir tehlikeyi göz alması garip kaçıyordu, iranlıların fikir değiştirecekleri daha baştan belliydi. John Birch'ün ölümü ise bir piyonun ölümünden farksızdı. O bile planın işlenmesinde küçük bir ayrıntı gibi gözüküyordu.

103

Sonuçta, Şarnılar Hasani'nin belgeleri teslim etmesiyle CIA için dosya kapanmış oluyordu.

*

**

Malko Washington'dan sonra ilk uçağa atlayıp New York'a uçmuştu. Warwick Otelindeki odası sıcak ve konforluydu. Karlı bir New York öğleden sonrasında şöminenin başına oturmuş, Şarnılar Hasani dosyasını inceliyor, dosyada önemli ya da önemsiz bütün adlar üzerinde duruyordu. Birden kafasında bir ışık yandı. Gholam Sultani'yi aramak bazı olayların aydınlanmasında yararlı olabilirdi. Hemen adamın telefon numarasını çevirdi.

— Bay Sultani?

— Benim!

— Sizinle Hasani meselesini görüşmek istiyorum.

— Lütfen beni rahatsız etmeyin. Ben kendi halinde yaşlı bir adamım.

Malko direnmeye kararlıydı. Sonunda Gholam Sultani kısa bir süre için Malko'yu görmeyi kabul etti. Malko dışarı çıktığında kar iyice bastırmıştı. Taksi bulmak için boşu boşuna vakit kaybetmektense, yürümeyi tercih etti. Gholam Sultani'nin evi on iki blok aşağıdaydı. Karlı bir kış gününde New York'ta bu mesafeyi yürümek birkaç dakika içinde kardan adama benzemektir. Malko Gholam Sultani'nin karşısına çıktığında, dişleri birbirine çarpıyordu.

— Şöminenin önüne geçin, Bay Linge.
Malko biraz olsun ısındıktan sonra evin
içine göz attı. Eskiden çok değerli mobilyalar
ve sanat eserleriyle dekore edilmiş olan salon
104

yarı yarıya boş gibiydi. Bay Sultani'nin eski
günlerini yaşamadığı belli oluyordu. Eski
püskü bir uşak üniforması giymiş yaşlı bir
adam çay servisi yapıp ortadan kayboldu.

— Bay Sultani, beni kabul ettiğiniz için size
minnettarım. Birkaç sorum olacak.

— Bekliyorum. Bunun için gelmediniz mi?

— Evet. Kısa konuşacağım. Hem Şah
rejimi, hem de Humeyni rejimi sırasında
güçlerini korumayı başaran yüksek mevkili
İranlılar var mı?

— Tabii. Az sayıda olsa bile, var.

— Bunlar arasında uzun boylu, ince yapılı,
esmer ve gözlüklü birini hatırlayabilecek
misiniz?scanned by darkmalt1

— Evet, diye cevap verdi Gholam Sultani.
Malko bu kadar çabuk ve kesin bir cevap
beklemiyordu.

105

XV. BÖLÜM

Malko çayından bir yudum alıp gözlerini
yaşlı adama dikti.www.cizgiliforum.com

— Bana adını verebilir misiniz?

— Firuz Abali. Kendisi Şah'ın çocukluk
arkadaşıydı. İsviçre'de ve İngiliz askeri
akademisinde beraber okumuşlardı, Şah,
Firuz Abali'ye büyük bir güven duyardı ve onu
gizli polis örgütü Savak'ı kontrol eden bir
büronun başına geçirmişti. İran'da rejim
değiştigi zaman bir süre ortadan kayboldu.
Birkaç ay sonra ortaya çıktığında Humeyni'
nin gizli polisi Savama'nın başındaydı.

— Humeyni'nin Gestaposu...

— Kesinlikle. Firuz Abali, Savama'nın
başına geçtikten sonra gaddarlığını herkese
göstermeyi adeta borç bildi. Şah'a yakın
yüzlerce kişiyi idam ettirdi. Oysa vaktinde
Şah'ın en yakın dostu olarak tanınmıştı.

— Size John Birch adında birinden de bahsetmek istiyorum.

— Onu da tanırım. Yahudi asıllı bir işadamıydı. Petrol işinde çok başarılı olmuş ve Şah'ın büyük güvenini kazanmıştı.

— Firuz Abali'yle bir yakınlığı olabilir mi?

— Mümkündür. Bana bütün bu sorulan yöneltmenizdeki amaç nedir?

— John Birch öldürüldü. Ölüm nedeninin Bayan Şarnılar Hasani'yle ilgili olduğunu tahmin ediyorum. John Birch Tahran'la çok yakın ilişkideydi.

— Bu beni şaşırtmadı. Şah'la iş yapan

106

birçok şirket kısa bir süre sonra Humeyni'yle çalışmaya başladı. Aslında bu kârlı bir alışveriş sayılır. Humeyni yıllardır İran petrolünü dünyaya satan şirketlerle arasını bozmak istemedi. Siyasal açıdan farklı fikirlere sahip şirketler bile olsalar, para kazanmak için Humeyni ve ayetullahlarına şirin gözükmek zorundalar. Tam bir arz ve talep meselesi. John Birch Humeyni'ye kazık atmak istediye, bunu hayatıyla ödemiştir.

— Yine Firuz Abali'ye dönelim. Bayan Şarnılar Hasani'ye yöneltile saldıırıyı o düzenlemiş olabilir mi?

— Başka birisi aklıma bile gelmiyor. Bu konuda daha fazla konuşmak istemiyorum, ama Şarnılar Hasani bir gözünü Firuz Abali yüzünden kaybetti.

— Lütfen kesmeyin. Firuz Abali kimden destek görüyordu?

Gholam Sultani ellerini birbirine kenetledi. Bu soruya cevap vermeden önce bazı konuları kafasında tarttığı belliydi.

— Kesin olarak bilemiyorum, ama Şah'ın ölümünden önce bazı dedikodular kulağıma çalınmıştı. Firuz Abali İngiltere'de bulunduğu sırada, İngiliz gizli haberalma örgütüyle bazı işler çevirmeye başlamış. İran'a döndükten sonra da bu işler sürmüş. İngilizler öteden beri Şah'ı hiç sevmemişlerdir. Şah'ın tahtını

kaybetmesi için Firuz Abali yoluyla saraya sızmayı başardılar. Sizin anlayacağınız Şah yıllarca koynunda yılan besledi.

— Humeyni, Abali'yi neden koruması altına aldı?

— Bu onun dışında gelişen bir olay.

İngilizler her zaman İran'da en güçlü yabancı
107

devlet olmuşlardır. Şah devrilmeden önce Humeyni'yi destekleyen sadece İngilizlerdi. Amerikalılar bu konuda İngilizlerin çok gerisinde kaldılar. Her gün Londra-Tahran arasında yolculuk eden binlerce İngiliz işadımı var. Humeyni İngilizlerin Tahran'daki en önemli adamı Firuz Abali'yi saf dışı bırakamazdı. Amerikalılarla arası bozulduğu için kendisinin en yakın destekçileri İngilizlerdi...

— Hüseyin Hasani neler biliyordu?

— Hüseyin Hasani, Avrupa ülkeleri ve Humeyni arasında aracılık yapıyordu. Humeyni Bağdat'ta Şah'ı devirme planları yaparken kendisine akıl veren yine İngilizlerdi. Hüseyin Hasani baştan beri İngilizlerin garip tutumuyla çok ilgilenmişti. Babası Mustafa Hasani, Humeyni'nin yakın arkadaşıydı. Ölmeden önce bütün bildiklerin bir gün kullanması için oğluna anlatmıştı. Ancak bu bilgiler çok güzel bir kadının tek gözünü kaybetmesine neden oldu... Firuz Abali İngiliz haberalma servisinin casusu olarak Şah'ın devrilmesine yardımcı oldu. İngilizler de Humeyni'yi destekledikleri için karşılığında Firuz Abali'nin önemli bir göreve gelmesini sağladılar. Hüseyin Hasani olup bitenin fakındaydı ve İran hükümetinden çaldıklarının geri alınmaması için bu sırrı kullanacaktı.

— Meseleyi çok iyi açıkladınız, ama hiçbir şey çözümlenmiş değil henüz. Yine de, sağolun Bay Sultani. Çok yardımınız dokundu...

*

**

Malko Washington'a döneceğini daha önceden haber vermediği için kırk beş

dakikadır Fitzpatrick'in ofisinin kapısında

108

bekliyordu. Sonunda sarışın bir fıstık olan sekreter Malko'yu içeri davet etti.

— Sizi New York'ta sanıyordum, Bay

Linge.

Fitzpatrick bu sözüyle "siz daha dönmediniz mi ? " demek istemişti.

— Evet haklısınız, ama son konuşmamızdan bu yana olaylar değişik boyutlar kazanmaya başladı.

— Ne gibi? Biz Hasani dosyasını kapadık sayılır.

— Bence biraz erken.

Malko Gholam Sultani'den öğrendiklerini kısaca özetledi. Özellikle İngiliz haberalma servisinin İran devriminde oynadığı rol üzerinde durmuştu. CIA'nın büyük şefi sayılan Fitzpatrick sesini çıkarmadan Malko'nun anlattıklarını dinledi.

— Konu oldukça nazik gözüküyor, Bay Linge. Ne yapmayı ya da ne yapmamı bekliyorsunuz?

— Öncelikle Hürmüz yatının kime ait olduğunu öğrenmek istiyorum. Ayrıca, İsviçre'deki CIA ajanı benimle temasa geçmeli.

— Bunları kolayca halledebiliriz.

— Bir şey daha var. Ortadoğuyla ilgili bütün dosyalar taranmalı. Humeyni'nin yakın çevresiyle ilgili fotoğraflara ihtiyacım var. Daha doğrusu, Şarnılar Hasani ve Firuz Abali'nin birlikte çekilmiş bir resminin peşindeyim.

— Bütün isteklerinizle bizzat ilgileneceğim. Üç gün içinde beni yeniden arayın.

*

Malko Berne'deki en lüks kahvelerden biri

109

olan Krononhalle'de, CIA'nın Berne'deki adamı Hans Gruber'le karşılıklı oturuyordu. Fitzpatrick'in yanından ayrıldıktan sonra New York'ta iki gün geçirip Paris üzerinden Berne'e gelmişti. Bu süre içinde Hans Gruber,

Firuz Abali'yle ilgili bilgi toplamıştı.

— Bana bildirdiğiniz tarihlerde Firuz Abali Tahran üzerinden Zürih'e gelmiş. Dolder Oteli'nde Bayan Şarnılar Hasani adında bir kadınla yarım saat görüşmüş. Aralarında neler konuşulduğu bilinmiyor. Şarnılar Hasani adamın ayrılmasından sonra iki gün daha Zürih'te kalmış. Şarnılar Hasani'nin Zürih bankalarında yatan iki yüz elli milyonluk serveti var. Bu yüzden Zürih'teki banka yetkilileri fazla açıklama yapmaktan kaçındılar. Aslında hesap kocasıyla ortakmış, ama Hüseyin Hasani ölünce para olduğu gibi Bayan Hasani'ye kalmış.

— Bunları ben de biliyorum. Teşekkürler Bay Gruber.

*

**

Malko, John Lucas'ı gördüğünde adam oldukça neşeli görünüyordu.

— Hoş geldiniz, Malko. İsteddiğiniz bilgiler elde edildi.

— Hürmüz yatı İran'a silah satan Yunanlı bir armatöre aitmiş. Adı Evaristos Marcopulos. Yat Jersey limanına kayıtlı. Bu arada istediğiniz fotoğraflar da geldi.

John Lucas içinde yirmi fotoğrafın bulunduğu zarfı Malko'ya uzattı.

— Şunları inceleyin. Bir şeyler bulacağınızdan eminim.

Malko fotoğrafları masanın üzerine yaydı.

110

Bazıları teleobjektifle çekildiği için fotoğrafların netliği birbirinden farklıydı. Elindeki büyüteçle en küçük ayrıntıyı bile inceliyordu.

Birden kalp atışlarının hızlandığını hissetti.

Elinde tuttuğu fotoğrafta ilginç kişiler bir araya gelmişti. Şarnılar Hasani, kocası Hüseyin Hasani ve Firuz Abali'nin arasında gülerek poz vermişti. Oysa Malko'ya Firuz Abali'yi hayatında hiç görmediğini söyleyip sadece tarif etmekle yetinmişti.

Malko beyninin karıncalandığını hissetti,

önsezilerinde yanılmamıştı. Şarnılar Hasani ve Firuz Abali daha önceden tanışıyorlardı.

111

XVI. BÖLÜM

Malko fotoğrafın arkasındaki tarihe baktı. Resim 1981 yılında Tahran'da çekilmişti. Malko başından beri Şarnılar Hasani'nin yanında olmuştu. Kadının kendisine yalan söyleyebileceğini pek düşünmüyordu. Birbirlerine karşı en yakın oldukları anlarda bile Şarnılar'ın numara yapıyor olması mümkün müydü? John Birch'ün odasındaki çerçevedeki resim kim tarafından alınmıştı?

— Çok düşünceli görünüyorsunuz, Malko.

Aradığınızı buldunuz mu?

— Pek sayılmaz. İş daha da sarpa sarıyor.

Bana Şarnılar Hasani'nin Londra'daki evinin telefon numarası lazım.

— Birazdan elinizde olur.

*

**

Malko'ya cevap veren Hintli uşağın garip bir aksanı vardı.

— Bayan Hasani şu anda evinde değil.

— Onu nerede bulabilirim?

— Marbella'da bir arkadaşının evinde kalıyor.

— Telefon numarası bıraktı mı?

— Bir dakika bekleyin. Tamam, buldum: 6-1-1-7-7.

Malko telefonu kapattıktan sonra İspanyol Havayolları'na telefon etti. Marbella'ya kalkan ilk uçağa yetişmesi için yarım saatte hazırlanması gerekiyordu. Esrarın düğümünü çözebilecek tek kişi, Şarnılar Hasani'ydi.

112

Malko, Malağa Havaalanı'na iner inmez beyaz bir Ferrari kiralayıp Marbella'ya doğru yola koyulmuştu. Yolda karşılaştığı trafik bir tatil beldesi için oldukça fazlaydı. Malaga'dan Marbella'ya giden yol, şehirlerarası otoyollar kadar işlekti. Sıcak İspanya güneşi tepesinde parlarken, Malko sahillerde güneşlenen yarıçıplak

turist kızları seyrediyordu. Kuzey Avrupa ülkelerinin Amazonları, Marbella plajlarını istila etmiş gibiydi. Malko şehir merkezinin biraz dışında kalan Marbella Club'te arabasını durdurdu.

Marbella Club, Marbella'da ev sahibi olmayan fakir zenginlerin kaldığı çok lüks bir oteldi.scanned by darkmalt1

Malko düşünu alıp valizlerini yerleştirdikten sonra Şarnılar Hasani'nin Hintli uşağından aldığı telefon numarasını çevirdi. Aldığı cevap oldukça şaşırtıcıydı.

— Burası Marcopulos malikânesi. Kimi aramıştınız? dedi nazik bir kadın sesi.

— Senyora Hasani'yi rica ediyorum.

— Kendisi şu anda La Meridiana'da yemek yiyor.

— Affedersiniz, ben adanın yabancısıyım.

Bana restoranın yerini tarif edebilir misiniz?

— Çok kolay, Suudi Arabistan Kralı

Fahd'ın evinin arkasında kalıyor.

— O evi de bilmiyorum.

— Bu çok basit, senyor. Kralın evi tam

Regine adlı gece kulübünün yanında. Görmemenize olanak yok.

Malko teşekkür edip telefonu kapattı.

Şarnılar beklemediği bir anda kendisini

113

karşısında görünce ne yapacaktı, çok merak ediyordu. Üstüne şık bir beyaz keten kostüm geçirip beyaz Ferrari'sine atladı. Gerekten de La Meridiana'yı bulmak çok kolay olmuştu.

Park yeri son model Cadillac, Mercedes ve Rolls Royce'tan geçilmiyordu. Hepsinin başında da üniformalı şoförler bekliyordu. Malko çiçeklerle donanmış bahçeyi geçip Arap mimarisi tarzında inşa edilmiş restorandan içeri girdi.

Saat üç buçuk olmasına karşılık, içerisi kalabalıktı. Jet sosyetenin ileri gelen isimleri bu mevsimde anlaşılan Marbella'yı seçiyorlardı.

Şarnılar'ı seçebilmek için gözlerinin kalabalığa alışmasını bekledi. Sonunda kadını barda bir tabureye oturmuş, bir erkekle sohbet

ederken yakaladı. Şarnılar bacaklarını ve göğüslerini ortaya koyan beyaz bir elbise giymişti. Yanık ten üzerindeki beyaz giysi kadını daha da seksi yapıyordu. Elbisesine uyması için o gün beyaz bir bant takmıştı sol gözüne...

— Şarnılar!

— Malko! Dünya çok küçük. Seninle Marbella'da karşılaşabileceğimi tahmin etmiyordum. Malko Şarnılar'ın kolunu yakaladı ve ancak kadının duyabileceği bir sesle konuştu:

— Seninle beş dakika konuşmam lazım.

— Arkadaşlarımla buluşacağım. Akşam yemeğini bizimle yer misin?

— Seninle hemen görüşmem lazım.

— Ama kısa olsun. Şu kısa boylu, bıyıklı adamı görüyor musun? Adı, Marcopulos. At sineği gibi çevremden ayrılmıyor. Birkaç dakikalığına ortadan kaybolabiliriz. Şu anda bir film yıldızıyla sohbet ediyor.

114

Malko, Şarnılar'ın peşinden terasa çıktı. Şahane manzara ayaklar altındaydı. Yalnız kalır kalmaz Şarnılar Malko'nun boynuna kollarını dolayıp uzun uzun öptü. Malko kadına aynı ateşle cevap vermemişti.

— Sana önemli bir soru soracağım. Doğru cevap ver.

— Neyle ilgili?

— Bana Zürih'te bir iranlıya belgeleri teslim ettiğini ve adamı tanımadığını söylemiştin.

— Evet. Ne var bunda?

— Bana yalan söyledin. Firuz Abali'yi 1981'den bu yana tanıyordun, itiraz etmeye kalkışma. Senin, kocanın ve Abali'nin birlikte çekilmiş bir resmi var elimde.

Şarnılar'ın eski neşeli hali kaybolmuştu.

— Adamı nereden hatırlayabilirim. Malko?

Bütün iranlılar birbirine benzer. Bu adamı daha önceden tanıyor olmam çok mu önemli?

— Bana kalırsa John Birch bu ilişkiyi önceden biliyordu. Ölümü de bundan oldu.

— Bana bak, Malko. Beni sorgulamayı

bırak. Belgeleri istiyordun, onları sana verdim.

Anlattıklarından hiçbir şey anlamıyorum.

— Şarni, neler karıştırdığını bilmiyorum, ama iz üzerindeyim.

— Bari bir de beni İranlılarla işbirliği yapmakla suçla. Eğer buraya benimle sevişmek için geldiysen her zaman hazırım. Ama artık İran'la ilgili tek kelime duymak istemiyorum. Anlatabildim mi?

— Artık İranlılardan korkmuyorsun bakıyorum.

Şarnılar Hasani sinirden titremeye başlamıştı.

Bir sigara yakıp iki nefes çekti ve hırsıyla

115

sigarayı ezdi.

— Malko, artık beni arama! Telefon da etme. Saçmalıklarından bıktım.

Genç kadın sırtını dönüp uzaklaşmıştı.

Malko terasın demirlerine ellerini dayayıp denize doğru gözlerini dikti. Ortada yine kesin veriler olmamasına karşılık Şarnılar'ın yalan söylediğini anlamıştı. Genç kadın Firuz Abali'yle buluştuktan sonra meselenin akışı değişmişti. Terastan salona girip de Şarnılar'ı Marcopulos'la kadeh kaldırırken gördüğünde aklına John Lucas'ı aramak geldi. Hürmüz yatının sahibiyle ilgili bilgiler CIA'nın Viyana bürosunda çoktan hazır olmalıydı. Telefon kabinine yürürken önce Alexandra'yi aramasının daha uygun olduğunu düşündü. Liezen şatosunun telefonu uzun uzun çaldıktan sonra cevap verdi.www.cizgiliforum.com

— Alo! Alexandra sevgilim?

— Benim Altesleri. Elko Krizantem. Sizi yanılttığım için özür dilerim.

— Mühim değil. Nasılsınız Elko? Alexandra'ya göz kulak oluyor musunuz?

— Özür dilerim, efendim. Hanımefendi şu anda Saint Moritz'de kayak yapıyor. Ben de bahçeyle uğraştığım için telefona geç cevap verdim.

— Alexandra'nin hali nasıldı?

— Eğer hanımefendiyi geldiğiniz zaman teskin edemezseniz, Liezen şatosunu havaya

u urabilir.  arnılar Hasani adında bir kadına lanetler ya dırdığını duydum.

— Yakında birlikte olacağımızı söyleyin kendisine. Haa, unutmadan çok önemli bir i  için yakında her an sizi Marbella'ya  a ırabilirim.

116

— Emirlerinizi bekliyorum altesleri...

Malko ikinci telefonu John Lucas'a açtı. Marcopulos hakkında bilgi topladık. Adam bir İngiliz ajanı. Hürmüz adlı yat İngiliz haberalma servisinin emrinde sık sık kullanılıyor. Milyarder olması sizi  a ırtmasın. Yunanlı bu sayede milyonlar vuruyor. Para için ikili hatta   l  bile oynayabilir. Orada i ler nasıl gidiyor?

— Pek iyi değil, ama yakında sonuç alırız. Bulmacanın eksik kutuları yavaş yavaş dolmaya ba ladı. Yardımınız için teşekkürler! Malko telefonu kapattıktan sonra yeniden bara döndü. Kendine siyah havyar ve Rus votkası ısmarlayıp bir tabureye çöktü. Demek yat İngilizler tarafından kiralanmı tı. Yattaki adamlar  arnılar Hasani'ye New York'ta saldıran adamlardı.  arnılar Hasani'nin elindeki belgeler İranlılardan  ok İngilizleri ilgilendiriyordu. Bu belgelerin ortaya çıkması uluslararası bir skandalın patlamasına yol açabilirdi. Görünüşte  arnılar'a saldıranlar İran için çalışıyor gözükse de, aslında İngiliz haberalma servisi için kan döküyorlardı. Firuz Abali'nin öğrencilik yıllarından beri İngilizlerle işbirliği yapması ve yakın dostu  ah'ı bile bu u urda harcamasının başka bir açıklaması olamazdı. Malko Gholam Sultani'yle yaptığı konuşmayı yeniden hatırlamaya çalıştı. Ya lı adam İran devrimini dolaylı yoldan İngilizlerin yaptığını açıklamıştı. İngilizlerin İran'daki bir numaralı adamı Firuz Abali bu sayede yeni rejimde bile önemli bir yer edinmi ti.

Malko votkasından bir yudum daha aldı.

Düşünceleri gittikçe berrakla ıyordu.  arnılar Hasani Firuz Abali'yle Zürih'te bulu tu u

117

zaman iranlılar ve ingilizler adına konuşan adamlar anlaşıyordu. Bu durumda, Malko'ya verilen belgeler içinde ingiliz ve İranlılar arasındaki gizli anlaşmaların bulunmayışı normaldi. CIA'nın elinde bulunan belgelerin hiçbir değeri yoktu. Firuz Abali gibileri için sahte dosya ve belge hazırlamak çocuk oyuncağı kadar kolaydı. Şarnılar Hasani'nin yaptığı oyun ancak bir şekilde açıklanabilirdi. Şarnılar hayatı karşılığında, Malko'yu aldatmayı göze almıştı. Genç kadın ancak tehditler altında bu yola sapmış olabilirdi. Bu şimdilik bir tahmindir, ama Malko kadının suçsuz çıkmasını diliyordu. Olayı tamamen açıklayabilmesi için iyi niyetli olmaktan başka çaresi yoktu. Şarnılar belki de baştan beri büyük bir oyunun önemsiz bir piyonuydu, işin garip tarafı, CIA henüz ingilizler ve iranlılar arasında kurulan işbirliğinden haberdar değildi. Firuz Abali Amerikalılar'ı resmen tongaya bastırmıştı.

Malko bardan çıkıp beyaz Ferrari'sine bindi. Bir süre Marbella sokaklarında amaçsız dolaştıktan sonra yeniden Şarnılar'ı aramaya karar verdi. Kadını içine düştüğü oyundan kurtarması gerekiyordu. Oteline dönüp odasına çıktı. Üstündekileri odanın çeşitli köşelerine fırlatıp telefonu eline aldı. Şarnılar Marcopulos'un evine dönmüş olabilirdi. Malko telefonu açan uşağa kendini Honenloe Prensi olarak tanıttı. Bir saniye sonra Şarnılar telefonun öbür ucuna gelmişti.

— Ben Şarni.

— Benim. Sakın kapama!

— Beni arama demiştim.

118

— Çok önemli şeyler öğrendim. Seni hemen görmeliyim.

— Şimdi imkânsız. Hazırlanıyordum. Bu gece çok önemli bir davet var.

— Beş dakika bile yeter.

— Hayır dedim, Malko.

— Nasıl istersen. Yarım saat içinde orada

olacağım.

Malko ahizeyi çarparak yerine koydu.

*

**

Malko, Marcopulos'un San Pedro tepeleri üzerinde kurulmuş olan evine yaklaşıyordu. Dağların üzerine kurulmuş olan beyaz ev bir şatodan farksızdı. Malko virajı döndüğü anda karşısına bir Range Rover çıktı. Yol iki arabanın geçemeyeceği kadar dardı. Malko adamlardan birini hemen tanıdı: Şarnıla'a saldıranlardan Perviz Baghay'dı bu ve elindeki mitralyözünü üzerine çevirmişti. Öbür adam da tetiğe basmak üzereydi...

119

XVII. BÖLÜM

Malko üzerine yağan kurşunlardan kaçmak için inanılmaz bir hızla üstü açık beyaz Ferrari'sinden atlamayı başardı. Bir saniye sonra beyaz Ferrari delik deşik bir hurdaya dönüşüverdi. Malko yere ayak bastığı anda belinden yassı tabancasını çıkararak ateş etmeye başladı. Perviz Baghay ve yanındaki İranlı bütün kurşanları harcadıklarını anlayınca şarjör değiştirmek için kısa bir süre durakladılar. Bu kısacık an, Malko'nun yakaladığı en büyük fırsat oldu. Yassı tabancasıyla birbiri ardına kurşun sıkmaya başladı. İki İranlı Range Rover'ın arkasına geçerek siper almalarına rağmen, vakit kaybetmişlerdi. Malko ateş etmeye devam ederek sağ tarafında kalan ağaçlık yola daldı. Ateş etmeyi bırakmış, ağaçlık yolda kalbi yerinden fırlayacak gibi çarparak koşmaya başlamıştı. Ağaçlıklı yolun sonunda bir tabela gördü. Tabelanın üzerinde "Girmek yasaktır" yazılıydı. Artık Marcopulos'un evinin sınırı içine girmiş, gece karanlığı da bastırmıştı. Peşindeki katillerin bu karanlıkta kendisini bulması artık çok zordu. Malko Şarnılar'ın bu saldırıda parmağı olup olmadığını düşünüyordu. Peşindeki katiller İranlı olmalarına karşılık, İngiliz haberalma servisinin adamlarıydı.

Malko yarım saat yürüdükten sonra her
tarafı projektörlerle gündüz gibi aydınlatılmış
beyaz bir malikane gördü. Yirmi kadar
120

pencerede ışık yanıyordu. Şarnılar Hasani ışıık
yanan odalardan birindeydi. Birden, yassı
tabancasının belinde olmadığını farkettti.
Yolda koşarken tabancayı düşürmüş olmalıydı.
Ancak, yapabileceği bir şey olmadığı için
yürümeye devam etti. Beyaz Malikane'ye elli
metre kala, başında kovboy şapkası bulunan
bir adam Malko'yu durdurdu. Adamın elinde
bir tüfek vardı. Malko adamın malikânedeki
muhafızlardan biri olduğunu anladı. Kendinden
emin bir tavır takınarak "Buenos
noches!" dedi. Tüfekli nöbetçi bir an
durakladıktan sonra aynı karşılığı verdi.
Malko'yu davetlilerden biri sanmıştı. Malko
kendinden emin bir tavırla yürümeye devam
etti. Beyaz malikânede büyük bir parti
veriliyordu. İçerden gelen müzik ve kahkaha
sesleri davetlilerin eğlenceye başladığını
gösteriyordu. Malko çimenler üzerinde yürüyerek
yoluna devam etti. Parti bahçe
tarafındaki havuzun kenarında verildiği için
henüz kimseye rastlamamıştı. Basamakları
üçer üçer atlayarak ikinci kata çıktı, ikinci
katta bulunan yatak odalarına teker teker
bakması gerekiyordu. İlk açtığı kapıdan başını
içeri uzattı. İçerde sarışın bir kadın aynanın
önüne geçmiş dekoltesini çekiştiriyordu. Malko'yu
görünce gülümsedi:

— İyi akşamlar. Sanıyorum, beklenmedik
bir konuğum var...

— Özür dilerim, Şarnılar'ı arıyordum.

— O da kim?

— Gözü bantlı bir hanım!

— Haa, o mu? Koridorun sonundaki odada
olmalı. Ama odasında bulamazsan yine
beklerim, yakışıklı...

121

— Teşekkürler!

Malko koridora çıkıp Şarnılar Hasani'nin

odasına doğru yürümeye başladı. Kapının önüne geldiğinde, hisleri allak bullaktı. Şarnılar'a ne söyleyeceğini kafasında bir türlü toparlayamamıştı. Sonunda kapıyı vurdu:

— Girin!

Şarnılar üzerinde mavi bir sabahlıkla ayna karşısında makyajını yapıyordu. Malko'yu gördüğü anda bütün yüz çizgileri gerildi.

— Burada ne arıyorsun? Seni bir daha görmek istemediğimi söylemiştim.

— Hatta daha fazlasını da yaptın. O herifleri beni öldürmeleri için üzerime saldırtan da sensin.

Malko'nun bal rengi gözlerinden alevler fışkırır gibiydi. Şarnılar bir şey anlamamış gibi yüzünü buruşturdu.

— Ne demek istiyorsun sen?

— Çok iyi anladın. Buraya gelirken Perviz Baghay ve arkadaşı üzerime ateş açtı. Kıl payı ölümden kurtuldum.

— İnan bana Malko, söylediklerinden bir şey anlamıyorum. Ancak, tek bir ihtimal kalıyor geriye... Bana telefon ettiğin zaman konuşmamızı dinlemiş olabilirler. Aklımdan her şeyi geçirebilirim, ama seni öldürtmeyi asla...

Şarnılar, Malko'nun söylediklerine inanmadığını bakışlarından anlamıştı. Yerinden kalkıp bir çekmece açtı. Sırtını döndüğü zaman altın tabancası elindeydi. Hiç konuşmadan tabancayı açıp içindeki kurşunları Malko'ya gösterdi.

— İstersen beni öldürebilirsin, Malko.

Tabancamı al.

122

Görünüşte, Şarnılar suçsuz gibiydi, ama bu durum kadının tamamen masum olduğunu göstermiyordu. Malko bir blöfle de karşı karşıya olabilirdi.

— Marcopulos'un kim olduğunu herhalde biliyorsun. Hürmüz yatının sahibi...

Şarnılar zor duyulur bir sesle:

— Evet, diye cevap verdi.

— O halde neden yalan söyledin? Bana beş para etmez belgeleri sahici diye yutturdun. Sana güveniyordum.

— Başka türlü yapamazdım. Beni zorladılar...

— Kimler?

— Firuz Abali. Zürih'te buluştuğumuz zaman elimdeki belgelerin İran devrimini kökünden sarsacağını söyledi. Eğer Amerikalıları aldatırsam parama ve canıma dokunulmayacağına dair garanti verdi.

Malko yeniden ikna olmaya başlamıştı. Şarnılar Hasani'nin üzerinde olağanüstü bir tesiri vardı.

— Belgeleri inceledin mi?

— Hayır. Şöyle bir göz atmıştım. Zaten okusam da anlayamazdım. Hepsi Acemce yazılmıştı. Ayrıca, beni de hiç ilgilendirmiyordu.

— O halde belgeleri Firuz Abali'ye teslim ettin.

— Hayır, Malko. Deli miyim! Onlara sadece belgeleri asla kimseye vermeyeceğime dair söz verdim. Ayrıca sana verdiğim bilgisayar kartıyla belgeleri hiçbir zaman alamayacağını da söyledim.

— John Birch'ün ölümünü nasıl karşılıyorsun?
123

— Onun öldürüleceğini biliyordum. Adam çok fazla şey biliyordu. Firuz Abali adamın zamanı gelip de bu bilgileri kullanmaması için ölmesine karar verdi.

Bu sırada-kapı vuruldu.

— Şarnılar, hazır mısınız? diyen bir erkek sesi konuşmayı kesti.

— Tamam, geliyorum. Aşağıda buluşuruz. Malko kulağını kapıya dayayıp koridorda uzaklaşan ayak seslerini dinledikten sonra yeniden Şarnılar'a döndü.

— Bana bak Şarni, sen bu işte önemsiz bir kuklasın. Resmen kullanılıyorsun. Seni öldüreceklerini adım gibi biliyorum. Sen öldükten sonra İsviçreli banka yetkililerini satın alıp belgeleri yok edecekler. Şimdi söyleyeceklerime inanmayabilirsin, ama gerçeği bilmen

gerekiyor. Sandığın gibi belgelerin peşinde koşanlar İranlı değil, İngilizler. Firuz Abali ise İngilizlerin bir numaralı adamı...

Malko Şarnılar Hasani'ye konuyu en ince detaylarıyla anlattı. İngilizlerin İran devrimindeki etkinlikleri karşısında, Şarnılar Hasani buz kesilmişti. Kocası Hüseyin Hasani bu sırlar sayesinde şantajı sürdürüp ömür boyu para ve lüks içinde yaşamının yolunu bulmuştu. Genç adam sağ olsaydı yalnız İranlıları değil İngilizleri de avucunun içine alabilecekti.

— Buradan çıkmamız gerekiyor. Aşağıda bir arabaya atlayıp uzaklaşabiliriz.

— Bu imkânsız. Belirli bir saatten sonra toprağın altından otomatik olarak elektrikli demirler çıkıyor. Marcopulos evi çok sıkı bir güvenlik altında tutuyor. Ayrıca güvenlik görevlilerinin sayısı da iki katına çıkmıştır.

124

Telefonla birilerini araşan...

— Ama bütün konuşmaların dinlendiğini söylemiştin.

— Dışardan aranırsa, evet. Ama evin içinden dünyanın her yerini arayabilirsin.

— Washington'u aramam gerekiyor. Başımıza bir şey gelirse yardıma ihtiyacımız olacak. Daha sonra ağaçların arasından çıkışa koşabiliriz.

— Hayır olmaz, Malko. Bu adamlara karşı savaş açmak istemiyorum. Çok tehlikeli olur. Fırsatı yakaladığım an buradan çıkmanın yolunu bulurum...

— Ama seni öldürebilirler.

— Bilemiyorum. İnşallah yanılıyorsundur.

Şimdi aşağı inmeme gerekiyor. Uzun süre gözden kaybolmam dikkatleri çekmeye başlamıştır. Bu arada sen telefon et. Kapıyı üzerinden anahtarla kilitleyeceğim.

— İyi fikir.

Şarnılar sabahlıktan sıyrılıp üzerine pembe bir gece elbisesi geçirdi.

— Seni yeniden gördüğüm için çok

mutluyum Malko. Anlattıkların karşısında
allak bullak oldum. İnanılacak gibi değil.
Şarnılar odadan çıkıp anahtarı çevirdi.
Malko artık tamamen genç kadının avucu
içindeydi. Eğer Şarnılar numara yaptıysa,
birkaç saniye sonra Firuz Abali'nin adamlarının
içeri girmesi an meselesiydi. Malko
heyecanla Washington'daki numarayı çevirdi.
*

**

Saniyeler geçmek bilmiyordu. CIA'nın
bürosunu düşürmek için beşinci kez numarayı
çevirmek zorunda kalmıştı. Telefonu açan

125

sekreter Fitzpatrick'in toplantıda olduğunu ve
bir saat sonra yeniden aramasını söyledi.

— Bu çok önemli. Mutlaka toplantıdan
çıkmalı... Anlıyor musunuz? Eğer şu anda
kendisiyle görüşemezsem hayatınız boyunca
bunun pişmanlığını yaşayacaksınız.

Sekreter Malko'nun ısrarı karşısında ikna
oldu. Malko'ya beklediği o üç dakika asırlar
kadar uzun geçmişti. Sonunda Fitzpatrick'in
sesi hattın öbür ucunda duyuldu.

— Malko.. Neler oluyor? Şu anda çok
önemli bir toplantı yapılıyor ve toplantının
orta yerinde beni telefona çağırıyorsunuz.
Eğer önemli bir şey yoksa yandınız...
Fitzpatrick'in sesi heyecanlı ve öfke
doluydu.

— Tartışmayı bıraksak iyi ederiz. Elinize
kağıt kalem alıp söylediklerimi not edin...

Malko İngilizler ve İranlıların kurduğu
işbirliğiyle ilgili olan bütün ayrıntıları özetleyerek
sıraladı. Konuşması bittiği zaman Fitzpatrick
endişeyle bağırdı:

— Hemen Madrid'teki istasyonumuzla
irtibata geçeceğim. Sizi oradan kurtarmak için
ellerinden geleni yaparlar...

— Onlar harekete geçene kadar beni
paramparça ederler. Ben sadece başıma bir şey
gelirse durumdan haberdar olmanız için sizi
aradım.

— Bu İngilizlerin Tanrı cezasını versin!..
Eğer şansınız yardım eder de oradan kurtulabilirsiniz
hemen beni arayın. Elimden gelen
yardımı yapmaya hazırım. Chris ve Milton'u
derhal Marbella'ya göndereceğim. Eğer başka
adamlara da ihtiyacınız olursa haber verin.
Malko telefonu kapatıp Şarnılar'ı beklemeye
126

koyuldu. Kilitli kapı açılana kadar yirmi uzun
dakika geçmişti. Kadın içeri girdiğinde nefes
nefeseydi. Kapıyı kapayıp sırtını dayadı.

— Malko, işler kötü! Her yerde eli silahlı
muhafızlar dolaşıyor. Bunun nedenini soranlara
evde hırsız olduğu söylendi. Bütün çıkış
yolları tutulmuş durumda. Washington'la
konuşabildin mi?

— Evet, ama o kadar uzaktan işler kolay
halledilmiyor. Seninle bir arabaya binsek ne
olur?

— İmkânsız. Girip çıkan herkes kontrol
ediliyor. İşin kötüsü bu kattaki koridora da
silahlı bir adam dikmişler. Tanrım!.. Buradan
nasıl çıkacaksın? Ben de sürekli odamda
kalamam. Birazdan Marcopulos gelecek.
Herkes onun bir helikopterle gelmesini
bekliyor. Yokluğum hemen farkedilir.

— Seni buraya o mu davet etti?

— Hayır. Bu da Firuz Abali'nin fikri. İtiraz
edemedim.

— Neyse, bunu bırakalım. Helikopter
nereye inecek?

— Malikânedden üç yüz metre uzakta bir
tepe var. Oradaki boşalan helikopterler için...
Neden soruyorsun?

— Belki de buradan çıkabilmek için son
şansım helikopterin ineceği alan olacak...
Bana tabancanı ver. Benimkini düşürdüm. Bu
silah sayesinde helikoptere binip kurtulabilirim.
Davetliler arasında ateş etmeye cesaret
edemezler. Marcopulos'un helikopteri kaçta
inecek?

— Bilmiyorum.

— Önemli değil. Nasıl olsa gürültüsünden

geldiğini duyarım. Sen davetlilerin arasına

127

karış. Yalnız evin planına ihtiyacım var.

Şarnılar bir kağıda kabaca malikanenin planını çizdi.

— Yarın Porto Banus'ta berbere gideceğim.

Dükkân tam Sinatra Bar'ın yanında.

Buradan kaçabilirsen yarın orada buluşuruz.

— Umarım, dedi Malko. Bana anahtarı bırak.

Şarnılar Malko'ya sarıldı. Kısa süren

öpüşmeden sonra kadın odadan çıkıp gitmişti.

Malko yirmi dakika kadar bekledi. Sonunda

helikopterin beklenen gürültüsü kulağına

gelmeye başlamıştı. Odadan çıkmadan önce

koridora göz attı. Elinde tüfek olan bir nöbetçi

gidip geliyordu. Malko kıyafetine çeki düzen

verip yürümeye başladı. Tüfekli nöbetçi

Malko'yu görünce selam verdi. Malko da

selama aynı şekilde karşılık vererek merdivenlerden

indi. Silahlı nöbetçi kendisini davetlilerden

biri sanmıştı. Malko evden çıkıp helikopter

alanına doğru giden dar patıkaya daldı.

Marcopulos'un içinde bulunduğu helikopterin

yere inmesine çok az bir zaman kalmıştı.

Yolun sonuna geldiği anda, ağaçların arasından

bir gölge fırladı. Elinde tüfek bulunan

iriyarı bir muhafız Malko'nun önünü kesti.

— Nereye gidiyorsunuz, Senyor?

— Helikopterden inecek olan Bay Marcopulos yakın dostumdur.

— Olabilir Senyor, ama ne yazık ki diğer davetlilerle birlikte beklemek zorundasınız.

Eve dönün.

Muhafızın sesi kibar, ama otoriterdi.

Malko gökyüzüne baktı. Helikopterin yere inmesine sadece iki dakika kalmıştı.

— Peki, benim adıma şunu Bay Marcopulo-

128

los'a verebilir misiniz?

— Neyi?

Malko ışık hızıyla hareket ederek silahlı

muhafızın arkasına geçip bir el darbesiyle

tüfeğini yere düşürdü. Adamın şaşkınlığından istifade edip Şarnılar'dan aldığı altın tabancayı başının arkasına dayadı.

— Bana bak, ses çıkarırsan öldün demektir!

Aynı anda Marcopulos'un helikopteri büyük bir toz bulutunun içinde alana indi. Helikopterle arasında sadece birkaç metre kalmıştı. Birden, arkasından gelen seslerle Malko geriye dönüp baktı.

Üç silahlı muhafız kendisine nişan almış, bekliyordu.

Artık helikoptere varabilmesi için saniyelerin bile kıymeti vardı...

129

XVIII. BÖLÜM

İlk kurşun Malko'nun kulağının dibinden geçti. İkincisi ise başının tam üstünden geçmişti. Arka taraftan ateş eden muhafızlar, Malko'nun elindeki arkadaşlarını öldürmek pahasına bile onu durdurmaya kararlı gözükmüyorlardı. Malko kurşunlar altında helikoptere çok yaklaşmıştı. Aynı anda helikopterden üç kişi indi. Malko Marcopulos'u hemen tanımıştı. Helikopterin pilotu yolcularını indirdikten sonra yeniden havalanmaya hazırlanıyordu. Malko geriye baktığında silahlı muhafızların ateşi kestiklerini gördü. Hedefe helikopterden inen üç kişi daha dahil olmuştu. En önemlisi, Marcopulos da Malko'yla birlikte açık hedefti. Malko bir karate darbesiyle rehin aldığı muhafızı yere indirerek helikopterin içine daldı. Marcopulos olup biten karşısında şaşkın gözükmüyordu. Bu arada Malko pilotun yanına oturmuştu bile.

— Hey, ne oluyor? dedi pilot.

— Oyalanma... Yoksa beynin paramparça olur...

Malko pilotun başına dayadığı tabancayla kendini uçak kaçırın korsanlara benzetmişti. Pilot tartışmayı kesip Malko'nun emrini yerine getirdi. Marcopulos'un muhafızları tüfeklerini gökyüzüne çevirdiklerinde helikopter yirmi

metre yüksekliğe ulaşmıştı bile. Kurşun

130

menzilinden çıkınca, Malko tabancayı indirdi.

— Kusura bakmayın. Buradan çıkabilmek için başka çarem yoktu.

— Siz kimsiniz?

— Önemi yok. Canımı sayenizde kurtardım.

Şimdi beni Marbella Club yakınlarında bir alana indirin!

On dakika kadar uçtukten sonra helikopter Marbella Club'ten bir kilometre uzaklıkta boş bir sahaya indi. Malko oteline dönerken bundan sonra başına neler geleceğini hesaplıyordu. Bu ölüm kalım savaşında ancak acımasız olan kazanacaktı...

*

**

Marbella Club'ün yemek salonu oldukça kalabalıktı. Malko yeniden Washington'u aradıktan sonra bara geçti. Milton ve Chris'in gelmesini beklerken vakit öldürüyordu. Bu sırada yanına bir garson yaklaştı:

— Masanız hazır, efendim. Lütfen restorana buyrun.

Malko restoranın bulunduğu salona doğru yürürken lobiden içeri iki genç kadın girdi. Kadınlardan biri aniden Malko'nun yolunu kesmişti.

— Sana burada rastlayacağımı bilmeliydim.

Malko neye uğradığını anlamadan kendini genç bir kadının kolları arasında buldu. Uzun boylu sarışının adı Kontes Victoria Bassewitz' di. Malko'yla daha önce dünyanın çeşitli köşelerinde karşılaşmışlardı. Kontes Victoria Viyana'nın en hızlı lezbiyeni olarak tanınırdı.

— Victoria! Harika bir tesadüf!

— Gerçekten öyle. Kiminle birlikte geldin?

131

— Yalnızım. Alexandra'yla kavga ettik.

Biraz kafamı dinlemeye ihtiyacım vardı.

— Hiç üzülme. Sana İngrid'i tanıştırayım.

Kendisi Danimarkalı.

Malko Kontes Victoria'nın yanındaki sarışına

döndü. Ingrid en az bir doksan beş boyunda nefis bir sarışındı. Geniş omuzları, olağanüstü uzunlukta bacaklarıyla hemen dikkati çekiyordu. Ingrid'in üzerinde bütün vücut hatlarını ortaya koyan mini bir deri elbise vardı. Marbella Club'ün kapısında konuşurlarken Malko bütün erkeklerin kadına baktığını farketmişti. Ancak pek azmin boyu Ingrid'le arkadaşlık etmeye yeterdi.

— Masam hazır. Benimle yemek yer misiniz?

Kadınlar sevinerek Malko'nun teklifini kabul ettiler. Masaya oturur oturmaz ingrid telefona çağrıldı. Genç kadın hayranlık dolu bakışlar arasında telefona ilerlerken vücudu bir yılan gibi kıvrılıyordu.

— Bu kızı nereden buldun, Victoria? işi gücü erkeklerin dikkatini çekmek. Seninle ne yapıyor?

— Ne yapayım, kız iki taraflı. Buraya gelirken anlaştığımız böyleydi. Hoşuna giden bir erkek bulursa küçük kaçamaklar yapmasına izin veriyorum. Ama bana sadıktır.

Ingrid masaya döndüğünde gözleri parlıyordu:

— Telefon eden Samir'di. Evinde parti veriyor. Bizim de gelmemizde ısrar etti. Siz de gelebilirsiniz, Malko.

— Samir kırn? diye sordu Malko.

— Çok önemli biri değil. Fakir bir Arap prensi. Evi sadece altı milyon dolar değerinde.

132

Ama çok tatlıdır.

— Buradaki milyarderler arasında evi altı milyon dolar değerinde olan biri fakir sayılıyor, diye açıkladı Victoria.

Yerlerinden kalkarken Malko dev Danimarkalının yanında kendini ufak tefek hissetmeye başlamıştı.

*

**

Samir'in evi Marcopulos'un malikânesinin yakınlarında, yüksek bir tepeye inşa edilmişti. Victoria'nın siyah Porche'u tepeyi tırmanıp

evin önüne geldiğinde içerden gelen sesler partinin çoktan başladığını gösteriyordu. Park yeri her zaman olduğu gibi son model otomobillerle doluydu. Parti havuz başında veriliyordu. Davetlilerin çoğu mayolu ya da yarı yarıya çıplaktı. İçeri girdiklerinde Malko kendilerine yaklaşan sakallı genç bir adam gördü. Saç ve sakalı kömür gibi simsiyah olan Prens Samir misafirlerini neşeyle karşıladı.

— Beni kırmayacağınızı biliyordum. İngrid, bu akşam her zamankinden daha güzelsin! Prens Samir kendisinden otuz santim uzun olan İngrid'in kalçalarına sarılarak Victoria ve Malko'nun yanından uzaklaştı.

— Samir İngrid'e aşık. Kendinden iri kadınlardan hoşlanan bir mazoşist. Eminim şu anda İngrid'i kendisini kırbaçlaması için odasına götürmüştür.

Malko Victoria ile bir süre sohbet ettikten sonra sıkılmaya başladığını bahane ederek otele dönmeye karar verdi. Victoria arabasının anahtarlarını Malko'ya bırakmıştı.

— Keyfinin yerinde olmadığı belli oluyor. Her kadın Alexandra'nın yerinde olmak ister.

133

Anahtarları resepsiyona bırak, ben yarın alarım.

Malko Marbella Club'e dönerken, Şarnılar Hasani'yi düşünüyordu. Genç kadın yarın randevusuna gelebilecek miydi?...

*

**

Malko iki saatten beri Sinatra Bar'da pineklemekten bıkmıştı. Üçüncü kahvesini içtiği halde Şarnılar Hasani görünürde yoktu. Öğle sıcağı bastırdığı için barda beklemek daha da sıkıntılı bir hal almıştı. Şarnılar, Sinatra Bar'ın yanındaki kuaför dükkânında olacağını söylediği halde, hiçbir işaret yoktu. Malko dikkatle dükkânın kapısına bakıyordu. Tam ayağa kalkacağı sırada berberin kapısında kendisine işaret eden sarışın bir kadın gördü.

Kadın:

— Bayan Hasani sizi arıyor, dedi.

Malko heyecanla ahizeyi kaptı.

— Şarni! Nerede kaldın? Az kalsın gidiyordum.

— Şimdi konuşamıyorum Malko. Buradan çıkmamı engelliyorlar...

Konuşma kesilmişti. Malko ahizeyi yerine yerleştirip dükkândan çıktı. Bu durumda iki varsayımla karşı karşıyaydı: Şarnılar gerçekten tehlikedeydi, ya da Malko tuzağa düşürülmek isteniyordu.

*

**

Malko ilk iş olarak yeni bir araba kiralamaya karar verdi. Bu defa dağ yollarına dayanıklı sağlam bir jip seçmişti. Saatine baktığında Malağa Havaalanı'na gitmesi gerektiğini hatırladı. Milton ve Chris CIA
134

tarafından Marbella'ya gönderilmişlerdi. Malko iki dev gorili alandan alıp Marbella Club'e getirdi. Yolda Şarnılar'ın tehlikede olduğunu anlatmış ve İngilizlerle ilgili bütün bildiklerini sıralamıştı.

Milton!

— Haydi, gidip onu kurtaralım! dedi.

Her zamanki gibi fazla düşünmeden konuşmuştu.

— Bu o kadar kolay değil, Milton. Çok iyi bir plan yapmalıyız öncelikle...

Malko, Marcopulos'un evini aradı. Cevap veren uşak herkesin gittiğini ve evin kapatıldığını söyleyerek telefonu Malko'nun yüzüne kapamıştı. Malko duyduklarına inanamıyordu.

Şarnılar Hasani sırta kadem basmıştı.

Ama henüz yaşıyorsa, genç kadını kurtarmak için her şeyi yapacaktı. Bu işte Elko Krizantem'in yardımı gerekiyordu. Milton ve Chris kaba kuvvet bakımından rakipsizdiler, ama Elko'nun yerini dolduramazlardı.

Hemen telefonu açarak, şatoyu aradı. Elko birkaç dakika sonra karşısındaydı.

— Elko, açıklamaya vakit yok. İlk uçağa atlayıp hemen Marbella'ya gelin. Ben Marbella Club'de kalıyorum...

— Elimden geldiğince çabuk hazırlanacağım efendim...

Malko Şarnılar'ın nerede olabileceğini bilebilecek birini düşünürken aklına Kontes Victoria geldi. Kadın yılın altı ayını Marbella'da geçirdiği için her işin girdisini çıktısını çok iyi biliyordu. Malko'yu bir erkekten çek dostça sevdiği için her zaman yardıma hazırды. Malko Victoria'nın villasının adresini otelin resepsiyonundan alıp kadının evine gitmek

135

üzere jipe bindi. Chris ve - Milton da Malko'nun peşinden jipe atladılar.

Villa, Marbella Club'den yarım saat uzaklıktaydı. Ağaçlar arasında küçük beyaz bir evin önünde durdular. Evde hayat emaresi yoktu. Malko evin çevresini dolaşıp açık bir pencere aramaya koyuldu. Sonunda Victoria'nın yatak odasının penceresinin açık olduğunu far ketti ve başını uzatıp içeri baktığında İngrid ile Victoria'yı yatakta birbirlerine sarılmış vaziyette uyurken buldu. Malko pencereden içeri atlayıp Victoria'nın yanağına bir öpücük kondurdu. Kadın esneyerek gözlerini açtı.

— Malko, burada ne işin var? Herhalde kahvaltıya gelmedin...

— Hayır. Yataktan çıkarsan anlatırım. Victoria yarı uykulu olarak yatak odasından çıkıp mutfığa geçti. Bu arada Malko evin kapısını açıp Milton ile Chris'i içeri almıştı.

— Victoria, sakın çılgılık atma! İkisi de yakın dostumdur.

— Zaten öyle bir niyetim yok... Ne öğrenmek istiyorsun?

— Şarnılar Hasani'nin Marbella'da olduğunu duymuşsundur. Marcopulos'un evinde kalıyordu. Şimdi aniden ortadan kayboldu... Victoria fincanlara kahve doldururken gülümsedi.

— Senin bildiğin ev, küçük olanı...

Marcopulos'un Marbella'da iki evi var. Dört bin metrekare üzerine kurulmuş bir saray yavrusu... Eski ev yenisinin yanında kulübe gibi kalır. Marcopulos'u İngrid benden daha iyi tanır. Ondan bilgi alabiliriz.

— İngrid'e güvenebilir miyiz?

— Merak etme, ağzı sıkıdır. Biraz bekle.

136

Hâlâ uyuyor. Ben kendisiyle konuşurum.

Victoria birkaç dakika sonra İngrid'le

beraber yatak odasından çıktı.

Chris ile Milton kendileri kadar uzun boylu bir kadın görmekten şaşırmışlardı. İngrid iki gorili kısaca süzdükten sonra Malko'ya döndü:

— Victoria bana bir şeylerden bahsetti, ama tam olarak anlamadım.

— Önemli olan Marcopulos'un evinin nasıl korunduğu... Bize biraz bilgi verebilir misin?

— Eve birkaç kez girme fırsatı buldum.

Parayla satın alınabilecek en muhteşem evlerden biri. Korunmasına gelince... Marbella'da herkes Marcopulos'un silah tüccarı olduğunu bilir. Adam en yeni silahlarını muhafızlarına denetiyor. Ev çok iyi korunuyor. Her yerde gizli kameralar, projektörler var. Evde elli kadar, oda bulunduğunu sanıyorum. Koridorlarda bile silahlı nöbetçiler dolaşıyor. Marcopulos'un davetlileri arasında dünyanın en zengin kişileri bulunuyor. Bu yüzden bu kadar sıkı güvenlik önlemleri alındığını sanıyorum. Ayrıca, girişteki elektronik kapıda bütün davetliler uçağa biner gibi kontrol ediliyor. Üzerinde silah taşıyan biri eve asla giremez...

— Şarnılar Hasani'nin hangi odada kaldığını nasıl anlayabiliriz?

— İçeri girmeden mümkün değil.

— Marcopulos yanınızda erkek arkadaş getirmenizi nasıl karşılar?

— Olanaksız. İstediğim kadar kız arkadaş getirebilirim, ama Marcopulos'un özel olarak davet etmediği hiçbir erkek eve giremez.

İngrid yerinden kalkıp banyoya yürüdü.

137

— Sizin yerinizde olsam bu işin peşini bırakırdım. O eve girmek mümkün değil. Şimdi duş almam gerekiyor. Malko önündeki sehpaye bir yumruk indirdi. Bir çıkar yol bulmak zorundaydı...

138

XIX. BÖLÜM

Malko açık pencerelerden içeri gelen kuş seslerini dinleyerek sessizce oturmaya başladı. Odanın içi büyük bir sessizliğe gömülmüştü. İngrid'in sözleri herkesin moralini bozmuştu. Sessizlik Victoria'nın sözleriyle bozuldu. — Marcopulos'un evine sorun çıkmadan erkek davetli sokabilecek tek bir kişi var Marbella'da. Andrew Marcus adında Amerikalı bir milyarder, İngrid için deli oluyor. Yalnız teklifinizi kabul eder mi, bilemem. Bu arada İngrid de payını isteyecektir... — Para benim cebimden çıkmıyor nasıl olsa... İngrid'e teklifimizi ilet. Victoria yerinden kalkıp banyoya girdi. İngrid'le pazarlık fazla uzun sürmemişti. Dönüşte Victoria'nın dudaklarından tek bir kelime döküldü:

— Elli bin dolar istiyor.

— Kabul ediyorum, diye cevap verdi Malko.

Milton söze karışma gereği duydu:

— Peki ama, içeri silah sokmamız imkânsız. Hiçbirimiz ölümsüz değiliz. Elimizde silah olmazsa içeri girmek neye yarar?..

İngrid Milton' a gülerek cevap verdi:

— Onun da kolayı var. Aslında ben olmasam bu işi çoktan unutmanız gerekirdi.

— Aklından neler geçiyor?

Malko genç kadının ağzında bir şeyler gevelediğini anlamıştı.

— Dün Marcopulos'u Rastro'da Jose

139

adında bir çingeneyle konuşurken gördüm. Marcopulos yeni evini dekore etmek için

Jose'den antika küpler satın almak istiyordu.
Jose antika eşya satarak hayatını kazanan bir
üçkâğıtçıdır. Silahları küplerin içine saklayabilirsiniz.

— Bu çok iyi bir fikir, Ingrid! diye cevap
verdi Malko. Jose'yi nasıl razı edebiliriz?

— O işi bana bırakın. Jose'den epey antika
aldığım için herifle samimiyetim var. Para için
annesini bile satar...

— Paranın önemi yok, Victoria. Adam ne
isterse vermek zorundayım.

*

**

Jose, Kontes Victoria'yı İspanyollara özgü
bir sıcakkanlılıkla karşılamıştı. Victoria çingeneden
pek hoşlanmadığı için havadan sudan
konuşmayı kesip hemen konuya girdi. Malko
Victoria'yı arabada bekliyordu. Kızgın güneş
altında vücudu terden sıırılsıklam olmuştu.
Victoria Jose'nin Rastro adlı antikacı dükkânından
çıktığında Malko koşarak kadının
yanına geldi.

— Tam bir milyon pezeta istiyor. Hem de
bu akşam. Küpler yarın sabah küçük bir
kamyonetle Marcopulos'un evine gönderilecek.

— Mükemmel. Yalnız bir sorun daha var.
Elektronik kapıdan geçerken küpler kontrol
edilebilir...

— Ben de aynı şeyi sordum. Elektronik
kapı sadece davetliler için kullanılıyor. Antikacıdan
gelen küpleri kontrol ettirmeyi
düşünemezler...

— O halde bankaya uğrayıp parayı
çekmekten başka iş' kalmadı. Ingrid Amerika-
140

lıyı ayarlayamazsa yandık demektir...

— Merak etme, diye cevap verdi Victoria.

*

**

Ingrid, Andrew Marcus'un her zaman
yemek yediği Antonio'dan içeri girdiğinde,
restoranda kısa bir sessizlik olmuştu. Bir
doksan beş boyundaki Danimarkalı sırtını
tamamen açıkta bırakan siyah bir mini elbise

giymişti. Bir süre bir arkadaşını arar gibi yaptıktan sonra tam dışarı çıkacakken bir erkek sesiyle arkasına döndü.

— Ingrid, ne kadar güzelsin bu gün!

— Aaa, merhaba Andrew! Samir'le buluşacaktık, ama ortada gözükmüyor.

— Bırak o Arabi. O yoksa ben varım. Oturmaz mısın?

Andrew Marcus elli yaşlarında, oldukça şişman bir adamdı. Ingrid masaya oturur oturmaz elini kızın omzuna atmıştı. Bu şimdilik iyi bir işaretti.

— Yarın akşam ne yapıyorsun? Marcopulos'un evinde büyük bir davet var. Benimle gelmek ister miydin?

— Çok isterdim, Andrew, ancak Amerika'dan gelen iki misafirim var. Onları yalnız bırakamam.

— Düşündüğüne bak. Dostlarını da çağır! Balık kolayca oltaya takılmıştı.

*

**

Elko Krizantem eski dostları Chris ile Milton'u görmekten çok mutlu olmuştu. Dostlukları uzun yıllara dayanan üç eski arkadaş bir süre eski anılardan bahsederek aralarında eğlendiler.

Malko saatine göz attı. Vakit gelmişti.

141

— Anılardan bahsetmenin zamanı değil çocuklar. Silahlan küplere saklamanın zamanı geldi. Silahlar hazır mı, Milton?

— Tam istediğiniz gibi, Malko. Üç Uzi ve üç Magnum. Bu silahlarla Üçüncü Dünya Savaşı'nı bile kazanabiliriz.

Bir milyon pezetayı alan Jose Marcopulos'un evine gitmeden önce söz verdiği gibi San Pedro Köyü'nün çıkışındaki araba mezarlığında beklemeye başlamıştı. Elko, Milton, Chris ve Malko tam zamanında randevu yerine gelip silahları küplerin içine yerleştirdiler. Büyük oyunun ilk zarları atılmıştı...

Chris ve Milton'un Marcopulos'un davetine girme işini Ingrid sayesinde halletmişlerdi, ama Elko Krizantem'in malikâneye nasıl sızabileceği hâlâ önemli bir sorun olarak karşılarındaydı.

Malko Marbella Club'e geldiğinde, Victoria'nın kendisini beklediğini gördü. Beklenmedik bir sorun çıkması bütün planları mahvedebilirdi. Ancak, haber beklediği gibi kötü değildi.

— Malko, önemli bir şey öğrendim. Yarın akşamki davet için Marcopulos Marbella Club'ün restoranına et ısmarlamış. Et kamyonunun Marcopulos'un evine varabilmesi için San Pedro yolundan geçmesi gerekiyor. Sanırım Elko'nun içeri girmesi için et kamyonu parlak bir fikir olabilir... Malko Victoria'nın yardımlarını ömür boyu unutamayacaktı. Kadın karşılık beklemeden her türlü yardımı yapmaya hazır gözüküyordu. Bu tür insanlar Malko'nun yaşadığı dünyada uzay yaratıklarından bile

142

daha az sayıdaydı.

Şarnılar Hasani harekâtının başlamasına tam yirmi dört saat kalmıştı. Malko genç kadının son telefon konuşmasındaki endişeli sesini hâlâ unutamamıştı. Bütün kalbiyle Sami'nin sağ olmasını dilemekten başka çaresi yoktu.scanned by darkmalt1

Et kamyonu San Pedro Köyü'nü geçtikten sonra, Marcopulos'un malikânesine giden dar dağ yoluna sapmıştı. Malko ve Elko yirmi dakikadır kamyonun gelmesini "bekliyorlardı. Malko, kamyonu yüz metre kala çalıların arasına sakladığı jipi hareket ettirdi. Et kamyonunu kullanan yaşlı adam neye uğradığını şaşırmıştı. Frene bastığı anda Elko jipten atlayıp adamı hareketsiz hale getirdi. Bu iş çocuk oyuncağı gibi kolay halledilmişti. Elko şoförün ellerini ve ayaklarını sosis gibi bağlayıp çalıların arasına sakladı. Bağarmaması için ağzına bir tıkaç bastırdıktan sonra beyaz

kasap üniformasını sırtına geçirdi.

— İyi şanslar Elko! Görüşmek üzere...

Elko Krizantem et kamyonuna atlayıp yola koyuldu. Malko saatine baktı: Birkaç saat sonra gece bastıracaktı.

XX. BÖLÜM

Malko taksiden inerken yüzünü tatlı bir Akdeniz meltemi yalayıp geçti. Marbella'nın koyu lacivert gökyüzünde yıldızlar elle tutulabilecek kadar yakın duruyorlardı. Marcopulos'un yeri Arap mimarisi tarzında inşa edilmiş gerçek bir saraydan farksızdı. Gibraltar Tepesi üzerine kurulmuş olan ev, binlerce voltluk projektörlerin ışığıyla aydınlatılmıştı. Malko mermer merdivenlere doğru yürürken beyazlar giymiş, elinde telsiz tutan bir adam yanına yaklaştı.www.cizgiliforum.com

— Lütfen, adınızı rica edebilir miyim senyor?

— Senyor Marcopulos'a Prens Malko Linge'in kendisini görmek istediğini iletebilir misiniz?

Prens Malko Linge adı adamın üzerinde beklenen tesiri uyandırmıştı. Beyazlı adam hafifçe selam vererek geçmesi için Malko'ya yol verdi. Malko elektronik kapıdan geçerken üzerinde silah olmadığı için son derece rahattı. İçeri adım attıktan sonra başka bir adam Malko'ya kendisini takip etmesini söyledi. Malko kare şeklinde geniş bir antreden sağa sapıp her tarafı mermerlerle kaplı bir koridorda yürümeye başladı. Sonunda, beyazlı muhafız geniş bir kapının önünde durarak Malko'ya içeri girmesini söyledi. Malko Marcopulos'un çalışma odasına girdiğinde karşısında Ardeşir Nassiri'yi gördü. Şarnılar Hasani'ye Hudson Caddesi'nde saldıranların

144

şefini hemen tanımıştı. Marcopulos ise çalışma masasında oturmaktaydı.

— Size hoş geldiniz diyemeyeceğim, Bay Linge. Ne istiyorsunuz? dedi Yunanlı.

— Yakın arkadaşım Şarnılar Hasani'yi

evinizde tuttuğunuzu biliyorum.

— Çok komik bir iddia, Bay Linge. Ben kimseyi zorla tutmam. Evim bütün dostlarıma açıktır. Ama siz dostum olmadığınıza göre buraya neden geldiğinizi anlayamıyorum!

— Eğer isterseniz, geldiğim gibi gidebilirim. Ancak şunu da belirtmeden geçemeyeceğim. Buradan çıkartılırsam hemen CIA'nın Madrid bürosunu haberdar edeceğim. Bununla da kalmayıp İspanya İçişleri Bakanlığını ve Marbella polisini de harekete geçireceğim. Olay kısa sürede uluslararası boyutlara ulaşacak. Amerika gibi bir ülkeyi karşınızda bulacaksınız...

Ardeşir Nassiri hiç konuşmadan nefret dolu bakışlarla Malko'yu izliyordu. Malko Ardeşir Nassiri'ye döndü:

— Ayrıca, Bay Nassiri de FBI tarafından aranılanlar listesinin başında yer alıyor. İnterpol'ün de işe karışacağım bilmem hatırlatmamda yarar var mı?..

— Sizi yanlış anlamışım, Bay Linge. Ama, biliyorsunuz bu gece büyük bir davet veriyorum. Misafirlerimle ilgilenmem gerek. Bu önemli konuyu daha sonra görüşebiliriz. İsterseniz biraz eğlenin. Yeniden görüşmek üzere...

Marcopulos bir anda yelkenleri suya indirmişti. Malko odadan çıkmadan önce "İyi düşüneceğinizi umarım, Bay Marcopulos!" dedi.

145

Kapıda bekleyen nöbetçi Malko'ya diğer davetlilerin bulunduğu bahçeyi tarif etti. Malko blöfünün tutması karşısında için için gülüyordu. Evaristos Marcopulos gibi güçlü adamlar bile bir anda FBI ve CIA'yı karşısında bulmak istemezlerdi. Malko geniş koridoru geçip bahçeye çıktığında partinin başlamış olduğunu gördü. Bahçe, Babil bahçelerinden esinlenerek dekore edilmişti. Havuz başında ve ağaçların altında kümelenen iki yüz kadar davetli aralarında sohbet ediyordu. Dans

pistinde birkaç çift vardı. Dans edenler arasında iki metreye yaklaşan boylarıyla Chris ve İngrid hemen dikkati çekiyorlardı. Malko açık büfeye doğru yürürken Milton'un yanına yaklaştığını farkettiler.

— Elko'yu gördünüz mü?

— Henüz ortada yok.

Bu sırada Chris ve İngrid de yanlarına gelmişti.

— Mutfak tarafına bakmam gerekiyor.

Yalnız bu işi dikkat çekmeden yapabilmem için İngrid de benimle gelmeli. Öpüşmek için sakın bir köşe arayan çiftlere benzemeliyiz. Siz yanımızdan uzaklasın, çocuklar. Biz önce dans edip sonra farketirmeden ortadan kaybolacağız.

Malko, İngrid'i dans pistine gösterdi.

Romantik bir parçanın eşliğinde bir süre pistte döndüler. Malko hayatında İngrid kadar uzun boylu bir kadınla dans etmemişti. İngrid ayağındaki iğne topuklu ayakkabılarla Malko'nun bile tepesinden bakıyordu.

— Şimdi sana sarılacağım. Mutfak tarafına doğru yürüyelim.

Malko çevresine iyice bakındığı halde Elko 146

Krizantem'i görememişti. Son anda elinde tüfek tutan bir nöbetçinin kendilerine doğru geldiğini gördü.

— İşler sarpa sarıyor, İngrid. Partiye dönsek iyi olacak...

*

**

Elko Krizantem üzerindeki beyaz kasap önlüğüyle dev mutfakta çalışanlar arasında dikkat çekmemişti. Elinde tuttuğu bir tavuğun tüylerini yolmakla meşgulken bir yandan da farketirmeden mutfaktan çıkmanın yolunu kolluyordu. Evin her köşesinde muhafızların cirit atmasına karşılık, mutfak oldukça rahattı... Küplerin içine saklanmış silahları alabilecek tek kişi kendisiydi. Elinde tavuğu tutarak herkesin işine daldığı bir anda mutfak kapısından çıktı. Küpler partinin verildiği

bahçeyle mutfak arasında kalan yola yerleştirilmişti.

Elko çevresine göz attıktan sonra elini ilk küpe daldırdı. Fakat, silahlar bu küpte yoktu.

Bir anda sırtından soğuk terler boşandı.

Çingene Jose'nin oyununa gelmiş olma ihtimali büyüktü. Sonunda, yedinci küpün

dibinde ilk Magnum'u buldu. Silahların bulunduğu küpler yan yana sıralanmıştı.

Bundan sonra her küpten bir tabanca ıktı.

Elko'nun üzerindeki geniş kasap gömleği silahları beline saklaması için son derece uygundu. Dikkat çekmemek için biraz önce yolduğu tavuğu eline aldığında ahıbaşının dışarda kendisini aradığını gördü.

— Hey sen!.. Elindeki işi bırak, bahçedeki kirli bardakları getir!

Silahları Malko, Chris ve Milton'a iletebil-

147

mesi için daha iyi bir fırsat bulunamazdı. Elko

tavuğu bir tezgha bırakıp geniş bir tepsi aldı.

Bahçeye gidiği anda Malko'yla göz göze geldi.

İki yüz kişiyle başlayan parti gittikçe kalabalıklaşıyordu.

Chris ve Milton kalabalık

köşelerden birini seçmişlerdi. Elko boş bardakları

toplamaya devam ederek Chris ve

Milton'a doğru yaklaşmaya başladı. Davetlilerin

arasında elindeki tepsiyle zorlukla ilerliyordu.

Malko da İngrid'i bırakmış Elko Krizantem'in

peşinden yürümeye başlamıştı. Hoparlörden

yükselen diskomzik ve davetlilerin

yüksek sesli kahkahaları arasında kimse

Elko'nun elindeki tepsiyi yere devirdiğini

farketmemişti. Elko kadehleri toplamaya

alışırken Malko, Chris ve Milton da kendisine

yardım etmek için kısa bir an yere eğildiler.

Elko bir sihirbaz elçabukluğuyla tabancaları

teker teker arkadaşlarına dağıtmayı başarmıştı.

Tepsinin devrildiği yerde büyük bir kalabalık

olduğundan kimse olayı fark etmemişti. Elko

silahları dağıtma işini göz açıp kapayıncaya

kadar halledivermişti. Atağa geçmek için her

şey hazırdı. Asıl mesele bu kocaman evin

içinde şarnılar Hasani'yi arayıp bulmaktaydı.

Malko arkadaşlarına göz kırparak hazır olmalarını işaret etti. Bu sırada Ardeşir Nassiri yanına gelmişti.

— Bay Marcopulos sizi görmek istiyor.

Malko Ardeşir Nassiri'nin peşine takılarak bahçeyi geçip evin içine girdiğinde, çevresine göz attı. Elinde tüfek olan bir muhafız yanlarından geçip uzaklaşmıştı. Bu arada Malko Elko Krizantem'in de peşlerinden geldiğini hissetti. Evaristos Marcopulos'un çalışma odasına giden koridorda ilerlerken

148

Malko tabancasını cebinden çıkardı. Malko'nun üzerinde tabanca taşıyabileceği ihtimali Ardeşir Nassiri'nin aklının ucundan bile geçmediği için İranlı sapsarı kesildi.

— Söyle... Şarnılar nerede?

Ardeşir Nassiri cevap vermedi.

— Söyle diyorum. Yoksa beynini dağıtırım.

— Sen delisin. Onu bulsan bile bu evden asla dışarı çıkaramazsın!

*

**

Elko elinde bir tepsiyle eve daldığında, merdiven başında karşılaştığı muhafız onu içeriye şampanya taşıyan bir garson sanmıştı. Elko merdivenleri çıkar çıkmaz tepsiyi bir koltuğun üzerine bırakıp Malko'nun peşinden koşmaya başladı. Malko elindeki silahı Ardeşir Nassiri'nin beynine dayamış olmasına karşılık, adam konuşmamakta ısrar ediyordu.

— Elko, koridordaki bütün odalara bakın!

Ben bu beyle meşgul olurum.

Elko önüne gelen bütün kapıları açıp kapamaya başladı. Baktığı odaların hiçbirinde Şarnılar Hasani yoktu. Vakit gittikçe daralıyordu.

Elko açtığı sekizinci kapıda da aradığını bulamamıştı. Dokuzuncu kapıyı açtığı anda, karnına bir tekme yiyerek kendini yerde buldu. Odadan dazlak kafalı, her tarafı adale kaplı garip bir adam fırlamıştı. Ayağa kalkmaya çalıştığı anda ikinci bir tekmeyle yeniden yere devrildi. Başının dönmesine

karşılık, adamın yumruğunun sol yanağını
sıyrarak geçmesini sağladı ve yumruk büyük
bir güçle duvara indi. Dazlak kafalı
korkunç bir hırıltı çıkardı ve dizüstü çöktü.
Elko yerden ok gibi fırlayarak adamın

149

boynuna bacağına geçirip sıkmaya başladı.
Adam birkaç saniye debelendikten sonra
boyunu kırılarak boş bir çuval gibi yere
yuvarlandı.

Malko, Elko'nun tehlikede olduğunu görmüş,
ancak Ardeşir Nassiri'yi bırakamadığı
için sadık dostunun yardımına koşamamıştı.

— Çabuk buraya gelin, efendim! Bayan
Hasani bu odada, diye bağırды Elko.

Boğuşma koridorda olup bittiği için, Elko
Krizantem odanın içine bakma fırsatını yeni
bulmuştu.

— Siz bununla ilgilenin Elko. Geliyorum.

Malko, Şarnılar Hasani'nin bulunduğu
odaya girdiğinde, genç kadını elleri ve ayakları
bağlı olarak buldu. Bağarmaması için genç
kadının ağzı bir tıkaçla kapatılmıştı. Malko
Şarni'yi çözerken bir yandan da olup biteni
anlatıyordu.

— Malko, sen inanılmaz bir insansın!

— Sonra konuşuruz, Şarni. Bir an önce
buradan çıkmalıyız.

Bu arada koridorda Ardeşir Nassiri ile Elko
Krizantem arasında bir ölüm kalım savaşı
başladı. Elko'nun bir anlık dalgınlığı Ardeşir'
in harekete geçmesini sağlamıştı. İki adam
birbirine kaynaşmış bir yumak gibi boğuşuyorlardı.

Ardeşir Nassiri, Elko'nun başını duvara
çarptığı gibi hız alıp koridor penceresine
tırmanmayı başardı. Elko adamın bacağına
tutmak için bir hamle yaptı, ama Ardeşir
Nassiri pencereyi açamadan camla birlikte
kendini boşluğa bıraktı. Cam büyük bir
gürültüyle kırılarak dağıldı.

*

**

150

Ardeşir Nassiri'nin atladığı yer yüksek olmadığı için İranlı çimlerin üzerine düştü. Ancak, kesilen yüzü ve giysileri kan içindeydi. Camın sesi bahçede eğlenen davetlilerin de dikkatini çekmişti. Üstü başı kanlar içinde bir adamın üzerlerine geldiğini gören davetliler korkuyla sağa sola kaçışmaya başladı. Ardeşir Nassiri bahçenin öbür yönünde bulunan Marcopulos'un özel dairesine doğru koşmaya başladı. Bu arada avaz avaz bağırarak evi koruyan bütün nöbetçileri ayaklandırmıştı. Silahlı nöbetçiler Malko, Şarnılar ve Elko'nun bulunduğu binaya koşmaya başladıkları anda Chris ile Milton harekete geçtiler. Ortalık bir anda festival yerine dönüştü. Kurşunlar atılıyor, davetliler çılgınlık atarak sağa sola koşuşturuyorlardı. Chris ve Milton'un attıkları her kurşun hedefini buluyordu. Aynı anda, Şarnılar Hasani'yle aşağıya inen Malko ve Elko da Chris ile Milton'a yardımcı kuvvet olarak tam vaktinde yetiştiler. Beş kişilik bir kuvvet olarak muhafızlara daha kolay karşılık veriyorlardı. Muhafızlar ise, aralarında çok önemli kişiler bulunan davetlileri vurmaktan çekindikleri için yaylım ateşi açamıyorlardı. — Çabuk, bir araba bulalım! diye bağırdı Malko.

Beş kişilik grup mutfakların bulunduğu yöne doğru koşmaya başladı. Şarnılar mutfağın yanından park yerine daha çabuk çıkılabileceğini söylemişti. Peşlerinden hâlâ kurşun yağmaya devam ediyordu.

Park yerine ulaştıkları anda karşılına iki adam çıktı. Chris tabancasındaki kurşunları hiç tereddüt etmeden düşmanlarının üzerine boşalttı. Şarnılar korkudan ağlamaya başla-

151

mış, sinirleri boşanmıştı.

— Beş dakikaya kadar kurtulmuş olacağız.

Burada bir Rolls Royce var... Kapısı açık...

Şarnılar, Chris ve Milton arabanın arka

koltuğuna atladıklarında Malko motoru çalıştırmıştı bile. Elko son saniyede arabaya girdi,

nefes nefeseydi. Malko "Bu iş tamam, gidiyoruz" dediğinde park yerinin tek çıkışının kapanmakta olduğunu gördü. Otomatik bir tel örgü hızla toprağın altından yukarı yükselmeye başlamıştı. Bir Rolls Royce bile bu kalın telleri geçip gidemezdi. Tam anlamıyla kapana kısılmışlardı. Diğer muhafızlar park yerine ulaşmaya başladıklarında ilk kurşun arka camı delip geçti...'

152

XXI. BÖLÜM

Malko farları yakıp çevresine bakındı. Buradan çıkabilmenin bir yolunu bulması gerekiyordu. Birden gözleri birkaç metre uzakta duran bir buldozere takıldı. — Çabuk buldozere koşun, Elko! diye bağırdı. Siz telleri ezene kadar onları oyalarız. Elko Krizantem fişek gibi yerinden fırlayıp buldozerin direksiyonuna geçti ve motoru çalıştırdı. Buldozer büyük bir gürültü çıkartarak tellere doğru ilerlemeye başladı. Malko, Chris ve Milton yeni gelen muhafızları geri püskürtürken teller büyük bir gürültü çıkararak yere devrilmişti. Malko gaza bastı. Milton Elko'nun arabaya atlayabilmesi için kapıyı açtı. Elko buldozerin motorunu stop ettirmeden arabaya atladı. Buldozer bahçe duvarını da yıkarak büyük bir gürültüyle yoluna devam ediyordu.

Malko Rolls Royce'u elinden geldiğince hızlı sürüyordu. Malağa yoluna saptıklarında kurtulmuş olacaktı. Şarnılar Hasani hıçkırıklara boğulmuş, yaşadıkları dakikaların dehşetinden kendini hâlâ kurtaramamıştı. Malko'nun tek üzüntüsü Marcopulos ve Firuz Abali'nin en yakın adamı Ardeşir Nassiri'yi elden kaçırmış olmasıydı. İranlıyı son olarak Marcopulos'un özel dairesine koşarken görmüştü.

+

**

Zürih-Kloten Havaalanı'nın çıkışında bekleyen Malko buz gibi soğuktan korunmak için

153

paltosunun yakalarını kaldırdı. Marbella'daki güneşli günlerden sonra soğuk çekilir gibi değildi. Siyah bir Mercedes 600 Malko'nun önünde durduğunda, arabanın camından Şarnılar'ın başı gözüktü.

— Seni fazla bekletmediğimi umarım.

— Beklemem önemli değil. Sen fikir değiştirmede...

Malko, Şarnılar Hasani'nin yanına geçmesiyle üniformalı şoförün kullandığı Mercedes Zürih istikametine saptı. Bir saat sonra Bannhof Caddesi'nde bir bankanın kapısından içeri girdiklerinde Malko hâlâ Şarnılar'ın fikir değiştirmesinden korkuyordu. Marcopulos'un evinden kurtulduktan sonra, CIA bütün imkânlarını kullanarak Şarnılar Hasani'yi Zürih'e getirtmişti. Genç kadın Malko'ya teşekkür etmek için Zürih'teki kasada sakladığı belgeleri CIA'ya vermeyi kabul etmişti.

Dazlak kafalı bir banka görevlisi Malko ile Şarni'yi kasa dairesine indirdikten sonra yalnız bıraktı. Bundan sonrası Şarnılar'a aitti.

— Sana Virgin Gorda'da bahsettiğim gibi kasanın açılması için elektronik beynin sorduğu sorulara cevap vermek gerekiyor. Şarnılar tuşlara basmaya başladı. Ekranda ilk soru gözüktüğünde Malko kadının zekâsına bir kez daha hayran kaldığını düşündü.

— Büyük anneniz öldüğü zaman kaç yaşındaydı?

Şarnılar tuşa basarak 72 yazdı. Diğer sorular da sadece genç kadının bilebileceği kendi ailesine ait sırlarla ilgiliydi. Sorulara cevaplar her defasında sayılarla verildikten sonra kasa otomatik olarak açıldı.

Şarnılar uzanıp belgeleri aldı.

154

— İşte, hepsi burada Malko. Ancak bu defakiler sahte değil...

*

**

Bankadan çıktıklarında bir düzine CIA ajanının uzaktan kendilerini izlediğini görmüştü

Malko. Şarnılar Hasani bir devlet başkanı gibi korunuyordu. Bankanın önünde duran siyah bir Limousine'den Fitzpatrick indi. Malko'nun elinde tuttuğu belgeleri anında inceleyebilmek için Washington'dan Zürih'e gelmesi, CIA'nın bu işe verdiği önemi gösteriyordu.

Marbella'da, Marcopulos'un evinde olup bitenler İspanyol polisi ve CIA'nın işbirliği sayesinde derin bir sis perdesine bürünmüştü. Alınan son haberlere göre, Marcopulos İngilizlerin güvencesinde bir Yunan adasına çekilmişti. Firuz Abali Yunanlı milyarderin yanına yaklaşan tek kişi olarak dikkati çekiyordu. Fitzpatrick Malko ve Şarnılar Hasani'yi arabasına davet ederek büyük başarısı için Malko'yu kutlamış, Şarnılar Hasani'yi otele bıraktıktan sonra da Malko'yu Zürih bürosuna çağırmişti.

— İngilizlerin bu belgelere neden bu kadar önem verdikleri anlaşılıyor. Şah'ı düşürmek ve Humeyni'yi iktidara getirmek için bütün yaptıkları bu belgelerde gizli, dedi Fitzpatrick. Bir an durdu, sonra devam etti:

— Ayetullahın iktidara gelmesi İngilizlerin işine yarayacaktı. Amerikalıları ülkeden dışarı attıktan sonra petrol rezervlerinin tek hakimi artık İngilizlerdi. Humeyni'den nefret eden milyonlarca İranlı varken adamın hâlâ iktidarda kalabilmesi yine İngilizlerin işi. Bu iste

155

Şah'ın en yakın dostlarını bile satın almışlar. Firuz Abali'nin başında bulunduğu Savak aksi halde kolay kolay çökmezdi. Sizin ve Şarnılar Hasani sayesinde nihayet bu önemli bilgilere sahip olabildik. Bundan sonra İngilizlere karşı kartlarımızı daha değişik oynayacağız.

— Şarnılar'ın durumu ne olacak?

— Londra'daki işlerini bitirir bitirmez bir yıl boyunca onu korumamız altına alacağız. Daha sonra sahte bir kimlik verilecek. Yüzünü de ameliyatla değiştireceğini sanıyorum.

— Nasıl, anlayamadım. Onu Londra'ya

yalnız başına mı gönderdiniz?

— Meraklanmayın, Malko. Şu anda ona kimse dokunamaz. Onu Londra'da iki adamımız karşılayacak. Biz Bayan Hasani'yi sadece Amerika'da yaşarken koruyabiliriz. Her saniye peşinde olmamıza imkân yok. Bu iş bir ömür boyu süremez.

Malko Fitzpatrick'in son sözlerinin bir bıçak gibi kalbine saplandığını hissetti. CIA her zamanki acımasızlığını yine sürdürüyordu. İşlerine yaramayan kişiler her zaman olduğu gibi sıkılmış limon gibi bir köşeye atılıyordu.

— Bir gün sizi Liezen'de ziyaret etmek isterdim.

Bu Malko'nun odadan çıkması için'bir tür uyarıydı. Fitzpatrick Malko'nun öfkesini yüzünden okumuştı.

*

**

Liezen Şatosu'nu çevreleyen koru, beyaz bir kar örtüsü altına gömülmüştü. Malko dört saattir çeşitli aralıklarla Şarnılar Hasani'nin Londra'daki evinin telefonunu çeviriyordu. Fakat zilin uzun uzun çalmasına karşılık açan

156

olmamıştı. İçine kurt düşen Malko, Fitzpatrick'i aramaya karar verdi. Amerikalıyı

bulunca da hal hatır sormadan konuya girdi:

— Şarnılar Hasani henüz evine varmamış.

Saatlerdir onu arıyorum. Başına bir iş gelmesinden korkmaya başladım. Oysa iki adamınızın onu Londra Havaalanı'nda karşılayacağını söylemişsiniz, Bay Fitzpatrick...

— Endişelenmenize gerek yok, Malko.

Nasıl olsa onu bulacağız.

— Onu bulacağız ne demek? Yoksa izini mi kaybettiniz?

— Aslında ben de sizi aramak üzereydim, Malko. Bayan Hasani'nin uçağı sis yüzünden alana geç inmiş. Bizim çocuklar da geciktikleri için Bayan Hasani'nin evine gittiğini sanmışlar. Ama kaybolmadığından eminim. Öğrendiğimize göre havaalanından şoförünü ve

Rolls'unu istetmiş. Şehir dışındaki malikânesine gittiğini sanıyoruz.

— Öyle olsa beni arardı.

— Arayacaktır. Endişeye gerek yok. Şimdi çok işim var, ben sizi yeniden arayacağım.

— Yerimden kıpırdamayacağım. Telefonunuzu bekliyorum.

Malko Fitzpatrick'in bu kadar duygusuz olabileceğine inanamıyordu. Amerikalıya göre Şarnılar Hasani dosyası artık kapanmış gibiydi. Kadına ne olacağı CIA'nın umurunda bile değildi. Gözlerini kapadığı zaman Şarnılar'ın yüzü gözlerinin önünden gitmiyordu.

Birden telefonun başında beklemenin anlamsız olduğunu düşündü. Elko Krizantem'i çağırarak:

— Ben Londra'ya hareket ediyorum.

Şarnılar Hasani bu defa gerçekten sırra kadem

157

bastı. Alexandra benî ararsa her zamanki otelimde olacağım, dedi.

*

**

Kötü hava şartları Malko'nun aleyhine çalışıyor gibiydi. Geceyi Viyana Havaalanında kar yüzünden kalkamayan uçağı beklemekle geçirmişti. Londra'da hava kuzey kutbundan farksızdı. Molka bir taksi çağırmadan önce sabah çıkan gazetelerden birini almaya karar verdi. Gazetecinin uzattığı Daily Mail'in ilk sayfasında bir cinayet haberi yer alıyordu.

Malko hızla okudu:

MİLYARDER DULUN ÖLÜMÜ

Dün gece Londra polisi Liecester Square yakınlarında terkedilmiş bir Rolls, Royce'un içinde kafası kesilmiş bir kadın cesedi buldu. Cesedin henüz kimliği tespit edilmemesine rağmen, arabanın Şarnılar Hasani'ye ait olduğu belirlenmiş bulunuyor. Cesedin kimlik tespiti için Şarnılar Hasani'nin yakınlarına başvurulması düşünülüyor..."

Malko yazının devamını getiremedi. Gazetede yer alan fotoğrafta kadının bacakları gözüktüyordu. Malko Şarnılar'ı şahane bacaklarından

hemen tanımıştı. Gazeteyi yere fırlatıp önünü görmeden alanın çıkış kapısına doğru yürümeye başladı. Midesi bulanıyor, başı dönüyordu. Firuz Abali yapacağını yapmış ve kilometrelere uzaktan Şarnılar Hasani'nin ölüm fermanını imzalamıştı. CIA işin böyle sonuçlanacağını bildiği halde meseleyi çok gevşek tutmuştu. Şarnılar Hasani artık Ayetullah Hüseyin'in dudu değil, ölü eşiydi.

158

Malko durup gözlerini yumdu Şarnılar Hasani'nin ölümünden kendini Sorumlu tutuyor, bu duygudan ömür boyu sıyrılamayacağını biliyordu. Gözlerinden süzülen bir damla yaşı paltosuna silip yürümeye devam etti. Gözlerinin önünde hala Şarnılar'ın hayali vardı.

Gelecek Kitap

KUVEYT'DE SUİKAST

*Bayinizden istemeyi
unutmayın!..*

